

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I *Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk*

Kommissionens forordning (EF) nr. 503/1999 af 8. marts 1999 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager	1
Kommissionens forordning (EF) nr. 504/1999 af 8. marts 1999 om ændring af forordning (EF) nr. 286/1999 om levering af korn som fødevarerhjælp	3
Kommissionens forordning (EF) nr. 505/1999 af 8. marts 1999 om levering af hvidt sukker som fødevarerhjælp	6
Kommissionens forordning (EF) nr. 506/1999 af 8. marts 1999 om ændring af forordning (EF) nr. 340/1999 om levering af korn som fødevarerhjælp	9
Kommissionens forordning (EF) nr. 507/1999 af 8. marts 1999 om levering af vegetabilsk olie som fødevarerhjælp	12
★ Kommissionens forordning (EF) nr. 508/1999 af 4. marts 1999 om ændring af bilag I til IV til Rådets forordning (EØF) nr. 2377/90 om en fælles fremgangsmåde for fastsættelse af maksimalgrænseværdier for restkoncentrationer af veterinærlægemidler i animalske levnedsmidler	16
★ Kommissionens forordning (EF) nr. 509/1999 af 8. marts 1999 om forlængelse af maksimumsfristen for øremærkning af bisonokser (arten <i>Bison bison</i> spp.)	53
★ Kommissionens forordning (EF) nr. 510/1999 af 8. marts 1999 om ændring af forordning (EF) nr. 2848/98 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2075/92 for så vidt angår visse frister og bilag II, hvori produktionsområderne er fastsat, i tobaksektoren	54
Kommissionens forordning (EF) nr. 511/1999 af 8. marts 1999 om fastsættelse af Fællesskabets produktions- og importpriser for nelliker og roser ved anvendelse af importordningen for visse af blomsterdyrkningens produkter med oprindelse i Cypern, Israel, Jordan og Marokko samt på Vestbredden og i Gazastriben	57

Pris: 19,50 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

Kommissionens forordning (EF) nr. 512/1999 af 8. marts 1999 om suspension af præferencetolden og genindførelse af tolden ifølge den fælles toldtarif ved indførsel af mangeblomstrede nelliker (spray) med oprindelse i Israel	59
--	----

II Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk

Kommissionen

1999/183/EF:

- ★ Kommissionens beslutning af 20. maj 1998 om statsstøtte til forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter, som påtænkes ydet i Tyskland på grundlag af eksisterende regionale støtteordninger (*meddelt under nummer K(1998) 1712*)..... 61

1999/184/EKSF:

- ★ Kommissionens beslutning af 29. juli 1998 om Tysklands støtte til Sophia Jacoba GmbH og Preussag Anthrazit GmbH for 1996 og 1997 (*meddelt under nummer K(1998) 2476*)..... 74

1999/185/EF, EKSF, Euratom:

- ★ Kommissionens afgørelse af 5. februar 1999 om tilpasning af de justeringskoefficienter, der fra 1. februar, 1. marts, 1. april, 1. maj og 1. juni 1998 finder anvendelse på lønninger til tjenestemænd ved De Europæiske Fællesskaber, som gør tjeneste i tredjelande (*meddelt under nummer K(1999) 458*) 83

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 503/1999**af 8. marts 1999****om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr.
3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelses-
bestemmelser til importordningen for frugt og
grøntsager ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1498/
98 ⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af
gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale
handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne
for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved

import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er
anført i nævnte forordnings bilag;

ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste
importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i
bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i
forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i
tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 9. marts 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver
medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. marts 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 337 af 24. 12. 1994, s. 66.

⁽²⁾ EFT L 198 af 15. 7. 1998, s. 4.

BILAG

til Kommissionens forordning af 8. marts 1999 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	052	61,9
	204	45,1
	212	96,1
	624	174,5
	999	94,4
0707 00 05	052	118,3
	068	107,2
	999	112,8
0709 10 00	220	194,7
	999	194,7
0709 90 70	052	116,5
	204	122,8
	999	119,7
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	33,4
	204	41,1
	212	46,8
	600	50,0
	624	48,8
	999	44,0
0805 30 10	052	42,0
	600	58,5
	999	50,3
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	039	80,9
	060	36,7
	388	136,2
	400	81,2
	404	80,5
	508	71,6
	512	88,2
	528	101,6
	706	107,2
	720	97,6
	728	95,7
	999	88,9
0808 20 50	052	141,3
	388	73,8
	400	79,8
	512	64,6
	528	70,9
	624	72,6
	999	83,8

⁽¹⁾ Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2317/97 (EFT L 321 af 22. 11. 1997, s. 19). Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 504/1999**af 8. marts 1999****om ændring af forordning (EF) nr. 286/1999 om levering af korn som fødevare-
hjælp**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1292/96
af 27. juni 1996 om fødevarehjælpspolitik og fødevare-
hjælpsforvaltning og om særlige aktioner til støtte for
fødevaresikkerheden ⁽¹⁾, særlig artikel 24, stk. 1, litra b), og

ud fra følgende betragtning:

Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 286/1999 ⁽²⁾
åbnedes en licitation med henblik på levering af korn

som fødevarehjælp; visse betingelser i bilaget til nævnte
forordning bør ændres på modtagerens begæring —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilaget til forordning (EF) nr. 286/1999 erstattes af bilaget
til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggø-
relsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver
medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. marts 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 166 af 5. 7. 1996, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 34 af 9. 2. 1999, s. 14.

BILAG

PARTI A

1. **Aktion nr.:** 105/98.
2. **Modtager** ⁽²⁾: CICR; 19, avenue de la Paix; CH-1202 Genève; tlf. (41-22) 734 60 01; telex 22269 CIRC CH.
3. **Modtagerens repræsentant:** ICRC Tbilissi, Dutu Megreli St. 1, 380003 Tbilissi, Georgien; tlf. (7-8832) 935511; fax 935520.
4. **Bestemmelsesland:** Georgien.
5. **Produkt, der skal tilvejebringes:** mel af blød hvede.
6. **Samlet mængde (tons netto):** 500.
7. **Antal partier:** 1.
8. **Produktets karakteristika og kvalitet** ⁽³⁾ ⁽⁵⁾: se EFT C 114 af 29. 4. 1991, s. 1 (II B 1 a)).
9. **Emballering** ⁽⁷⁾: se EFT C 267 af 13. 9. 1996, s. 1 (2.2 B.2).
10. **Etikettering eller mærkning** ⁽⁶⁾: se EFT C 114 af 29. 4. 1991, s. 1 (II.B.3 og IX.A.3.a)).
 - sprog, der skal benyttes ved mærkningen: engelsk.
 - Yderligere angivelser: »ICRC«.
11. **Den måde, produktet tilvejebringes på:** Fællesskabets marked.
12. **Forudset leveringsstadium:** frit bestemmelsessted ⁽⁸⁾.
13. **Alternativt leveringsstadium:** frit afskibningshavn eller ab fabrik ⁽⁹⁾.
14. a) **Afskibningshavn:** —
b) **Lasteadresse:** —
15. **Lossehavn:** —
16. **Bestemmelsessted:** ICRC Warehouse; Castello St. 30A; 354341 Adler, Den Russiske Føderation; tlf. (7-8622) 974060; fax 441334.
 - transithavn eller -lager: —
 - transportvej over land: —
17. **Periode eller sidste dato for levering på det forudsete stadium:**
 - første frist: 11. 4. 1999
 - anden frist: 23. 5. 1999.
18. **Periode eller sidste dato for levering på det alternative stadium:**
 - første frist: 15. - 28. 3. 1999
 - anden frist: 26. 4. - 9. 5. 1999.
19. **Frist for indgivelse af bud (klokken 12, Bruxelles-tid):**
 - første frist: 23. 2. 1999
 - anden frist: 23. 3. 1999.
20. **Budsikkerhedens størrelse:** 5 EUR/ton.
21. **Adresse for indsendelse af bud og budsikkerheder** ⁽¹⁾: Bureau de l'aide alimentaire, Attn. Mr T. Vestergaard, Bâtiment Loi 130, bureau 7/46, rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Bruxelles/Brussel; telex 25670 AGREC B; fax (32-2) 296 70 03 / 296 70 04 (udelukkende).
22. **Eksportrestitution** ⁽⁴⁾: restitutionen anvendelig den 19. 3. 1999; fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 429/1999 (EFT L 52 af 27. 2. 1999, s. 16).

Noter:

- (¹) Yderligere oplysninger: André Debongnie (tlf. (32-2) 295 14 65),
Torben Vestergaard (tlf. (32-2) 299 30 50).
- (²) Leverandøren retter så hurtigt som muligt henvendelse til modtageren eller hans repræsentant for at aftale, hvilke forsendelsedokumenter der er nødvendige.
- (³) Leverandøren overdrager modtageren en attest fra en officiel instans, hvori det for det leverede produkts vedkommende attesteres, at de gældende normer vedrørende nuklear stråling i den pågældende medlemsstat ikke er blevet overtrådt. Radioaktivitetsattesten skal indeholde oplysning om indholdet af cæsium 134 og 137 og af jod 131.
- (⁴) Kommissionens forordning (EF) nr. 259/98 (EFT L 25 af 31. 1. 1998, s. 39) er gældende for eksportrestitutionen. Den i artikel 2 i ovennævnte forordning anførte dato er den, der omhandles i punkt 22 i dette bilag. Leverandørens opmærksomhed henledes på artikel 4, stk. 1, sidste afsnit, i nævnte forordning. Der fremsendes kopi af licensen, så snart udførselsangivelsen er antaget (fax (32-2) 296 20 05).
- (⁵) Leverandøren skal ved varens levering overbringe modtageren eller hans repræsentant følgende dokumenter:
- phytosanitært certifikat
 - fumigeringscertifikat.
- (⁶) Uanset EFT C 114 af 29. 4. 1991, punkt II B 3 c), affattes påskriften således: »Det Europæiske Fællesskab«.
- (⁷) Melet skal pakkes i papirposer med et nettoindhold på 1 kg. Papiret skal veje mindst 80 g/m² og være beregnet til at komme i berøring med levnedsmidler.
- Poserne (mindst 20) pakkes sammen:
- a) enten ved hjælp af plastfolie med en tykkelse på mindst 60 mikron
 - b) eller i en kasse af bølgepap af høj kvalitet.
- I budet angives arten af den ydre emballage, der forventes anvendt.
- Hvis emballagen samles eller lukkes ved hjælp af lim, skal limen være vandbestandig. Hvis der anvendes klæbebånd, må det ikke kunne løsne sig i fugtig luft.
- (⁸) Ud over bestemmelserne i artikel 14, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2519/97 må chartrede fartøjer ikke være opført på nogen af de seneste fire kvartalslister over tilbageholdte fartøjer, der offentliggøres i henhold til Paris-memorandummet om havnestatskontrol (Rådets direktiv 95/21/EF (EFT L 157 af 7. 7. 1995, s. 1)).
- (⁹) Hvis der er tale om levering udelukkende over land, finder artikel 7, stk. 7, litra e) i Kommissionens forordning (EF) nr. 2519/97 (EFT L 346 af 17. 12. 1997, s. 23) anvendelse.
-

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 505/1999
af 8. marts 1999
om levering af hvidt sukker som fødevarehjælp

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1292/96
af 27. juni 1996 om fødevarehjælpspolitik og fødevare-
hjælpsforvaltning og om særlige aktioner til støtte for
fødevaresikkerheden ⁽¹⁾, særlig artikel 24, stk. 1, litra b), og
ud fra følgende betragtninger:

Den nævnte forordning indeholder en liste over de lande
og organer, der kan modtage fællesskabsbistand, og fast-
sætter de generelle kriterier for transport af fødevare-
hjælpen ud over fob-stadiet;

som følge af flere afgørelser vedrørende tildeling af føde-
varehjælp har Kommissionen tildelt visse modtagere
hvidt sukker;

disse leveringer bør foretages i overensstemmelse med de
regler, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr.
2519/97 af 16. december 1997 om almindelige bestem-
melser for tilvejebringelse af produkter, der i henhold til

Rådets forordning (EF) nr. 1292/96 skal leveres som led i
Fællesskabets fødevarehjælp ⁽²⁾; det er blandt andet
nødvendigt at præcisere frister og leveringsbetingelser ved
bestemmelsen af de heraf følgende omkostninger —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Med henblik på levering som fødevarehjælp til de i bila-
gene anførte modtagere, skal der i Fællesskabet tilveje-
bringes hvidt sukker efter bestemmelserne i forordning
(EF) nr. 2519/97 og på de i bilaget anførte betingelser.

Den bydende anses for at være bekendt med de generelle
og særlige betingelser og for at have accepteret dem.
Enhver anden betingelse eller ethvert forbehold i hans
bud anses for ikke at være skrevet.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggø-
relsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver
medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. marts 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 166 af 5. 7. 1996, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 346 af 17. 12. 1997, s. 23.

BILAG

PARTI A

1. **Aktion nr.:** 458/97 (parti A1); 459/97 (parti A2); 509/97 (parti A3).
2. **Modtager** ⁽²⁾: Euronaid, postboks 12, NL-2501 CA Den Haag;
tlf. (31-70) 330 05 757, fax 364 17 01, telex 30960 EURON NL.
3. **Modtagerens repræsentant:** udpeges af modtageren.
4. **Bestemmelsesland:** parti A1: Zambia; parti A2: Madagaskar; parti A3: Zimbabwe.
5. **Produkt, der skal tilvejebringes:** hvidt sukker.
6. **Samlet mængde (tons netto):** 68.
7. **Antal partier:** 1 i 3 delmængder (parti A1: 18 tons; parti A2: 18 tons; parti A3: 32 tons).
8. **Produktets karakteristika og kvalitet** ⁽³⁾ ⁽⁴⁾ ⁽⁵⁾: se EFT C 114 af 29. 4. 1991, s. 1 (V A 1).
9. **Emballering** ⁽⁷⁾ ⁽⁶⁾: se EFT C 267 af 13. 9. 1996, s. 1 (11.2 A 1 b, 2 b og B 4).
10. **Etikettering eller mærkning** ⁽⁶⁾: se EFT C 114 af 29. 4. 1991, s. 1 (V A 3).
— sprog, der skal benyttes ved mærkningen: parti A1 + parti A3: engelsk; parti A2: fransk.
— Yderligere angivelser: —
11. **Den måde, produktet tilvejebringes på:** sukker produceret i Fællesskabet i henhold til artikel 24, stk. 1a, sjette afsnit, i Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81: dvs. enten A- eller B-sukker (litra a) og b)).
12. **Forudset leveringsstadium:** frit afskibningshavn.
13. **Alternativt leveringsstadium:** —
14. a) **Afskibningshavn:** —
b) **Lasteadresse:** —
15. **Lossehavn:** —
16. **Bestemmelsessted:** —
— transithavn eller -lager: —
— transportvej over land: —
17. **Periode eller sidste dato for levering på det forudsete stadium:**
— første frist: 5. - 25. 4. 1999.
— anden frist: 19. 4. - 9. 5. 1999.
18. **Periode eller sidste dato for levering på det alternative stadium:**
— første frist: —
— anden frist: —
19. **Frist for indgivelse af bud (kløkken 12, Bruxelles-tid):**
— første frist: 23. 3. 1999.
— anden frist: 6. 4. 1999.
20. **Budsikkerhedens størrelse:** 15 EUR/ton.
21. **Adresse for indsendelse af bud og budsikkerheder** ⁽¹⁾:
Bureau de l'aide alimentaire, Attn. Mr T. Vestergaard, Bâtiment Loi 130, bureau 7/46, rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Bruxelles/Brussel; telex 25670 AGREC B; fax (32-2) 296 70 03 / 296 70 04 (udelukkende).
22. **Eksportrestitution** ⁽⁴⁾: restitution, som anvendes for hvidt sukker den 3. 3. 1999, fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 400/1999 (EFT L 49 af 25. 2. 1999, s. 18).

Noter:

- (¹) Yderligere oplysninger: André Debongnie (tlf. (32-2) 295 14 65),
Torben Vestergaard (tlf. (32-2) 299 30 50).
- (²) Leverandøren retter så hurtigt som muligt henvendelse til modtageren eller hans repræsentant for at aftale, hvilke forsendelsedokumenter der er nødvendige.
- (³) Leverandøren overdrager modtageren en attest fra en officiel instans, hvori det for det leverede produkts vedkommende attesteres, at de gældende normer vedrørende nuklear stråling i den pågældende medlemsstat ikke er blevet overtrådt. Radioaktivitetsattesten skal indeholde oplysning om indholdet af cæsium 134 og 137 og af jod 131.
- (⁴) Kommissionens forordning (EF) nr. 259/98 (EFT L 25 af 31. 1. 1998, s. 39) er gældende for eksportrestitutionen. Den i artikel 2 i ovennævnte forordning anførte dato er den, der omhandles i punkt 22 i dette bilag. Leverandørens opmærksomhed henledes på artikel 4, stk. 1, sidste afsnit, i nævnte forordning. Der fremsendes kopi af licensen, så snart udførselsangivelsen er antaget (fax (32-2) 296 20 05).
- (⁵) Leverandøren skal ved varens levering overbringe modtageren eller hans repræsentant følgende dokument:
— sanitært certifikat.
- (⁶) Uanset EFT C 114 af 29.4.1991 punkt V A 3 c), affattes påskriften således: »Det Europæiske Fællesskab«.
- (⁷) Med henblik på eventuel omladning i andre sække skal leverandøren levere 2 % tomme ekstra sække af samme kvalitet som de sække, hvori varen er emballeret, med et stort »R« påført efter påskriften.
- (⁸) Forsendelse i 20-fods containere på FCL/FCL-basis.
Leverandøren bærer omkostningerne for containerne indtil »stack-stadiet« i containerterminalen i afskibningshavnen. Modtageren bærer alle efterfølgende lasteomkostninger, inklusive omkostningerne ved fjernelse af containeren fra containerterminalen.
Leverandøren skal forelægge modtagerens repræsentant en fuldstændig pakningsliste over hver container med oplysning om antallet af sække for hvert aktionsnummer som oplyst i udbudsbekendtgørelsen.
Leverandøren skal forsegle hver container med en nummereret forsegling (ONESEAL, SYSKO, Locktainer 180 eller en lignende højsikkerhedslås), hvis nummer skal meddeles modtagerens repræsentant.
- (⁹) Kategorien af sukker er konstateret på en måde, der er afgørende for anvendelsen af reglen i artikel 18, stk. 2, litra a), andet led, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2103/77 (EFT L 246 af 27. 9. 1977, s. 12), senest ændret ved forordning (EF) nr. 260/96 (EFT L 34 af 13. 2. 1996, s. 16).
-

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 506/1999
af 8. marts 1999
om ændring af forordning (EF) nr. 340/1999 om levering af korn som fødevare-
hjælp

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1292/96
af 27. juni 1996 om fødevarehjælpspolitik og fødevare-
hjælpsforvaltning og om særlige aktioner til støtte for
fødevaresikkerheden ⁽¹⁾, særlig artikel 24, stk. 1, litra b), og

ud fra følgende betragtning:

Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 340/1999 ⁽²⁾
åbnedes en licitation med henblik på levering af korn

som fødevarehjælp; visse betingelser i bilaget til nævnte
forordning bør ændres på modtagerens begæring —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilaget til forordning (EF) nr. 340/1999 erstattes af bilaget
til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggø-
relsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver
medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. marts 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 166 af 5. 7. 1996, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 41 af 16. 2. 1999, s. 6.

BILAG

PARTI A

1. **Aktion nr.:** 115/98 (parti A); 124/98 (parti B).
2. **Modtager** ⁽²⁾: World Food Programme (WFP), via Cristoforo Colombo 426, I-00145 Roma; tlf. (39-6) 6513 2988; telex 626675 WFP I; fax 6513 2844/3.
3. **Modtagerens repræsentant:** udpeges af modtageren.
4. **Bestemmelsesland:** Somalia.
5. **Produkt, der skal tilvejebringes:** majs.
6. **Samlet mængde (tons netto):** 9 143.
7. **Antal partier:** 1 i 2 delmængder (parti A1: 5 000 tons; parti A2: 4 130 tons).
8. **Produktets karakteristika og kvalitet** ⁽³⁾ ⁽³⁾: se EFT C 114 af 29. 4. 1991, s. 1 (II A 1 d)).
9. **Emballering** ⁽⁷⁾: se EFT C 267 af 13. 9. 1996, s. 1 (1.0 A 1.c), 2.c) og B.3).
10. **Etikettering eller mærkning** ⁽⁶⁾: se EFT C 114 af 29. 4. 1991, s. 1 (II. A. 3).
 - sprog, der skal benyttes ved mærkningen: engelsk.
 - Yderligere angivelser: —
11. **Den måde, produktet tilvejebringes på:** Fællesskabets marked.
12. **Forudset leveringsstadium:** frit afskibningshavn, fob stuvet.
13. **Alternativt leveringsstadium:** —
14. a) **Afskibningshavn:** —
 - b) **Lasteadresse:** —
15. **Lossehavn:** —
16. **Bestemmelsessted:** —
 - transithavn eller -lager: —
 - transportvej over land: —
17. **Periode eller sidste dato for levering på det forudsete stadium:**
 - første frist: 22. 3. - 11. 4. 1999
 - anden frist: fra 12. 4. til 2. 5. 1999.
18. **Periode eller sidste dato for levering på det alternative stadium:**
 - første frist: —
 - anden frist: —
19. **Frist for indgivelse af bud (klokken 12, Bruxelles-tid):**
 - første frist: 2. 3. 1999
 - anden frist: fra 23. 3. 1999.
20. **Budsikkerhedens størrelse:** 5 EUR/t.
21. **Adresse for indsendelse af bud og budsikkerheder** ⁽¹⁾: Bureau de l'aide alimentaire, Attn. Mr T. Vestergaard, Bâtiment Loi 130, bureau 7/46, rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Bruxelles. Telex 25670 AGREC B; fax (32-2) 296 70 03 / 296 70 04 (udelukkende).
22. **Eksportrestitution** ⁽⁴⁾: restitutionen anvendelig den 19. 3. 1999, fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 429/1999 (EFT L 52 af 27. 2. 1999, s. 16).

Noter:

- (¹) Yderligere oplysninger: André Debongnie (tlf. (32-2) 295 14 65)
Torben Vestergaard (tlf. (32-2) 299 30 50).
- (²) Leverandøren retter så hurtigt som muligt henvendelse til modtageren eller hans repræsentant for at aftale, hvilke forsendelsesdokumenter der er nødvendige.
- (³) Leverandøren overdrager modtageren en attest fra en officiel instans, hvori det for det leverede produkts vedkommende attesteres, at de gældende normer vedrørende nuklear stråling i den pågældende medlemsstat ikke er blevet overtrådt. Radioaktivitetsattesten skal indeholde oplysning om indholdet af cæsium 134 og 137 og af jod 131.
- (⁴) Kommissionens forordning (EF) nr. 259/98 (EFT L 25 af 31. 1. 1998, s. 39) er gældende for eksportrestitutionen. Den i artikel 2 i ovennævnte forordning anførte dato er den, der omhandles i punkt 22 i dette bilag. Leverandørens opmærksomhed henledes på artikel 4, stk. 1, sidste afsnit, i nævnte forordning. Der fremsendes kopi af licensen, så snart udførselsangivelsen er antaget (fax (32-2) 296 20 05).
- (⁵) Leverandøren skal ved varens levering overbringe modtageren eller hans repræsentant følgende dokumenter:
— phytosanitært certifikat.
- (⁶) Uanset EFT C 114 af 29. april 1991, punkt II A 3 c), affattes påskriften således: »Det Europæiske Fællesskab«.
- (⁷) Med henblik på eventuel omladning i andre sække skal tilslagsmodtageren levere 2 % tomme ekstra sække af samme kvalitet som de sække, hvon varen er emballeret, med et stort R påført efter påskriften.
-

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 507/1999
af 8. marts 1999
om levering af vegetabilsk olie som fødevarehjælp

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1292/96
af 27. juni 1996 om fødevarehjælpspolitik og fødevare-
hjælpsforvaltning og om særlige aktioner til støtte for
fødevaresikkerheden ⁽¹⁾, særlig artikel 24, stk. 1, litra b), og
ud fra følgende betragtninger:

Den nævnte forordning indeholder en liste over de lande
og organer, der kan modtage fællesskabsbistand, og fast-
sætter de generelle kriterier for transport af fødevare-
hjælpen ud over fob-stadiet;

som følge af flere afgørelser vedrørende tildeling af føde-
varehjælp har Kommissionen tildelt visse modtagere
vegetabilsk olie;

disse leveringer bør foretages i overensstemmelse med de
regler, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr.
2519/97 af 16. december 1997 om almindelige bestem-
melser for tilvejebringelse af produkter, der i henhold til
Rådets forordning (EF) nr. 1292/96 skal leveres som led i
Fællesskabets fødevarehjælp ⁽²⁾; det er blandt andet
nødvendigt at præcisere frister og leveringsbetingelser ved
bestemmelsen af de heraf følgende omkostninger;

for at sikre for et bestemt parti, at leveringerne kan
gennemføres, bør de bydende have mulighed for at levere

enten rapsolie eller solsikkeolie; leveringen af hvert parti
gives til den lavestbydende —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Med henblik på levering som fødevarehjælp til de i
bilaget anførte modtagere, skal der i Fællesskabet tilveje-
bringes vegetabilsk olie efter bestemmelserne i forordning
(EF) nr. 2519/97 og på de i bilaget anførte betingelser.

Leveringen omfatter tilvejebringelse af vegetabilsk olie
produceret i Fællesskabet. For parti A kan tilvejebrin-
gelsen kan ikke vedrøre et produkt, der er fremstillet
og/eller emballeret efter proceduren for aktiv forædling.

For parti A skal budet omfatte enten rapsolie eller
solsikkeolie. For at komme i betragtning skal budet
præcist anføre, hvilken type olie det vedrører.

Den bydende anses for at være bekendt med de generelle
og særlige betingelser og for at have accepteret dem.
Enhver anden betingelse eller ethvert forbehold i hans
bud anses for ikke at være skrevet.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggø-
relsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver
medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. marts 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 166 af 5. 7. 1996, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 346 af 17. 12. 1997, s. 23.

BILAG

PARTI A

1. **Aktion nr.:** 450/97 (parti A1); 456/97 (parti A2); 457/97 (parti A3).
2. **Modtager** ⁽²⁾: Euronaid, PO Box 12, NC-2501 CA Den Haag, Nederland
tlf. (31-70) 33 05 757; fax 36 41 701; telex 30960 EURON NL.
3. **Modtagerens repræsentant:** udpeges af modtageren.
4. **Bestemmelsesland:** parti A1: Pakistan; parti A2: Zambia; parti A3: Zimbabwe.
5. **Produkt, der skal tilvejebringes:** vegetabilsk olie: dvs. enten raffineret rapsolie eller raffineret solsikkeolie.
6. **Samlet mængde (tons netto):** 673 tons.
7. **Antal partier:** 1 i 3 delmængder (parti A1: 480 tons; parti A2: 180 tons; parti A3: 13 tons).
8. **Produktets karakteristika og kvalitet** ⁽³⁾ ⁽⁴⁾ ⁽⁶⁾: se EFT C 114 af 29. 4. 1991, s. 1 (III A1 a) eller b)).
9. **Emballering** ⁽⁷⁾: se EFT C 267 af 13. 9. 1996, s. 1 (10.4 A, B og C.2).
10. **Etikettering eller mærkning** ⁽⁸⁾: se EFT C 114 af 29. 4. 1991, s. 1 (III A 3).
— sprog, der skal benyttes ved mærkningen: engelsk.
— Yderligere angivelser: —
11. **Den måde, produktet tilvejebringes på:** tilvejebringelse af raffineret vegetabilsk olie produceret i Fællesskabet.
Tilvejebringelsen kan ikke vedrøre et produkt, der er fremstillet og/eller emballeret efter proceduren for aktiv forædling.
12. **Forudset leveringsstadium:** frit afskibningshavn.
13. **Alternativt leveringsstadium:** —
14. a) **Afskibningshavn:** —
b) **Lasteadresse:** —
15. **Lossehavn:** —
16. **Bestemmelsessted:** —
— transithavn eller -lager: —
— transportvej over land: —
17. **Periode eller sidste dato for levering på det forudsete stadium:**
— første frist: 19. 4. - 9. 5. 1999
— anden frist: 3. - 23. 5. 1999.
18. **Periode eller sidste dato for levering på det alternative stadium:**
— første frist: —
— anden frist: —
19. **Frist for indgivelse af bud (klokken 12, Bruxelles-tid):**
— første frist: 23. 3. 1999
— anden frist: 6. 4. 1999.
20. **Budsikkerhedens størrelse:** 15 EUR/ton.
21. **Adresse for indsendelse af bud og budsikkerheder** ⁽¹⁾: Bureau de l'aide alimentaire, Attn. Mr T. Vestergaard, Bâtiment Loi 130, bureau 7/46, rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Bruxelles/Brussel; telex 25670 AGREC B; fax (32-2) 296 70 03 / 296 70 04 (udelukkende).
22. **Eksportrestitution:** —

PARTI B

1. **Aktion nr.:** 305/97.
2. **Modtager** ⁽²⁾: Euronaid, PO Box 12, NL-2501 CA Den Haag, Nederland
tlf. (31-70) 33 05 757; fax (31-70) 36 41 701; telex 30960 EURON NL.
3. **Modtagerens repræsentant:** udpeges af modtageren.
4. **Bestemmelsesland:** Niger.
5. **Produkt, der skal tilvejebringes:** raffineret sojabønneolie.
6. **Samlet mængde (tons netto):** 90 tons.
7. **Antal partier:** 1.
8. **Produktets karakteristika og kvalitet** ⁽³⁾ ⁽⁴⁾ ⁽⁶⁾: —
9. **Emballering** ⁽⁷⁾: se EFT C 267 af 13. 9. 1996, s. 1 (10.4 A, B og C.2).
10. **Etikettering eller mærkning** ⁽⁵⁾: se EFT C 114 af 29. 4. 1991, s. 1 (III.A.3)
— sprog, der skal benyttes ved mærkningen: fransk.
— Yderligere angivelser: —
11. **Den måde, produktet tilvejebringes på:** Fællesskabet marked.
12. **Forudset leveringsstadium:** frit afskibningshavn.
13. **Alternativt leveringsstadium:** —
14. a) **Afskibningshavn:** —
b) **Lasteadresse:** —
15. **Lossehavn:** —
16. **Bestemmelsessted:** —
— transithavn eller -lager: —
— transportvej over land: —
17. **Periode eller sidste dato for levering på det forudsete stadium:**
— første frist: 12. 4. - 2. 5. 1999.
— anden frist: 26. 4. - 16. 5. 1999.
18. **Periode eller sidste dato for levering på det alternative stadium:**
— første frist: —
— anden frist: —
19. **Frist for indgivelse af bud (klokken 12, Bruxelles-tid):**
— første frist: 23. 3. 1999
— anden frist: 6. 4. 1999.
20. **Budsikkerhedens størrelse:** 15 EUR/ton.
21. **Adresse for indsendelse af bud og budsikkerheder** ⁽¹⁾: Bureau de l'aide alimentaire, Attn. Mr T. Vestergaard, Bâtiment Loi 130, bureau 7/46, rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Bruxelles/Brussel; telex 25670 AGREC B; fax (32 2) 296 70 03 / 296 70 04 (excl.).
22. **Eksportrestitution:** —

Noter:

- (¹) Yderligere oplysninger: André Debongnie (tlf. (32-2) 295 14 65)
Torben Vestergaard (tlf. (32-2) 299 30 50).
- (²) Leverandøren retter så hurtigt som muligt henvendelse til modtageren eller hans repræsentant for at aftale, hvilke forsendelsedokumenter der er nødvendige.
- (³) Leverandøren overdrager modtageren en attest fra en officiel instans, hvori det for det leverede produkts vedkommende attesteres, at de gældende normer vedrørende nuklear stråling i den pågældende medlemsstat ikke er blevet overtrådt. Radioaktivitetsattesten skal indeholde oplysning om indholdet af cæsium 134 og 137 og af jod 131.
- (⁴) Leverandøren skal ved varens levering overbringe modtageren eller hans repræsentant følgende dokument:
— sanitært certifikat.
- (⁵) Uanset EFT C 114 af 29. 4. 1991 punkt III A 3 c), affattes påskriften således: »Det Europæiske Fællesskab«.
- (⁶) For at komme i betragtning skal der i budet præcist anføres, hvilken type af olie det vedrører.
- (⁷) Forsendelse i 20-fods containere på FCL/FCL-basis (hver container skal netto indeholde højst 15 tons).
Leverandøren bærer omkostningerne for containerne indtil »stack-stadiet« i containerterminalen i afskibningshavnen. Modtageren bærer alle efterfølgende lasteomkostninger, inklusive omkostningerne ved fjernelse af containeren fra containerterminalen.
Leverandøren skal forelægge modtagerens repræsentant en fuldstændig pakningsliste over hver container med oplysning om antallet af sække for hvert aktionsnummer som oplyst i udbudsbekendtgørelsen.
Leverandøren skal forsegle hver container med en nummereret forsegling (ONESEAL, SYSKO, Locktainer 180 eller en lignende højsikkerhedslås), hvis nummer skal meddeles modtagerens repræsentant.
- (⁸) Raffineret sojaolie skal opfylde følgende krav:
— udseende ved stuetemperatur: klar og skinnende
— smag og lugt: neutral
— frie fedtsyrer: højst 0,1 %
— vand og urenheder: højst 0,05 %
— farve, Lovibond 5 ¹/₄'' (rød/gul): højst 1,5/15
— peroxidtal: højst 2 milliækvivalenter pr. kg
— rumvægt ved 20 °C: 0,91-0,93 g pr. cm³
— refraktionstal ved 20 °C: 1,470-1,476
— jodtal (Wijs): 125-140 g pr. 100 g.
-

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 508/1999
af 4. marts 1999

om ændring af bilag I til IV til Rådets forordning (EØF) nr. 2377/90 om en fælles fremgangsmåde for fastsættelse af maksimalgrænseværdier for restkoncentrationer af veterinærlægemidler i animalske levnedsmidler

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2377/90 af 26. juni 1990 om en fælles fremgangsmåde for fastsættelse af maksimalgrænseværdier for restkoncentrationer af veterinærlægemidler i animalske levnedsmidler ⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2728/98 ⁽²⁾, særlig artikel 6, 7 og 8, og

ud fra følgende betragtninger:

Siden udstedelsen af nævnte forordning er bilagene blevet ændret flere gange; disse tekster er på grund af deres antal, deres komplicerede karakter og deres spredning på forskellige udgaver af *De Europæiske Fællesskabers Tidende* vanskelige at anvende og mangler følgelig den nødvendige klarhed, som enhver ordning bør have; de bør

derfor kodificeres; i den forbindelse bør visse tilsætningsstoffers navn eller kemiske betegnelse præciseres eller korrigeres, ligesom forskellige fejl bør rettes;

foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Det Stående Udvalg for Veterinærmedicinske Præparater —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilag I til IV til forordning (EØF) nr. 2377/90 ændres som angivet i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft 60 dage efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. marts 1999.

På Kommissionens vegne

Martin BANGEMANN

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 224 af 18. 8. 1990, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 343 af 18. 12. 1998, s. 8.

BILAG I

LISTE OVER FARMAKOLOGISK VIRKSOMME STOFFER, FOR HVILKE DER ER FASTSAT MAKSIMALGRÆNSEVÆRDIER FOR RESTKONCENTRATIONER

- 1. Antimikrobielle lægemidler
- 1.1. Kemoterapeutica
- 1.1.1. Sulfonamider

Farmakologisk virksomme stoffer	Restmarkør	Dyreart	MRL	Målvæv	Andre bestemmelser
Alle stoffer tilhørende sulfonamidgruppen	Moderstof	Alle arter bestemt til konsum Kvæg, får, geder	100 µg/kg 100 µg/kg 100 µg/kg 100 µg/kg 100 µg/kg	Muskel Fedt Lever Nyre Mælk	Den samlede restkoncentration af alle stoffer inden for sulfonamid-gruppen bør ikke overstige 100 µg/kg

- 1.1.2. Diaminopyrimidinderivater

Farmakologisk virksomme stoffer	Restmarkør	Dyreart	MRL	Målvæv	Andre bestemmelser
Baquiloprim	Baquiloprim	Kvæg Svin	10 µg/kg 300 µg/kg 150 µg/kg 30 µg/kg 40 µg/kg 50 µg/kg 50 µg/kg	Fedt Lever Nyre Mælk Skind + fedt Lever Nyre	
Trimethoprim	Trimethoprim	Kvæg Svin Heste	50 µg/kg 50 µg/kg 50 µg/kg 50 µg/kg 50 µg/kg 50 µg/kg 50 µg/kg 50 µg/kg 50 µg/kg 100 µg/kg 100 µg/kg 100 µg/kg 100 µg/kg	Muskel Fedt Lever Nyre Mælk Muskel Skind + fedt Lever Nyre Muskel Fedt Lever Nyre	

Farmakologisk virksomme stoffer	Restmarkør	Dyreart	MRL	Målvæv	Andre bestemmelser
		Fjerkræ Må ikke anvendes til dyr, hvis æg anvendes til konsum Fisk med finner	50 µg/kg 50 µg/kg 50 µg/kg 50 µg/kg 50 µg/kg	Muskel Skind + fedt Lever Nyre Muskel og skind i naturligt forhold	

1.2. Antibiotica

1.2.1. Penicillin

Farmakologisk virksomme stoffer	Restmarkør	Dyreart	MRL	Målvæv	Andre bestemmelser
Amoxicillin	Amoxicillin	Alle arter bestemt til konsum	50 µg/kg 50 µg/kg 50 µg/kg 50 µg/kg 4 µg/kg	Muskel Fedt Lever Nyre Mælk	
Ampicillin	Ampicillin	Alle arter bestemt til konsum	50 µg/kg 50 µg/kg 50 µg/kg 50 µg/kg 4 µg/kg	Muskel Fedt Lever Nyre Mælk	
Bencilpenicillin	Benzylpenicillin	Alle arter bestemt til konsum	50 µg/kg 50 µg/kg 50 µg/kg 50 µg/kg 4 µg/kg	Muskel Fedt Lever Nyre Mælk	
Cloxacillin	Cloxacillin	Alle arter bestemt til konsum	300 µg/kg 300 µg/kg 300 µg/kg 300 µg/kg 30 µg/kg	Muskel Fedt Lever Nyre Mælk	

Farmakologisk virksomme stoffer	Restmarkør	Dyreart	MRL	Målvæv	Andre bestemmelser
Dikloxacillin	Dikloxacillin	Alle arter bestemt til konsum	300 µg/kg 300 µg/kg 300 µg/kg 300 µg/kg 30 µg/kg	Muskel Fedt Lever Nyre Mælk	
Oxacillin	Oxacillin	Alle arter bestemt til konsum	300 µg/kg 300 µg/kg 300 µg/kg 300 µg/kg 30 µg/kg	Muskel Fedt Lever Nyre Mælk	
Penethamat	Benzylpenicillin	Kvæg	50 µg/kg 50 µg/kg 50 µg/kg 50 µg/kg 4 µg/kg	Muskel Fedt Lever Nyre Mælk	

1.2.2. Cephalosporiner

Farmakologisk virksomme stoffer	Restmarkør	Dyreart	MRL	Målvæv	Andre bestemmelser
Cefazolin	Cefazolin	Kvæg, får, geder	50 µg/kg	Mælk	
Cefquinom	Cefquinom	Kvæg	50 µg/kg 50 µg/kg 100 µg/kg 200 µg/kg 20 µg/kg	Muskel Fedt Lever Nyre Mælk	

1.2.3. Quinoloner

Farmakologisk virksomme stoffer	Restmarkør	Dyreart	MRL	Målvæv	Andre bestemmelser
Danofloxacin	Danofloxacin	Kvæg Ikke til brug i dyr, hvis mælk anvendes til menneskeføde Kyllinger Må ikke anvendes til dyr, hvis æg anvendes til konsum	200 µg/kg 100 µg/kg 400 µg/kg 400 µg/kg 200 µg/kg 100 µg/kg 400 µg/kg 400 µg/kg	Muskel Fedt Lever Nyre Muskel Skind + fedt Lever Nyre	
Difloxacin	Difloxacin	Kyllinger, kalkuner	300 µg/kg 400 µg/kg 1 900 µg/kg 600 µg/kg	Muskel Skind + fedt Lever Nyre	
Enrofloxacin	Summen af enrofloxacin og ciprofloxacin	Kvæg Hare Svin Fjerkræ Må ikke anvendes til dyr, hvis æg anvendes til konsum	100 µg/kg 100 µg/kg 300 µg/kg 200 µg/kg 100 µg/kg 100 µg/kg 100 µg/kg 200 µg/kg 300 µg/kg 100 µg/kg 100 µg/kg 200 µg/kg 300 µg/kg 100 µg/kg 100 µg/kg 200 µg/kg 300 µg/kg	Muskel Fedt Lever Nyre Mælk Muskel Fedt Lever Nyre Muskel Skind og fedt Lever Nyre Muskel Skind og fedt Lever Nyre	

Farmakologisk virksomme stoffer	Restmarkør	Dyreart	MRL	Målvæv	Andre bestemmelser
Sarafloxacin	Sarafloxacin	Kyllinger Laksearter	10 µg/kg 100 µg/kg 30 µg/kg	Skind + fedt Lever Muskel og skind i naturligt forhold	

1.2.4. Macrolider

Farmakologisk virksomme stoffer	Restmarkør	Dyreart	MRL	Målvæv	Andre bestemmelser
Spiramycin	Summen af spiramycin og neospiramycin	Kvæg Kyllinger	200 µg/kg 300 µg/kg 300 µg/kg 300 µg/kg 200 µg/kg 200 µg/kg 300 µg/kg 400 µg/kg	Muskel Fedt Lever Nyre Mælk Muskel Skind + fedt Lever	
Tilmicosin	Tilmicosin	Kvæg, får, svin Får Kyllinger	50 µg/kg 50 µg/kg 1 000 µg/kg 1 000 µg/kg 50 µg/kg 75 µg/kg 75 µg/kg 1 000 µg/kg 250 µg/kg	Muskel Fedt Lever Nyre Mælk Muskel Skind + fedt Lever Nyre	Må ikke anvendes til dyr, hvis æg anvendes til konsum
Tylosin	Tylosin A	Kvæg	100 µg/kg 100 µg/kg 100 µg/kg 100 µg/kg 50 µg/kg	Muskel Fedt Lever Nyre Mælk	

Farmakologisk virksomme stoffer	Restmarkør	Dyreart	MRL	Målvæv	Andre bestemmelser
		Svin	100 µg/kg	Muskel	
			100 µg/kg	Skind og fedt	
			100 µg/kg	Lever	
			100 µg/kg	Nyre	
		Fjerkræ	100 µg/kg	Muskel	
		Ikke til brug i dyr, hvis æg anvendes til menneskeføde	100 µg/kg	Skind og fedt	
			100 µg/kg	Lever	
			100 µg/kg	Nyre	

1.2.5. Florfenicol og lignende forbindelser

Farmakologisk virksomme stoffer	Restmarkør	Dyreart	MRL	Målvæv	Andre bestemmelser
Florfenicol	Summen af florfenicol og metabolitter, der er målt som florfenicol-amin	Kvæg	200 µg/kg 3 000 µg/kg 300 µg/kg	Muskel Lever Nyre	
Thiamphenicol	Thiamphenicol	Kvæg	50 µg/kg 50 µg/kg 50 µg/kg 50 µg/kg 50 µg/kg 50 µg/kg 50 µg/kg 50 µg/kg 50 µg/kg	Muskel Fedt Lever Nyre Mælk Muskel Skind + fedt Lever Nyre	
		Kyllinger Må ikke anvendes til dyr, hvis æg anvendes til konsum			

1.2.6. Tetracycliner

Farmakologisk virksomme stoffer	Restmarkør	Dyreart	MRL	Målvæv	Andre bestemmelser
Chlortetracyclin	Moderstoffet plus moderstoffets 4-epimere	Alle arter bestemt til konsum	100 µg/kg 300 µg/kg 600 µg/kg 100 µg/kg 200 µg/kg	Muskel Lever Nyre Mælk Æg	

Farmakologisk virksomme stoffer	Restmarkør	Dyreart	MRL	Målvæv	Andre bestemmelser
Doxycyclin	Doxycyclin	Kvæg Ikke til brug i dyr, hvis mælk anvendes til menneskeføde Svin Fjerkræ Må ikke anvendes til dyr, hvis æg anvendes til konsum	100 µg/kg 300 µg/kg 600 µg/kg 100 µg/kg 300 µg/kg 300 µg/kg 600 µg/kg 100 µg/kg 300 µg/kg 300 µg/kg 600 µg/kg	Muskel Lever Nyre Muskel Skind + fedt Lever Nyre Muskel Skind + fedt Lever Nyre	
Oxytetracyclin	Moderstoffet plus moderstoffets 4-epimere	Alle arter bestemt til konsum	100 µg/kg 300 µg/kg 600 µg/kg 100 µg/kg 200 µg/kg	Muskel Lever Nyre Mælk Æg	
Tetracyclin	Moderstoffet plus moderstoffets 4-epimere	Alle arter bestemt til konsum	100 µg/kg 300 µg/kg 600 µg/kg 100 µg/kg 200 µg/kg	Muskel Lever Nyre Mælk Æg	

1.2.7. Naphtalene-ringed ansamycin

Farmakologisk virksomme stoffer	Restmarkør	Dyreart	MRL	Målvæv	Andre bestemmelser
Rifaximin	Rifaximin	Kvæg	60 µg/kg	Mælk	

1.2.8. Pleuromutiliner

Farmakologisk virksomme stoffer	Restmarkør	Dyreart	MRL	Målvæv	Andre bestemmelser
Valnemulin	Valnemulin	Svin	50 µg/kg 500 µg/kg 100 µg/kg	Muskel Lever Nyre	

2. Antiparasitære lægemidler

2.1. Midler mod endoparasitter

2.1.1. Salicylanilider

Farmakologisk virksomme stoffer	Restmarkør	Dyreart	MRL	Målvæv	Andre bestemmelser
Closantel	Closantel	Kvæg Får	1 000 µg/kg 3 000 µg/kg 1 000 µg/kg 3 000 µg/kg 1 500 µg/kg 2 000 µg/kg 1 500 µg/kg 5 000 µg/kg	Muskel Fedt Lever Nyre Muskel Fedt Lever Nyre	

2.1.2. Tetra-hydro-imidazoler (imidazolthiazoler)

Farmakologisk virksomme stoffer	Restmarkør	Dyreart	MRL	Målvæv	Andre bestemmelser
Levamisol	Levamisol	Kvæg, får, svin, fjerkræ	10 µg/kg 10 µg/kg 100 µg/kg 10 µg/kg	Muskel Fedt Lever Nyre	

2.1.3. Benzimidazoler og pro-benzimidazoler

Farmakologisk virksomme stoffer	Restmarkør	Dyreart	MRL	Målvæv	Andre bestemmelser
Albendazol	Summen af albendazol sulfoxid, albendazol sulfon, og albendazol 2-amino-sulfon, udtrykt som albendazol	Kvæg, får	100 µg/kg 100 µg/kg 1 000 µg/kg 500 µg/kg 100 µg/kg	Muskel Fedt Lever Nyre Mælk	
Febantel	Sum af ekstraherbare rester, som kan oxideres til oxfendazol sulfon	Kvæg, får Kvæg, får, svin, heste	10 µg/kg 50 µg/kg 50 µg/kg 500 µg/kg 50 µg/kg	Mælk Muskel Fedt Lever Nyre	

Farmakologisk virksomme stoffer	Restmarkør	Dyreart	MRL	Målvæv	Andre bestemmelser
Fenbendazole	Sum af ekstraherbare rester, som kan oxideres til oxfendazol sulfon	Kvæg, får Kvæg, får, svin, heste	10 µg/kg 50 µg/kg 50 µg/kg 500 µg/kg 50 µg/kg	Mælk Muskel Fedt Lever Nyre	
Flubendazol	Summen af flubendazol og (2-amino 1H-benzimidazol-5-yl) (4fluorophenyl) methanon Flubendazol	Svin, kyllinger, vildtfugle Kyllinger	50 µg/kg 50 µg/kg 400 µg/kg 300 µg/kg 400 µg/kg	Muskel Skind + fedt Lever Nyre Æg	
Oxfendazole	Sum af ekstraherbare rester, som kan oxideres til oxfendazol sulfon	Kvæg, får Kvæg, får, svin, heste	10 µg/kg 50 µg/kg 50 µg/kg 500 µg/kg 50 µg/kg	Mælk Muskel Fedt Lever Nyre	
Oxibendazol	Oxibendazol	Svin	100 µg/kg 500 µg/kg 200 µg/kg 100 µg/kg	Muskel Skindt + fedt Lever Nyre	
Thiabendazol	Sum af thiabendazol og 5-hydroxythiabendazol	Kvæg	100 µg/kg 100 µg/kg 100 µg/kg 100 µg/kg 100 µg/kg	Muskel Fedt Lever Nyre Mælk	
Triclabendazol	Summen af ekstraherbare rester, som kan oxideres til keto-triclabendazol	Kvæg, får	100 µg/kg 100 µg/kg 100 µg/kg	Muskel Lever Nyre	Må ikke anvendes til dyr, hvis mælk anvendes til konsum

2.2. Midler mod ektoparasitte

2.2.1. Organophosphater

Farmakologisk virksomme stoffer	Restmarkør	Dyreart	MRL	Målvæv	Andre bestemmelser
Diazinon	Diazinon	Kvæg, får, geder Kvæg, svin, får, geder	20 µg/kg 20 µg/kg 700 µg/kg 20 µg/kg 20 µg/kg	Mælk Muskel Fedt Lever Nyre	

2.2.2. Formamidiner

Farmakologisk virksomme stoffer	Restmarkør	Dyreart	MRL	Målvæv	Andre bestemmelser
Amitraz	Summen af amitraz og alle metabolitter indeholdende 2,4-DMA-fraktionen, udtrykt som amitraz	Kvæg Får Svin	200 µg/kg 200 µg/kg 200 µg/kg 10 µg/kg 400 µg/kg 100 µg/kg 200 µg/kg 10 µg/kg 400 µg/kg 200 µg/kg 200 µg/kg	Fedt Lever Nyre Mælk Fedt Lever Nyre Mælk Skind + fedt Lever Nyre	

2.2.3. Pyrethroider

Farmakologisk virksomme stoffer	Restmarkør	Dyreart	MRL	Målvæv	Andre bestemmelser
Flumetrin	Flumetrin (sum af trans-Z isomerer)	Kvæg	10 µg/kg 150 µg/kg 20 µg/kg 10 µg/kg 30 µg/kg	Muskel Fedt Lever Nyre Mælk	

2.3. Midler mod endo- og ectoparasiter

2.3.1. Avermectiner

Farmakologisk virksomme stoffer	Restmarkør	Dyreart	MRL	Målvæv	Andre bestemmelser
Abamectin	Avermectin B1a	Kvæg	10 µg/kg 20 µg/kg	Fedt Lever	
Doramectin	Doramectin	Kvæg Svin, får	10 µg/kg 150 µg/kg 100 µg/kg 30 µg/kg 20 µg/kg 100 µg/kg 50 µg/kg 30 µg/kg	Muskel Fedt Lever Nyre Muskel Fedt Lever Nyre	Ikke til brug i kvæg, hvis mælk anvendes til menneskeføde Må ikke anvendes til får, konsum
Eprinomectin	Eprinomectin B1a	Kvæg	30 µg/kg 30 µg/kg 600 µg/kg 100 µg/kg 30 µg/kg	Muskel Fedt Lever Nyre Mælk	
Ivermectin	22, 23-Dihydro-avermectin B1a 22, 23-Dihydro-avermectin B1a	Kvæg Svin, får, heste Hjorte, inkluderet rensdyr	40 µg/kg 100 µg/kg 20 µg/kg 15 µg/kg 20 µg/kg 100 µg/kg 50 µg/kg 20 µg/kg	Fedt Lever Fedt Lever Muskel Fedt Lever Nyre	
Moxidectin	Moxidectin	Kvæg, får	50 µg/kg 500 µg/kg 100 µg/kg 50 µg/kg	Muskel Fedt Lever Nyre	

2.4. Midler mod protozer

2.4.1. Triazin derivater

Farmakologisk virksomme stoffer	Restmarkør	Dyreart	MRL	Målvæv	Andre bestemmelser
Toltrazuril	Toltrazuril sulfon	Kyllinger Kalkuner	100 µg/kg 200 µg/kg 600 µg/kg 400 µg/kg 100 µg/kg 200 µg/kg 600 µg/kg 400 µg/kg	Muskel Skind + fedt Lever Nyre Muskel Skind + fedt Lever Nyre	Må ikke anvendes til dyr, hvis æg anvendes til konsum

3. Midler, som påvirker nervesystemet

3.1. Midler, som påvirker centralnervesystemet

3.1.1. Beroligende midler indeholdende butyrophenon

Farmakologisk virksomme stoffer	Restmarkør	Dyreart	MRL	Målvæv	Andre bestemmelser
Azaperone	Summen af azaperone og azaperol	Svin	100 µg/kg 100 µg/kg 100 µg/kg 100 µg/kg	Muskel Skind + fedt Lever Nyre	

3.2. Midler, som påvirker centralnervesystemet

3.2.1. Anti-adrenergica

Farmakologisk virksomme stoffer	Restmarkør	Dyreart	MRL	Målvæv	Andre bestemmelser
Carazolol	Carazolol	Svin	5 µg/kg 5 µg/kg 25 µg/kg 25 µg/kg	Muskel Skind + fedt Lever Nyre	

4. Anti-inflammatoriske lægemidler
 4.1. Ikke-steroid anti-inflammatoriske lægemidler
 4.1.1. Derivat af arylpropionsyre

Farmakologisk virksomme stoffer	Restmarkør	Dyreart	MRL	Målvæv	Andre bestemmelser
Vedaprofen	Vedaprofen	Heste	50 µg/kg 20 µg/kg 100 µg/kg 1 000 µg/kg	Muskel Fedt Lever Nyre	

- 4.1.2. Fenamatgruppederivater

Farmakologisk virksomme stoffer	Restmarkør	Dyreart	MRL	Målvæv	Andre bestemmelser
Tolfenaminsyre	Tolfenaminsyre	Kvæg Svin	50 µg/kg 400 µg/kg 100 µg/kg 50 µg/kg 50 µg/kg 400 µg/kg 100 µg/kg	Muskel Lever Nyre Mælk Muskel Lever Nyre	

5. Corticoider
 5.1. Glucocorticoider

Farmakologisk virksomme stoffer	Restmarkør	Dyreart	MRL	Målvæv	Andre bestemmelser
Dexamethason	Dexamethason	Kvæg Kvæg, svin, heste	0,3 µg/kg 0,75 µg/kg 2 µg/kg 0,75 µg/kg	Mælk Muskel Lever Nyre	

BILAG II

LISTE OVER STOFFER, FOR HVILKE DER IKKE GÆLDER MAKSIMALGRÆNSEVÆRDIER FOR RESTKONCENTRATIONER

1. Uorganiske forbindelser

Farmakologisk virksomme stoffer	Dyreart	Andre bestemmelser
Aluminiumdistearat	Alle arter bestemt til konsum	
Aluminiumhydroxidacetat	Alle arter bestemt til konsum	
Aluminiumphosphat	Alle arter bestemt til konsum	
Aluminiumtristearat	Alle arter bestemt til konsum	
Ammoniumchlorid	Alle arter bestemt til konsum	
Bismuthsubcarbonat	Alle arter bestemt til konsum	Kun til oral anvendelse
Bismuthsubgallat	Alle arter bestemt til konsum	Kun til oral anvendelse
Bismuthsubnitrat	Alle arter bestemt til konsum	Kun til oral anvendelse
Bismuthsubsalcylat	Alle arter bestemt til konsum	Kun til oral anvendelse
Borsyre og borater	Alle arter bestemt til konsum	
Bromid, natriumsalt	Alle arter pattedyr bestemt til konsum	Kun til lokal anvendelse
Calcium acetat Calcium benzoat Calcium carbonat Calcium chlorid Calcium gluconat Calcium hydroxid Calcium hypophosphit Calcium malat Calcium oxid Calcium phosphat Calcium polyphosphater Calcium propionat Calcium silicat Calcium stearat Calcium sulphat	Alle arter bestemt til konsum	

Farmakologisk virksomme stoffer	Dyreart	Andre bestemmelser
Calciumglucoheptonat	Alle arter bestemt til konsum	
Calciumgluconoglucoheptonat	Alle arter bestemt til konsum	
Calciumgluconolactat	Alle arter bestemt til konsum	
Calciumglutamat	Alle arter bestemt til konsum	
Cobalt-carbonat	Alle arter bestemt til konsum	
Cobalt-dichlorid	Alle arter bestemt til konsum	
Cobaltgluconat	Alle arter bestemt til konsum	
Cobaltoxid	Alle arter bestemt til konsum	
Cobaltsulfat	Alle arter bestemt til konsum	
Cobalttrioxid	Alle arter bestemt til konsum	
Kobberchlorid	Alle arter bestemt til konsum	
Kobbergluconat	Alle arter bestemt til konsum	
Kobberheptonat	Alle arter bestemt til konsum	
Kobbermethionat	Alle arter bestemt til konsum	
Kobberoxid	Alle arter bestemt til konsum	
Kobbersulfat	Alle arter bestemt til konsum	
Dikobberoxid	Alle arter bestemt til konsum	
Saltsyre	Alle arter bestemt til konsum	Til anvendelse som excipiens
Brintoverilte	Alle arter bestemt til konsum	
Jod og uorganiske jodholdige forbindelser inklusive: — natrium- og kaliumjodid — natrium- og kaliumiodat — jodoferer inklusive polyvinylpyrrolidone-jod	Alle arter bestemt til konsum	
Jerndichlorid	Alle arter bestemt til konsum	
Jernsulfat	Alle arter bestemt til konsum	

Farmakologisk virksomme stoffer	Dyreart	Andre bestemmelser
Magnesium Magnesiumsulphat Magnesiumhydroxid Magnesiumstearat Magnesiumglutamat Magnesiumorotat Magnesiumaluminiumsilicat Magnesiumoxid Magnesiumcarbonat Magnesiumphosphat Magnesiumglycerophosphat Magnesiumaspartat Magnesiumcitrat Magnesiumacetat Magnesiumtrisilikat	Alle arter bestemt til konsum	
Nikkelgluconat	Alle arter bestemt til konsum	
Nikkelsulfat	Alle arter bestemt til konsum	
Kalium-DL-aspartat	Alle arter bestemt til konsum	
Kaliumglucuronat	Alle arter bestemt til konsum	
Kaliumglycerophosphat	Alle arter bestemt til konsum	
Kaliumnitrat	Alle arter bestemt til konsum	
Kaliumselenat	Alle arter bestemt til konsum	
Natriumklorit	Kvæg	Kun til lokal anvendelse
Natrium dichloroisocyanurat	Kvæg, får, geder	Kun til lokal anvendelse
Natriumhypophosphit	Alle arter bestemt til konsum	
Natriumselenat	Alle arter bestemt til konsum	
Natriumselenid	Alle arter bestemt til konsum	
Svovl	Kvæg, svin, får, geder, heste	
Zinkacetat Zinkchlorid Zinkgluconat Zinkoleat Zinkstearat	Alle arter bestemt til konsum	

2. Organiske forbindelser

Farmakologisk virksomme stoffer	Dyreart	Andre bestemmelser
Oestradiol-17 β	Alle arter pattedyr bestemt til konsum	Kun til terapeutisk og zooteknisk brug
2-Aminoethanol	Alle arter bestemt til konsum	
2-Aminoethyldihydrogenphosphat	Alle arter bestemt til konsum	
2-Pyrrolidon	Alle arter bestemt til konsum	I parenterale doser på op til 40 mg/kg legemsvægt
8-Hydroxyquinolin	Alle arter pattedyr bestemt til konsum	Udelukkende til topisk anvendelse på nyfødte dyr
Acetyl cystein	Alle arter bestemt til konsum	
Alfacalcidol	Kvæg	Kun til køer i forbindelse med kælvning
Alfaprostol	Hare Kvæg, svin, heste	
Bacitracin	Kvæg	Kun til intramammær anvendelse ved køer, der giver mælk, i alle væv undtagen mælk
Benzalkonium chloride	Alle arter bestemt til konsum	Til anvendelse som excipients i koncentrationer på op til 0,05 %
Benzocain	Alle arter bestemt til konsum	Anvendes udelukkende som bedøvelsesmiddel
Benzylalkohol	Alle arter bestemt til konsum	Til anvendelse som excipients
Betain	Alle arter bestemt til konsum	
Bronopol	Laksearter	Kun til brug på befrugtede æg fra dambrug
Brotizolam	Kvæg	Kun til terapeutisk brug
Buserelin	Alle arter bestemt til konsum	
Butorphanoltartrat	Heste	Kun til intravenøs anvendelse
Butyl 4-hydroxybenzoat	Alle arter bestemt til konsum	

Farmakologisk virksomme stoffer	Dyreart	Andre bestemmelser
Butylscopolaminbromid	Alle arter bestemt til konsum	
Caffein	Alle arter bestemt til konsum	
Carbetocin	Alle arter pattedyr bestemt til konsum	
Cefazolin	Kvæg Får geder	Kun til intramammær anvendelse til køer, der giver mælk, i alle væv undtagen mælk
Cetostearylalkohol	Alle arter bestemt til konsum	
Cetrimid	Alle arter bestemt til konsum	
Clorhexidin	Alle arter bestemt til konsum	Kun til lokal anvendelse
Chlorocresol	Alle arter bestemt til konsum	
Clazurilo	Duer	
Cloprostenol	Kvæg, svin, heste	
Cocoalkyldimethylbetainer	Alle arter bestemt til konsum	Til anvendelse som excipiens
Corticotrophin	Alle arter bestemt til konsum	
Releasing hormon for D-Phe 6 -Luteiniserende hormon	Alle arter bestemt til konsum	
Dembrexin	Heste	
Denaverinhydrochlorid	Kvæg	
Detomidin	Kvæg, heste	Kun til terapeutisk brug
Diclazuril	Får	Kun til peroral indgift hos lam
Diethylphtalat	Alle arter bestemt til konsum	
Diethylenglycolmonoethylether	Kvæg, svin	
Dimangantrioxid	Alle arter bestemt til konsum	Kun til oral anvendelse
Dimethylphtalat	Alle arter bestemt til konsum	
Dinoprost	Alle arter pattedyr bestemt til konsum	
Dinoprosttromethamin	Alle arter pattedyr bestemt til konsum	

Farmakologisk virksomme stoffer	Dyreart	Andre bestemmelser
Diprophyllin	Alle arter bestemt til konsum	
Etamiphyllinekamsylat	Alle arter bestemt til konsum	
Ethanol	Alle arter bestemt til konsum	Til anvendelse som excipiens
Ethyllactat	Alle arter bestemt til konsum	
Etiproston tromethamin	Kvæg, svin	
Fertirelin acetat	Kvæg	
Flumetrin	Bier (Honning)	
Folinsyre	Alle arter bestemt til konsum	
Glycerol formal	Alle arter bestemt til konsum	
Gonadotropin-frigørende hormoner	Alle arter bestemt til konsum	
Heptaminol	Alle arter bestemt til konsum	
Hesperidin	Heste	
Hesperidinmethylchalkon	Heste	
Hexetidin	Heste	Kun til lokal anvendelse
Human choriogonadotropin	Alle arter bestemt til konsum	
Humant menopausalt gonadotropin	Kvæg	
Hydrocortison	Alle arter bestemt til konsum	Kun til lokal anvendelse
Organiske jodholdige forbindelser: — jodoform	Alle arter bestemt til konsum	
Isobutan	Alle arter bestemt til konsum	
Isofluran	Heste	Må kun anvendes til anæstesi
Isoxsuprine	Kvæg, heste	Kun til terapeutisk brug i overensstemmelse med Rådets direktiv 96/22/EØF (EFT L 125 af 23. 5. 1996, s. 3)
Ketamin	Alle arter bestemt til konsum	
Ketanserin tartrat	Heste	

Farmakologisk virksomme stoffer	Dyreart	Andre bestemmelser
Ketoprofen	Kvæg, svin, heste	
L-vinsyre og alle mono- og diækvivalentsalte af natrium, kalium og calcium	Alle arter bestemt til konsum	Til anvendelse som excipiens
Mælkesyre	Alle arter bestemt til konsum	
Lecirelin	Kvæg, heste, hare	
Lobelin	Alle arter bestemt til konsum	
Luprostiol	Alle pattedyr	
Æblesyre	Alle arter bestemt til konsum	Til anvendelse som excipiens
Mangancarbonat	Alle arter bestemt til konsum	Kun til oral anvendelse
Manganchlorid	Alle arter bestemt til konsum	Kun til oral anvendelse
Mangangluconat	Alle arter bestemt til konsum	Kun til oral anvendelse
Manganglycerophosphat	Alle arter bestemt til konsum	Kun til oral anvendelse
Manganoxid	Alle arter bestemt til konsum	Kun til oral anvendelse
Manganpidolat	Alle arter bestemt til konsum	Kun til oral anvendelse
Manganribonucleat	Alle arter bestemt til konsum	Kun til oral anvendelse
Mangansulfat	Alle arter bestemt til konsum	Kun til oral anvendelse
Mecillinam	Kvæg	Udelukkende til intrauterin anvendelse
Medroxyprogesteronacetat	Får	Til intravaginal brug og alene til avlstekniske formål
Melatonin	Får, geder	
Menadion	Alle arter bestemt til konsum	
Menbuton	Kvæg, får, geder, svin, heste	
Menthol	Alle arter bestemt til konsum	
Methylnicotinat	Kvæg, heste	Kun til lokal anvendelse
Mineralske hydrocarboner, lav til høj viskositet inklusive mikrokry-stallinske vokser, ca. C10-C60: alifatiske, forgrenede alifatiske og alicykliske forbindelser	Alle arter bestemt til konsum	Eksklusive aromatiske og umættede forbindelser

Farmakologisk virksomme stoffer	Dyreart	Andre bestemmelser
N-butan	Alle arter bestemt til konsum	
N-butanol	Alle arter bestemt til konsum	Til anvendelse som excipiens
Natamycin	Kvæg, heste	Kun til lokal anvendelse
Neostigmin	Alle arter bestemt til konsum	
Nicoboxil	Heste	Kun til lokal anvendelse
Nonivamid	Heste	Kun til lokal anvendelse
Oleyloleat	Alle arter bestemt til konsum	Kun til lokal anvendelse
Oxytocin	Alle arter pattedyr bestemt til konsum	
Pancreatin	Alle arter pattedyr bestemt til konsum	Kun til lokal anvendelse
Papain	Alle arter bestemt til konsum	
Papaverin	Kvæg	Kun nyfødte kalve
Pereddikesyre	Alle arter bestemt til konsum	
Fenol	Alle arter bestemt til konsum	
Phloroglucinol	Alle arter bestemt til konsum	
Phytomenadion	Alle arter bestemt til konsum	
Policresulen	Alle arter bestemt til konsum	Kun til lokal anvendelse
Polyethylenglycol-15-hydroxystearater	Alle arter bestemt til konsum	Til anvendelse som excipiens
Polyethylenglycol-7-glyceryl cocoate	Alle arter bestemt til konsum	Kun til lokal anvendelse
Polyethylenglycol-stearater med 8-40 oxyethylenenheder	Alle arter bestemt til konsum	Til anvendelse som excipiens
Polysulfateret glycosaminglycan	Heste	

Farmakologisk virksomme stoffer	Dyreart	Andre bestemmelser
Praziquantel	Får Heste	Kun til ikke-lakterende får
Serumgonadotropin (PMSG)	Alle arter bestemt til konsum	
Prethcamid (crotetamid og cropropamid)	Alle arter pattedyr bestemt til konsum	
Procain	Alle arter bestemt til konsum	
Propan	Alle arter bestemt til konsum	
Propylenglycol	Alle arter bestemt til konsum	
Quatresin	Alle arter bestemt til konsum	Alene til anvendelse som konserveringsmiddel i koncentrationer på op til 0,5 %
R-Cloprostenol	Kvæg, svin, heste	
Rifaximin	Alle arter pattedyr bestemt til konsum Kvæg	Kun til anvendelse Kun til intramammær anvendelse til køer, der giver mælk, i alle væv undtagen mælk
Romifidin	Heste	Kun til terapeutisk brug
Natrium-2-methyl-2-phenoxy-propanoat	Kvæg, svin, geder, heste	
Natrium-benzyl 4-hydroxybenzoat	Alle arter bestemt til konsum	
Natrium-butyl 4-hydroxybenzoat	Alle arter bestemt til konsum	
Natriumcetostearyl-sulfat	Alle arter bestemt til konsum	Kun til lokal anvendelse
Somatosalm	Laks	
Tanninum	Alle arter bestemt til konsum	
Tau-fluvalinat		
Terpinhydrat	Kvæg, svin, får, geder	
Tetracaine	Alle arter bestemt til konsum	Må kun anvendes til anæstesi

Farmakologisk virksomme stoffer	Dyreart	Andre bestemmelser
Theobromin	Alle arter bestemt til konsum	
Theophyllin	Alle arter bestemt til konsum	
Thiomersal	Alle arter bestemt til konsum	Må kun anvendes som konserveringsmiddel i multidosisvacciner i en koncentration, der ikke overstiger 0,02 %
Thymol	Alle arter bestemt til konsum	
Timerfonate	Alle arter bestemt til konsum	Må kun anvendes som konserveringsmiddel i multidosisvacciner i en koncentration, der ikke overstiger 0,02 %
Trimetylphloroglusinol	Alle arter bestemt til konsum	
Vitamin D	Alle arter bestemt til konsum	
Lanolinalkohol	Alle arter bestemt til konsum	Kun til lokal anvendelse

3. Stoffer, som generelt anses for sikre

Farmakologisk virksomme stoffer	Dyreart	Andre bestemmelser
Absinthiumekstrakt	Alle arter bestemt til konsum	
Acetylmethionin	Alle arter bestemt til konsum	
Aluminiumhydroxid	Alle arter bestemt til konsum	
Aluminiummonostearat	Alle arter bestemt til konsum	
Ammoniumsulfat	Alle arter bestemt til konsum	
Benzoylbenzoat	Alle arter bestemt til konsum	
Benzyl-p-hydroxybenzoat	Alle arter bestemt til konsum	
Calciumborogluconat	Alle arter bestemt til konsum	
Calciumcitrat	Alle arter bestemt til konsum	
Kamfer	Alle arter bestemt til konsum	Kun til udvortes brug
Kardamonekstrakt	Alle arter bestemt til konsum	
Diethylsebacat	Alle arter bestemt til konsum	
Dimethicon	Alle arter bestemt til konsum	

Farmakologisk virksomme stoffer	Dyreart	Andre bestemmelser
Dimethylacetamid	Alle arter bestemt til konsum	
Dimethylsulphoxid	Alle arter bestemt til konsum	
Epinephrin	Alle arter bestemt til konsum	
Ehyleat	Alle arter bestemt til konsum	
Ethylenediaminetetra-acetat og salte heraf	Alle arter bestemt til konsum	
Eucalyptol	Alle arter bestemt til konsum	
Follikel-stimulerende hormon (naturligt FSH fra alle arter og syntetiske fremstillinger heraf	Alle arter bestemt til konsum	
Formaldehyd	Alle arter bestemt til konsum	
Myresyre	Alle arter bestemt til konsum	
Glutaraldehyd	Alle arter bestemt til konsum	
Guaiacol	Alle arter bestemt til konsum	
Heparin og salte heraf	Alle arter bestemt til konsum	
Humant chorion-gonadotropin (naturligt HCG og syntetisk fremstillede analoger)	Alle arter bestemt til konsum	
Jernammoniumcitrat	Alle arter bestemt til konsum	
Jerndextran	Alle arter bestemt til konsum	
Jernglucoheptonat	Alle arter bestemt til konsum	
Isopropanol	Alle arter bestemt til konsum	
Lanolin	Alle arter bestemt til konsum	
Luteiniserende hormon (naturligt fra arter og deres syntetisk fremstillede analog)	Alle arter bestemt til konsum	
Magnesiumchlorid	Alle arter bestemt til konsum	
Magnesiumgluconat	Alle arter bestemt til konsum	

Farmakologisk virksomme stoffer	Dyreart	Andre bestemmelser
Magnesiumhypophosphit	Alle arter bestemt til konsum	
Mannitol	Alle arter bestemt til konsum	
Methylbenzoat	Alle arter bestemt til konsum	
Monothioglycerol	Alle arter bestemt til konsum	
Montanid	Alle arter bestemt til konsum	
Myglyol	Alle arter bestemt til konsum	
Orgotein	Alle arter bestemt til konsum	
Poloxalen	Alle arter bestemt til konsum	
Poloxamer	Alle arter bestemt til konsum	
Polyethylenglycol (molekylvægt fra 200 til 10 000)	Alle arter bestemt til konsum	
Polysorbat 80	Alle arter bestemt til konsum	
Serotonin	Alle arter bestemt til konsum	
Natriumchlorid	Alle arter bestemt til konsum	
Natriumcromoglycat	Alle arter bestemt til konsum	
Natriumdioctylsulfosuccinat	Alle arter bestemt til konsum	
Natriumformaldehydesulfoxylat	Alle arter bestemt til konsum	
Natriumlaurylsulfat	Alle arter bestemt til konsum	
Natriumpyrosulfit	Alle arter bestemt til konsum	
Natriumstearat	Alle arter bestemt til konsum	
Natriumthiosulfat	Alle arter bestemt til konsum	
Tragant	Alle arter bestemt til konsum	
Urinstof	Alle arter bestemt til konsum	
Zinkoxid	Alle arter bestemt til konsum	
Zinksulfat	Alle arter bestemt til konsum	

4. Stoffer anvendt i homøopatiske veterinærmedicinske produkter

Farmakologisk virksomme stoffer	Dyreart	Andre bestemmelser
Alle stoffer anvendt i homøopatiske veterinærmedicinske produkter, forudsat at deres koncentration i produktet ikke overstiger én del pr. titusinde	Alle arter bestemt til konsum	

5. Stoffer anvendt som tilsætningsstoffer i levnedsmidler

Farmakologisk virksomme stoffer	Dyreart	Andre bestemmelser
Stoffer med et E-nummer	Alle arter bestemt til konsum	Kun stoffer godkendt som tilsætningsstoffer til levnedsmidler med undtagelse af konserveringsmidler opført i del C i bilag III til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/2/EF (EFT L 61 af 18. 3. 1995, s. 1)

6. Stoffer af vegetabilsk oprindelse

Farmakologisk virksomme stoffer	Dyreart	Andre bestemmelser
Angelicae radix aetheroleum	Alle arter bestemt til konsum	
Anisi aetheroleum	Alle arter bestemt til konsum	
Balsamum peruvianum	Alle arter bestemt til konsum	Kun til lokal anvendelse
Carvi aetheroleum	Alle arter bestemt til konsum	
Caryophylli aetheroleum	Alle arter bestemt til konsum	
Chrysanthemi cinerariifolii flos	Alle arter bestemt til konsum	Kun til lokal anvendelse
Cinnamomi cassiae aetheroleum	Alle arter bestemt til konsum	
Cinnamomi ceylanici aetheroleum	Alle arter bestemt til konsum	
Citri aetheroleum	Alle arter bestemt til konsum	
Citronellae aetheroleum	Alle arter bestemt til konsum	
Coriandri aetheroleum	Alle arter bestemt til konsum	
Echinacea purpurea	Alle arter bestemt til konsum	Kun til lokal anvendelse
Eucalypti aetheroleum	Alle arter bestemt til konsum	
Foeniculi aetheroleum	Alle arter bestemt til konsum	

Farmakologisk virksomme stoffer	Dyreart	Andre bestemmelser
Hamamelis virginiana	Alle arter bestemt til konsum	Kun til lokal anvendelse
Hyperici oleum	Alle arter bestemt til konsum	Kun til lokal anvendelse
Lespedeza capitata	Alle arter bestemt til konsum	
Lini oleum	Alle arter bestemt til konsum	
Majoranae herba	Alle arter bestemt til konsum	
Matricariae flos	Alle arter bestemt til konsum	
Medicago sativa extractum	Alle arter bestemt til konsum	Kun til lokal anvendelse
Melissae folium	Alle arter bestemt til konsum	
Menthae piperitae aetheroleum	Alle arter bestemt til konsum	
Millefoli herba	Alle arter bestemt til konsum	
Myristicae aetheroleum	Alle arter bestemt til konsum	Udelukkende til anvendelse på nyfødte dyr
Oxidationsprodukter af Terebinthinae oleum	Kvæg, svin, får, geder	
Pyrethrumekstrakt	Alle arter bestemt til konsum	Kun til lokal anvendelse
Quercus cortex	Alle arter bestemt til konsum	
Quillajasaponiner	Alle arter bestemt til konsum	
Ricini oleum	Alle arter bestemt til konsum	Til anvendelse som excipiens
Rosmarini aetheroleum	Alle arter bestemt til konsum	
Rosmarini folium	Alle arter bestemt til konsum	
Salviae folium	Alle arter bestemt til konsum	
Sambuci flos	Alle arter bestemt til konsum	
Sinapis nigrae semen	Alle arter bestemt til konsum	
Terebinthinae aetheroleum rectificatum	Alle arter bestemt til konsum	Kun til lokal anvendelse

Farmakologisk virksomme stoffer	Dyreart	Andre bestemmelser
Terebinthinae laricina	Alle arter bestemt til konsum	Kun til lokal anvendelse
Thymi aetheroleum	Alle arter bestemt til konsum	
Tiliae flos	Alle arter bestemt til konsum	
Urticae herba	Alle arter bestemt til konsum	

BILAG III

LISTE OVER FARMAKOLOGISK VIRKSOMME STOFFER, DER ANVENDES I VETERINÆRMEDICINSKE PRÆPARATER, OG FOR HVILKE DER ER FASTSAT MIDLERTIDIGE MAKSIMALGRÆNSEVÆRDIER

1. Antimikrobielle lægemidler

1.1. Kemoterapeutica

1.1.2. Benzen sulphonamider

Farmakologisk virksomme stoffer	Restmarkør	Dyreart	MRL	Målvæv	Andre bestemmelser
Clorsulon	Clorsulon	Kvæg	50 µg/kg 150 µg/kg 400 µg/kg	Muskel Lever Nyre	Midlertidige MRL-grænseværdier udløber 1. januar 2000

1.2. Antibiotica

1.2.1. Betalactamase-hæmmere

Farmakologisk virksomme stoffer	Restmarkør	Dyreart	MRL	Målvæv	Andre bestemmelser
Clavulansyre	Clavulansyre	Kvæg, får Kvæg, får, svin	200 µg/kg 200 µg/kg 200 µg/kg 200 µg/kg 200 µg/kg	Mælk Muskel Fedt Lever Nyre	Midlertidige MRL-grænseværdier udløber 1. juli 2000

1.2.2. Macrolider

Farmakologisk virksomme stoffer	Restmarkør	Dyreart	MRL	Målvæv	Andre bestemmelser
Erythromycin	Maksimalgrænseværdier gælder for alle mikrobiologisk aktive rester udtrykt som erythromycin-ækvivalent	Kvæg, får Kvæg, får, svin, fjerkræ Fjerkræ	40 µg/kg 400 µg/kg 400 µg/kg 400 µg/kg 400 µg/kg 200 µg/kg	Mælk Muskel Fedt Lever Nyre Æg	Midlertidige MRL-grænseværdier udløber 1. juni 2000
Josamycin	Josamycin	Kyllinger	200 µg/kg 200 µg/kg 200 µg/kg 400 µg/kg 200 µg/kg	Muskel Fedt Lever Nyre Æg	Midlertidige MRL-grænseværdier udløber 1. juli 2000

1.2.5. Aminoglycosider

Farmakologisk virksomme stoffer	Restmarkør	Dyreart	MRL	Målvæv	Andre bestemmelser
Aminosidin	Aminosidin	Kvæg, svin, kaniner, kyllinger	500 µg/kg 1 500 µg/kg 1 500 µg/kg	Muskel Lever Nyre	Midlertidige MRL-grænseværdier udløber 1. juli 2000
Apramycin	Apramycin	Kvæg Kun til ikke-lakterende kvæg Svin	1 000 µg/kg 1 000 µg/kg 10 000 µg/kg 20 000 µg/kg 1 000 µg/kg 1 000 µg/kg 1 000 µg/kg 5 000 µg/kg	Muskel Fedt Lever Nyre Muskel Skind + fedt Lever Nyre	Midlertidige MRL-grænseværdier udløber 1. juli 1999
Dihydrostreptomycin	Dihydrostreptomycin	Kvæg, får Kvæg, får, svin, fjerkræ	200 µg/kg 500 µg/kg 500 µg/kg 500 µg/kg 1 000 µg/kg	Mælk Muskel Fedt Lever Nyre	Midlertidige MRL-grænseværdier udløber 1. juni 2000
Gentamicin	Gentamicin	Kvæg Kvæg, svin	100 µg/kg 100 µg/kg 100 µg/kg 200 µg/kg 1 000 µg/kg	Mælk Muskel Fedt Lever Nyre	Midlertidige MRL-grænseværdier udløber 1. juni 2000
Neomycin (herunder framycetin)	Neomycin	Kvæg, får, geder Kvæg, får, geder, svin, kyllinger, kalkuner, ænder Kyllinger	500 µg/kg 500 µg/kg 500 µg/kg 500 µg/kg 5 000 µg/kg 500 µg/kg	Mælk Muskel Fedt Lever Nyre Æg	Midlertidige MRL-grænseværdier udløber 1. juni 2000

Farmakologisk virksomme stoffer	Restmarkør	Dyreart	MRL	Målvæv	Andre bestemmelser
Spectinomycin	Spectinomycin	Kvæg Kvæg, svin, fjerkræ	200 µg/kg 300 µg/kg 500 µg/kg 2 000 µg/kg 5 000 µg/kg	Mælk Muskel Fedt Lever Nyre	Midlertidige MRL-grænseværdier udløber 1. juli 2000
Streptomycin	Streptomycin	Kvæg, får Kvæg, får, svin, fjerkræ	200 µg/kg 500 µg/kg 500 µg/kg 500 µg/kg 1 000 µg/kg	Mælk Muskel Fedt Lever Nyre	Midlertidige MRL-grænseværdier udløber 1. juni 2000

1.2.6. Quinoloner

Farmakologisk virksomme stoffer	Restmarkør	Dyreart	MRL	Målvæv	Andre bestemmelser
Decoquinat	Decoquinat	Kvæg, får	500 µg/kg 500 µg/kg 500 µg/kg 500 µg/kg	Muskel Fedt Lever Nyre	Midlertidige MRL-grænseværdier udløber 1. juli 2000
Enrofloxacin	Summen af enrofloxacin og ciprofloxacin	Får	100 µg/kg 100 µg/kg 300 µg/kg 200 µg/kg	Muskel Fedt Lever Nyre	Midlertidige MRL-grænseværdier udløber 1. juli 1999
Flumequine	Flumequine	Kvæg, får, svin, kyllinger Laksearter	50 µg/kg 50 µg/kg 100 µg/kg 300 µg/kg 150 µg/kg	Muskel Fedt eller hud + fedt Lever Nyre Muskel og hud	Midlertidige MRL-grænseværdier udløber 1. januar 2000
Marbofloxacin	Marbofloxacin	Kvæg	150 µg/kg 50 µg/kg 150 µg/kg 150 µg/kg 75 µg/kg	Muskel Fedt Lever Nyre Mælk	Midlertidige MRL-grænseværdier udløber 1. juli 2000

Farmakologisk virksomme stoffer	Restmarkør	Dyreart	MRL	Målvæv	Andre bestemmelser
		Svin	150 µg/kg 50 µg/kg 150 µg/kg 150 µg/kg	Muskel Skind + fedt Lever Nyre	

1.2.9. Polymixiner

Farmakologisk virksomme stoffer	Restmarkør	Dyreart	MRL	Målvæv	Andre bestemmelser
Colistin	Colistin	Kvæg, får Kvæg, får, svin, kyllinger, kaniner Kyllinger	50 µg/kg 150 µg/kg 150 µg/kg 150 µg/kg 200 µg/kg 300 µg/kg	Mælk Muskel Fedt Lever Nyre Æg	Midlertidige MRL-grænseværdier udløber 1. juli 2000

1.2.10. Penicillin

Farmakologisk virksomme stoffer	Restmarkør	Dyreart	MRL	Målvæv	Andre bestemmelser
Penethamate	Benzylpenicillin	Får Svin	50 µg/kg 50 µg/kg 50 µg/kg 50 µg/kg 4 µg/kg 50 µg/kg 50 µg/kg 50 µg/kg 50 µg/kg 50 µg/kg	Muskel Fedt Lever Nyre Mælk Muskel Fedt Lever Nyre	Midlertidige MRL-grænseværdier udløber 1. januar 2000

1.2.11. Florfenicol og lignende forbindelser

Farmakologisk virksomme stoffer	Restmarkør	Dyreart	MRL	Målvæv	Andre bestemmelser
Florfenicol	Summen af florfenicol og metabolitter, der er målt som florfenicolamin	Fisk	1 000 µg/kg	Muskel og skind i naturligt forhold	Midlertidige MRL-grænseværdier udløber 1. juli 2001

2. Antiparasitære lægemidler

2.1. Midler mod endo-parasitter

2.1.2. Benzimidazoler og pro-benzimidazoler

Farmakologisk virksomme stoffer	Restmarkør	Dyreart	MRL	Målvæv	Andre bestemmelser
Albendanzolsulfoxid	Summen af albendazol, albendazolsulfoxid, albendazolsulfon og albendazol-2-amino-sulfon, udtrykt som albendazol	Kvæg, får Kvæg, får, fasaner	100 µg/kg 100 µg/kg 100 µg/kg 1 000 µg/kg 500 µg/kg	Mælk Muskel Fedt Lever Nyre	Midlertidige MRL-grænseværdier udløber 1. januar 2000
Netobimin	Summen af netobimin og albendazol og metabolitter, der er målt som 2-amino bensimidazol sulfon	Kvæg, får, geder	100 µg/kg 100 µg/kg 1 000 µg/kg 500 µg/kg 100 µg/kg	Muskel Fedt Lever Nyre Mælk	Midlertidige MRL-grænseværdier udløber 31. juli 1999

2.2. Midler mod ectoparasiter

2.2.1. Formamidiner

Farmakologisk virksomme stoffer	Restmarkør	Dyreart	MRL	Målvæv	Andre bestemmelser
Amitraz	Summen af amitraz og alle metabolitter indeholdende 2,4-DMA-fraktionen, udtrykt som amitraz	Bier	200 µg/kg	Honning	Midlertidige MRL-grænseværdier udløber 1. juli 1999

2.2.2. Iminophenyl-thiazolidin-derivat

Farmakologisk virksomme stoffer	Restmarkør	Dyreart	MRL	Målvæv	Andre bestemmelser
Cymiazol	Cymiazol	Bier	1 000 µg/kg	Honning	Midlertidige MRL-grænseværdier udløber 1. juli 1999

2.2.3. Pyretrin og pyretroider

Farmakologisk virksomme stoffer	Restmarkør	Dyreart	MRL	Målvæv	Andre bestemmelser
Cyfluthrin	Cyfluthrin	Kvæg	10 µg/kg 50 µg/kg 10 µg/kg 10 µg/kg 20 µg/kg	Muskel Fedt Lever Nyre Mælk Øvrige bestemmelser i Rådets direktiv 94/29/EF skal overholdes (EFT L 189 af 23. 7. 1994, s. 67)	Midlertidige MRL-grænseværdier udløber 1. januar 2001

2.2.4. Organofosfater

Farmakologisk virksomme stoffer	Restmarkør	Dyreart	MRL	Målvæv	Andre bestemmelser
Azamethiphos	Azametiphos	Laksearter	100 µg/kg	Muskel og skind i naturligt forhold	Midlertidige MRL-grænseværdier udløber 1. juni 1999

2.2.5. Acyl urea derivater

Farmakologisk virksomme stoffer	Restmarkør	Dyreart	MRL	Målvæv	Andre bestemmelser
Teflubenzuron	Teflubenzuron	Laksearter	500 µg/kg	Muskel og skind i naturligt forhold	Midlertidige MRL-grænseværdier udløber 1. juli 1999

2.3. Midler mod endo- og ectoparasites

2.3.1. Avermectiner

Farmakologisk virksomme stoffer	Restmarkør	Dyreart	MRL	Målvæv	Andre bestemmelser
Moxidectin	Moxidectin	Heste	50 µg/kg 500 µg/kg 100 µg/kg 50 µg/kg	Muskel Fedt Lever Nyre	Midlertidige MRL-grænseværdier udløber 1. januar 2000

3. Midler, som påvirker nervesystemet
- 3.2. Midler, som påvirker det autonome nervesystem
- 3.2.1. b2-sympatomimetiske midler

Farmakologisk virksomme stoffer	Restmarkør	Dyreart	MRL	Målvæv	Andre bestemmelser
Clenbuterol hydrochlorid	Clenbuterol	Kvæg Indikation: udelukkende for tocolyse i fødende (kælvende) køer Heste Indikationer: tocolyse og behandling af luftvejssygdomme	0,1 µg/kg 0,5 µg/kg 0,5 µg/kg 0,05 µg/kg 0,1 µg/kg 0,5 µg/kg 0,5 µg/kg	Muskel Lever Nyre Mælk Muskel Lever Nyre	Midlertidige MRL-grænseværdier udløber 1. juli 2000

5. Anti-inflammatoriske lægemidler
- 5.1. Ikke-steroid Anti-inflammatoriske lægemidler
- 5.1.1. Derivat af arylpropionsyre

Farmakologisk virksomme stoffer	Restmarkør	Dyreart	MRL	Målvæv	Andre bestemmelser
Carprofen	Carprofen	Kvæg Heste	500 µg/kg 500 µg/kg 1 000 µg/kg 1 000 µg/kg 50 µg/kg 100 µg/kg 1 000 µg/kg 1 000 µg/kg	Muskel Fedt Lever Nyre Muskel Fedt Lever Nyre	Midlertidige MRL-grænseværdier udløber 1. januar 2000

- 5.1.2. Derivat af enolsyre

Farmakologisk virksomme stoffer	Restmarkør	Dyreart	MRL	Målvæv	Andre bestemmelser
Meloxicam	Meloxicam	Kvæg	25 µg/kg 60 µg/kg 35 µg/kg	Muskel Lever Nyre	Midlertidige MRL-grænseværdier udløber 1. januar 2000

*BILAG IV***LISTE OVER FARMAKOLOGISK VIRKSOMME STOFFER, FOR HVILKE DER IKKE KAN
FASTSÆTTES MAKSIMALGRÆNSEVÆRDIER**

Farmakologisk virksomme stoffer
Aristolochia spp. og formuleringer heraf
Chloramphenicol
Chloroform
Chlorpromazin
Colchicin
Dapson
Dimetridazol
Metronidazole
Nitrofuraner (herunder furazolidon)
Ronidazol

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 509/1999

af 8. marts 1999

om forlængelse af maksimumsfristen for øremærkning af bisonokser (arten *Bison bison* spp.)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 820/97 af
21. april 1997 om indførelse af en ordning for identifikation
og registrering af kvæg og om mærkning af oksekød
og oksekødsprodukter⁽¹⁾, særlig artikel 4, stk. 2,

under henvisning til Det Forenede Kongeriges og Fran-
krigs anmodning, og

ud fra følgende betragtninger:

Det Forenede Kongerige og Frankrig har anmodet om
forlængelse af maksimumsfristen for øremærkning af
bisonokser til ni måneder som følge af praktiske vanske-
ligheder;

da bisonokser også kan opdrættes i andre medlemsstater,
bør forlængelsen gælde alle medlemsstater;

bisonokser opdrættes på en sådan måde, at kalvene altid
forbliver hos deres moder, indtil de fjernes senest ni
måneder gamle;

det er berettiget at imødekomme anmodningen, for så
vidt forlængelsen af maksimumsfristen ikke påvirker
kvaliteten af oplysningerne i de nationale databaser, og
der ikke sker omflytning af dyr, der ikke er øremærket;

medlemsstaternes myndigheder forpligter sig til ikke at
udvide denne undtagelse til også at omfatte andre dele af
ordningen for identifikation og registrering af bisonokser;

denne forordning bør ikke foregribe beslutningen, der
skal træffes vedrørende de nationale databasers fuldt
operationelle karakter;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i over-
ensstemmelse med udtalelse fra EUGFL-Komitéen —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Medlemsstaterne kan forlænge maksimumsfristen i artikel
4, stk. 2, i forordning (EF) nr. 820/97 for øremærkning af
bisonokser (arten *Bison bison* spp.) op til ni måneder.

Forlængelsen må ikke påvirke kvaliteten af oplysningerne
i de nationale databaser.

Artikel 2

1. Forlængelsen i artikel 1 gælder kun, hvis alle betin-
gelser i stk. 2 og 3 opfyldes.

2. Dyrene skal tilhøre arten *Bison bison* spp.

3. Øremærkerne skal anbringes, når kalvene fjernes fra
deres mødre, og under alle omstændigheder før de er ni
måneder gamle. Forlader et dyr den bedrift, det er født på,
inden denne alder, skal det øremærkes, før det forlader
bedriften.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggø-
relsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver
medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. marts 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 117 af 7. 5. 1997, s. 1.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 510/1999

af 8. marts 1999

om ændring af forordning (EF) nr. 2848/98 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2075/92 for så vidt angår visse frister og bilag II, hvori produktionsområderne er fastsat, i tobaksektoren

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2075/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for råttobak⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1636/98⁽²⁾, særlig artikel 7 og 11, og

ud fra følgende betragtninger:

Da Rådet endnu ikke har truffet afgørelse om Kommissionens forslag⁽³⁾ om de maksimale garantitærskler for 1999-, 2000- og 2001-høsten, har medlemsstaterne ikke mulighed for rettidigt for 1999 at tildele producenterne de kvotebeviser og indgå de dyrkningskontrakter, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2848/98 af 22. december 1998 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2075/92 for så vidt angår præmieordningen, produktionskvoterne og den særstøtte, der ydes til producentsammenslutningerne, i tobaksektoren⁽⁴⁾; fristerne bør derfor udskydes;

ifølge artikel 5, litra a), i forordning (EØF) nr. 2075/92 ydes præmien på betingelse af, at tobak i blade stammer fra et bestemt produktionsområde;

produktionsområderne er i henhold til artikel 8 i forordning (EF) nr. 2848/98 fastsat i bilag II til samme forordning;

efter at Frankrig har anmodet om, at Île-de-France opføres på listen over produktionsområder for tobak i gruppe II, har det vist sig, at Île-de-France allerede er nævnt i flere sprogudgaver, mens regionerne Provence-Alpes-Côte d'Azur, Picardie, Nord-Pas-de-Calais, Normandie og Île de la Réunion mangler, og efter at

Tyskland har anmodet om, at Mecklenburg-Vorpommern uden ordet »westliches« opføres på listen over produktionsområder for tobak i gruppe I, II og III, bør bilag II til forordning (EF) nr. 2848/98, hvori de anerkendte produktionsområder er fastsat, ændres;

foranstaltningerne bør snarest træde i kraft;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Tobak —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 2848/98 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 55 indsættes følgende stk. 2 og 3:

»2. For 1999-høsten udsteder medlemsstaterne uanset artikel 22, stk. 3, kvotebeviserne til individuelle producenter, der ikke er medlemmer af en producent-sammenslutning, og producentsammenslutninger senest den 15. april.

3. For 1999-høsten skal dyrkningskontrakterne uanset artikel 10, stk. 1, være indgået senest den 30. juni, bortset fra tilfælde af force majeure.»

2) Bilag II affattes som angivet i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. marts 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 215 af 30. 7. 1992, s. 70.

⁽²⁾ EFT L 210 af 20. 7. 1998, s. 23.

⁽³⁾ EFT C 361 af 24. 11. 1998, s. 16.

⁽⁴⁾ EFT L 358 af 31. 12. 1998, s. 17.

BILAG

»BILAG II

ANERKENDTE PRODUKTIONSOMRÅDER

Sortsgruppe ifølge bilaget til forordning (EØF) nr. 2075/92	Medlemsstat	Produktionsområde
I. Flue-cured	Tyskland	Schleswig-Holstein, Niedersachsen, Bayern, Rheinland-Pfalz, Baden-Württemberg, Hessen, Saarland, Brandenburg, Mecklenburg-Vorpommern, Sachsen, Sachsen-Anhalt, Thüringen
	Grækenland	Thrakien, Østmakedonien, Midtmakedonien, Vestmakedonien, Thessalien, Ipiros, det østlige Midtgrækenland, det vestlige Midtgrækenland, Peloponnes
	Frankrig	Aquitaine, Midi-Pyrénées, Auvergne-Limousin, Champagne-Ardenne, Alsace-Lorraine, Rhône-Alpes, Franche-Comté, Provence-Alpes-Côte d'Azur, Pays-de-Loire, Centre, Poitou-Charente, Bretagne, Languedoc-Roussillon, Normandie, Bourgogne, Nord-Pas-de-Calais, Picardie, Île-de-France
	Italien	Friuli, Veneto, Lombardia, Piemonte, Toscana, Marche, Umbria, Lazio, Abruzzi, Molise, Campania, Basilicata, Puglia, Calabria
	Spanien	Extremadura, Andalusia, Castilla y León, Castilla-La Mancha
	Portugal	Beira Interior, Ribatejo Oeste, Alentejo, den autonome region Azorerne
	Østrig	Burgenland, Niederösterreich, Oberösterreich, Steiermark
II. Light air-cured	Belgien	Vlaanderen, Hainaut, Namur, Luxembourg
	Tyskland	Rheinland-Pfalz, Baden-Württemberg, Hessen, Saarland, Bayern, Brandenburg, Mecklenburg-Vorpommern, Sachsen, Sachsen-Anhalt, Thüringen
	Grækenland	Østmakedonien, Midtmakedonien, Vestmakedonien, Thessalien
	Frankrig	Aquitaine, Midi-Pyrénées, Languedoc-Roussillon, Auvergne-Limousin, Poitou-Charentes, Bretagne, Pays-de-Loire, Centre, Rhône-Alpes, Provence-Alpes-Côte d'Azur, Franche-Comté, Alsace-Lorraine, Champagne-Ardenne, Picardie, Nord-Pas-de-Calais, Normandie, Bourgogne, île de la Réunion, Île-de-France
	Italien	Veneto, Lombardia, Piemonte, Umbria, Emilia-Romagna, Lazio, Abruzzi, Molise, Campania, Basilicata, Puglia, Sicilia, Friuli, Toscana, Marche
	Spanien	Extremadura, Andalusia, Castilla y León, Castilla-La Mancha
	Portugal	Beiras, Ribatejo Oeste, Entre Douro e Minho, Trás-os-Montes, den autonome region Azorerne
	Østrig	Burgenland, Niederösterreich, Oberösterreich, Steiermark
III. Dark air-cured	Belgien	Vlaanderen, Hainaut, Namur, Luxembourg
	Tyskland	Rheinland-Pfalz, Baden-Württemberg, Hessen, Saarland, Bayern, Brandenburg, Mecklenburg-Vorpommern, Sachsen, Sachsen-Anhalt, Thüringen

Sortsgruppe ifølge bilaget til forordning (EØF) nr. 2075/92	Medlemsstat	Produktionsområde
	Frankrig	Aquitaine, Midi-Pyrénées, Languedoc-Roussillon, Auvergne-Limousin, Poitou-Charentes, Bretagne, Pays-de-Loire, Centre, Rhône-Alpes, Provence-Alpes-Côte d'Azur, Franche-Comté, Alsace-Lorraine, Champagne-Ardenne, Picardie, Nord-Pas-de-Calais, Normandie, Bourgogne, île de la Réunion
	Italien	Friuli, Trentino, Veneto, Toscana, Lazio, Molise, Campania, Puglia, Sicilia
	Spanien	Extremadura, Andalusia, Castilla y León, Castilla-La Mancha, Comunidad Valenciana, Navarra, Rioja, Cataluña, Madrid, Galicia, Asturias, Cantabria, zona de Campezo en el País Vasco, Las Palmas (De Kanariske Øer)
	Østrig	Burgenland, Niederösterreich, Oberösterreich, Steiermark
IV. Fire-cured	Italien Spanien	Veneto, Toscana, Umbria, Lazio, Campania, Marche Extremadura, Andalusia
V. Sun-cured	Grækenland Italien	Vestmakedonien, Thessalien, Ipiros, det østlige Midtgrækenland, det vestlige Midtgrækenland, Peloponnes, Thrakien og øerne Lazio, Abruzzi, Molise, Campania, Basilicata, Puglia, Sicilia
VI. Basmás	Grækenland	Thrakien, Østmakedonien, Midtmakedonien, Vestmakedonien, Thessalien, det vestlige Midtgrækenland
VII. Katerini og lignende sorter	Grækenland	Østmakedonien, Midtmakedonien, Vestmakedonien, Thessalien, Ipiros, det østlige Midtgrækenland, det vestlige Midtgrækenland
VIII. Klassisk Kaba Koulak, Elassona, Myrodata Agri- nion, Zichnomyrodata	Grækenland	Østmakedonien, Midtmakedonien, Vestmakedonien, Thessalien, Ipiros, det østlige Midtgrækenland, det vestlige Midtgrækenland, Peloponnes og øerne, Thrakien*

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 511/1999

af 8. marts 1999

om fastsættelse af Fællesskabets produktions- og importpriser for nelliker og roser ved anvendelse af importordningen for visse af blomsterdyrkningens produkter med oprindelse i Cypern, Israel, Jordan og Marokko samt på Vestbredden og i Gazastriben

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 4088/87 af 21. december 1987 om betingelserne for anvendelse af præferencetold ved indførsel af visse af blomsterdyrkningens produkter med oprindelse i Cypern, Israel, Jordan og Marokko samt på Vestbredden og i Gazastriben⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1300/97⁽²⁾, særlig artikel 5, stk. 2, litra a), og

ud fra følgende betragtninger:

Efter artikel 2, stk. 2, og artikel 3 i forordning (EØF) nr. 4088/87 fastsættes Fællesskabets produktions- og importpriser hver anden uge for enkelt- (standard) og mangeblomstrede (spray) nelliker og stor- og småblomstrede roser, og de anvendes i perioder på to uger; efter artikel 1b i Kommissionens forordning (EØF) nr. 700/88 af 17. marts 1988 om visse gennemførelsesbestemmelser for ordningen for indførsel til Fællesskabet af visse af blomsterdyrkningens produkter med oprindelse i Cypern,

Israel, Jordan og Marokko samt på Vestbredden og i Gazastriben⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2062/97⁽⁴⁾, fastsættes disse priser for perioder af to uger på grundlag af vejede oplysninger, som medlemsstaterne meddeler; det er vigtigt, at disse straks fastsættes, så at den told, der skal anvendes, kan beregnes; denne forordning bør derfor straks træde i kraft —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Fællesskabets produktions- og importpriser for enkelt- (standard) og mangeblomstrede (spray) nelliker og stor- og småblomstrede roser, jf. artikel 1b i forordning (EØF) nr. 700/88, fastsættes for en periode på to uger som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 10. marts 1999.

Den anvendes fra den 10. til den 23. marts 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. marts 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 382 af 31. 12. 1987, s. 22.

⁽²⁾ EFT L 177 af 5. 7. 1997, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 72 af 18. 3. 1988, s. 16.

⁽⁴⁾ EFT L 289 af 22. 10. 1997, s. 1.

BILAG

(EUR pr. 100 stk.)

Periode: 10. til 23. marts 1999

Fællesskabets produktionspris	Enkeltblomstrede nelliher (standard)	Mangeblomstrede nelliher (spray)	Storblomstrede roser	Småblomstrede roser
	11,81	11,42	46,76	19,87
Fællesskabets importpris	Enkeltblomstrede nelliher (standard)	Mangeblomstrede nelliher (spray)	Storblomstrede roser	Småblomstrede roser
Israel	13,13	5,75	18,96	18,32
Marokko	17,27	15,11	—	—
Cypern	—	—	—	—
Jordan	—	—	—	—
Vestbredden og Gazastriben	—	—	—	—

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 512/1999

af 8. marts 1999

om suspension af præferencetolden og genindførelse af tolden ifølge den fælles toldtarif ved indførsel af mangeblomstrede nelliker (spray) med oprindelse i Israel

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 4088/87 af 21. december 1987 om betingelserne for anvendelse af præferencetold ved indførsel af visse af blomsterdyrknin- gens produkter med oprindelse i Cypern, Israel, Jordan og Marokko samt på Vestbredden og i Gazastriben ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1300/97 ⁽²⁾, særlig artikel 5, stk. 2, litra b), og

ud fra følgende betragtninger:

Forordning (EØF) nr. 4088/87 fastsætter betingelserne for anvendelse af en præferencetold for stor- og småblom- strede roser, enkeltblomstrede nelliker (standard) og mangeblomstrede nelliker (spray) inden for rammerne af årlige toldkontingenter for indførsel til Fællesskabet af friske afskårne blomster;

ved Rådets forordning (EF) nr. 1981/94 ⁽³⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 650/98 ⁽⁴⁾, er der fastsat åbning og forvaltning af fællesskabstoldkontin- genter for afskårne blomster og blomsterknopper, friske, med oprindelse i Cypern, Egypten, Israel, Malta, Marokko samt på Vestbredden og i Gazastriben;

ved Kommissionens forordning (EF) nr. 511/1999 ⁽⁵⁾ er Fællesskabets produktions- og importpriser for nelliker og roser blevet fastsat med henblik på ordningens anven- delse;

ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 700/88 ⁽⁶⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2062/97 ⁽⁷⁾, er gennemførelsesbestemmelserne for ordningen blevet fastsat;

på grundlag af de konstateringer, der er foretaget efter bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 4088/87 og (EØF) nr. 700/88, kan det fastslås, at de i artikel 2, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 4088/87 fastsatte betingelser er opfyldt for en suspension af præferencetolden for mange- blomstrede nelliker (spray) med oprindelse i Israel; tolden ifølge den fælles toldtarif bør derfor genindføres;

kontingentet af de pågældende produkter vedrører perioden fra 1. januar til 31. december 1999; suspension af præferencetolden og genindførelse af tolden i den fælles toldtarif kan kun foretages indtil udgangen af denne periode;

i perioden mellem forvaltningskomitéens møder bør Kommissionen træffe disse foranstaltninger —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For indførsel af mangeblomstrede nelliker (spray) (KN- kode ex 0603 10 13 og ex 0603 10 53) med oprindelse i Israel suspenderes den ved forordning (EF) nr. 1981/94 fastsatte præferencetold, og tolden ifølge den fælles told- tarif genindføres.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 10. marts 1999.

⁽¹⁾ EFT L 382 af 31. 12. 1987, s. 22.

⁽²⁾ EFT L 177 af 5. 7. 1997, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 199 af 2. 8. 1994, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 088 af 24. 3. 1998, s. 8.

⁽⁵⁾ Se side 57 i denne Tidende.

⁽⁶⁾ EFT L 072 af 18. 3. 1988, s. 16.

⁽⁷⁾ EFT L 289 af 22. 10. 1997, s. 1.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. marts 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 20. maj 1998

om statsstøtte til forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter, som påtænkes ydet i Tyskland på grundlag af eksisterende regionale støtteordninger

(meddelt under nummer K(1998) 1712)

(Kun den tyske udgave er autentisk)

(1999/183/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 93, stk. 2, første afsnit,

efter i overensstemmelse med førnævnte artikel at have givet de interesserede parter en frist til at fremsætte deres bemærkninger, og

ud fra følgende betragtninger:

I. SAGSFREMSTILLING

- (1) Ved skrivelse nr. SG(95) D/13086 af 20. oktober 1995 foreslog Kommissionen i henhold til traktatens artikel 93, stk. 1, medlemsstaterne rammebestemmelser og foranstaltninger for statsstøtte til investeringer i sektoren for forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter⁽¹⁾ (i det følgende benævnt »rammebestemmelser og foranstaltninger«).
- (2) Ved samme skrivelse informerede Kommissionen de tyske myndigheder (og de øvrige medlemsstater) om, at den ikke længere godkender støtte til investeringer i sektoren for forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter, som meddeles den i henhold til traktatens artikel 93, stk. 3, og som ikke

er i overensstemmelse med disse rammebestemmelser og foranstaltninger, både hvad angår støtte, der opretholdes efter den 1. januar 1996, og støtte, der iværksættes efter denne dato.

- (3) Kommissionen opfordrede i medfør af traktatens artikel 93, stk. 1, endvidere de tyske myndigheder (og de øvrige medlemsstater) til inden for en frist på to måneder fra datoen for den nævnte skrivelse at bekræfte, at de senest fra den 1. januar 1996 ville efterkomme de omhandlede rammebestemmelser og foranstaltninger ved at ændre eksisterende støtteforanstaltninger, hvis de ikke var i overensstemmelse med rammebestemmelserne og foranstaltningerne. Kommissionen anførte, at hvis dette ikke blev bekræftet, forbeholdt den sig ret til at indlede proceduren i traktatens artikel 93, stk. 2.
- (4) Som svar på Kommissionens skrivelse af 20. oktober 1995 oplyste de tyske myndigheder ved skrivelse af 11. januar 1996 og 14. februar 1996:
 - a) at de med hensyn til sektoriel støtte fra 1. januar 1996 ville henholde sig til de pågældende foranstaltninger og om nødvendigt ændre eksisterende støtteordninger
 - b) at der med hensyn til regional støtte var behov for mere smidige foranstaltninger på området, da betingelserne og landbrugsstrukturerne er forskellige i Fællesskabets regioner.

⁽¹⁾ EFT C 29 af 2. 2. 1996, s. 4.

- (5) Ved skrivelse af 1. juli 1996 (SG(96) D/6026) underrettede Kommissionen de tyske myndigheder om sin beslutning af 12. juni 1996 om at indlede proceduren i traktatens artikel 93, stk. 2, angående den støtte, der påtænkes ydet i Tyskland i sektoren for forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter på grundlag af allerede eksisterende regionale støtteordninger ⁽²⁾.
- (6) I løbet af proceduren undersøgte Kommissionen de argumenter, som de tyske myndigheder havde fremsat som begrundelse for i forbindelse med regionale støtteordninger ikke at godkende anvendelsen af rammebestemmelserne som foreslået af Kommissionen i dens skrivelse af 20. oktober 1995. Efter at have undersøgt disse bemærkninger konkluderede Kommissionen på daværende tidspunkt, at der ikke var grund til at acceptere de tyske myndigheders manglende godkendelse.
- (7) Ved ovennævnte skrivelse opfordrede Kommissionen de tyske myndigheder til at fremsætte deres bemærkninger senest en måned efter modtagelsen af skrivelserne. I overensstemmelse med artikel 93, stk. 2, blev de øvrige medlemsstater og andre interesserede parter underrettet ved offentliggørelse af skrivelserne i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* og opfordret til at fremsætte deres bemærkninger.
- (8) Den tyske regering fremsendte sine bemærkninger til Kommissionen ved skrivelse af 31. juli 1996. I denne skrivelse henviste den tyske regering endvidere til andre bemærkninger, der var blevet fremsendt til Kommissionen ved skrivelse af 24. maj 1996. Af tekniske årsager havde Kommissionen ikke taget hensyn til disse sidstnævnte bemærkninger i sin beslutning af 12. juni 1996 om at indlede proceduren efter traktatens artikel 93, stk. 2.
- (9) Der blev ikke modtaget bemærkninger fra de øvrige medlemsstater eller andre interesserede parter.

II. BEMÆRKNINGER FRA DEN TYSKE REGERING

- (10) I deres skrivelse af 24. maj 1996 og 31. juli 1996 gjorde de tyske myndigheder indsigelse mod anvendelsen af rammebestemmelserne og foranstaltningerne på regionale støtteordninger i to henseender. Deres indsigelse bestod på den ene

side i juridiske betragtninger i relation til den måde, hvorpå rammebestemmelserne og foranstaltningerne var vedtaget. På den anden side fremførte de det argument, at anvendelsen af rammebestemmelserne og foranstaltningerne ville medføre en »begrænsning af den nationale støtte til regioner, idet man hermed ville kunne forringe mulighederne for udvikling i landdistrikterne«.

1. Bemærkninger af juridisk art

- (11) I deres skrivelse af 24. maj 1996 gav de tyske myndigheder udtryk for, at de eksisterende fællesskabsbestemmelser, som Kommissionen har givet meddelelse om ved forskellige lejligheder, og den skrivelse, hvori den 23. rammeplan til forbedring af de regionale økonomiske strukturer (SG(94) D/11038 af 1. august 1994) godkendes, hverken begrunder en indirekte eller en direkte begrænsning af eventuelle statsstøtteforanstaltninger til sektoren for forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter i forbindelse med investeringsprojekter, hvortil der kan ydes støtte inden for rammerne af »Gemeinschaftsaufgabe« til forbedring af de regionale økonomiske strukturer.
- (12) Ifølge de tyske myndigheder kan Rådets forordning (EØF) nr. 866/90 af 29. marts 1990 om forbedring af vilkårene for forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter ⁽³⁾ ikke anvendes til at begrunde en begrænsning af statsstøtteforanstaltningerne i forbindelse med forarbejdning og afsætning af produkter i bilag II som led i »Gemeinschaftsaufgabe«. Denne forordning fastsætter blot, hvordan og på hvilke betingelser Udviklingssektionen under Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget kan bidrage til foranstaltninger til forbedring af vilkårene for forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter. Rådet anfører i betragtningerne til forordningen, at »de typer af investeringer, som skal omfattes af interventionerne fra Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Udviklingssektionen, i det følgende benævnt »fonden«, bør fastlægges under hensyntagen til den nuværende situation på landbrugsmarkederne og i agroindustrien samt til udviklingsperspektiverne for afsætningsmulighederne for landbrugsprodukter«. Forordningens målsætning er således udelukkende at garantere sammenhængen mellem Fællesskabets intervention og den fælles landbrugspolitik samt samordningen af de forskellige strukturfondes interventioner indbyrdes såvel som med interventionerne fra Den Europæiske Investeringsbank og de øvrige eksisterende finansielle instrumenter.
- (13) Ifølge de tyske myndigheder giver den beføjelse, som Rådet har givet Kommissionen ved artikel 8, stk. 3, i ovennævnte forordning, kun Kommissionen mulighed for at fastlægge de udvælgelseskriterier, som karakteriserer de investeringer, som

⁽²⁾ EFT C 36 af 5. 2. 1997, s. 13.

⁽³⁾ EFT L 91 af 6. 4. 1990, s. 1; denne forordning er senere blevet afløst af Rådets forordning (EF) 951/97 af 20. maj 1997 om forbedring af vilkårene for forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter; EFT L 142 af 2. 6. 1997, s. 22.

strukturfondene kan bidrage til. Kommissionen gjorde brug af denne beføjelse i beslutning 94/173/EF af 22. marts 1994 om fastlæggelse af udvælgelseskriterier for investeringer vedrørende forbedring af vilkårene for forarbejdning og afsætning af landbrugs- og skovbrugsprodukter og om ophævelse af beslutning 90/342/EØF⁽⁴⁾. Denne beslutning indeholder ingen begrænsning for støtte, som udbetales af medlemsstaterne alene, uden finansiel støtte fra Fællesskabet.

- (14) De tyske myndigheder er endvidere af den opfattelse, at Kommissionens meddelelse af 12. juli til medlemsstaterne om statsstøtte til investeringer i forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter⁽⁵⁾ ikke er til hinder for, at der ydes statsstøtte til sektorer, som er udelukket fra EF-medfinansiering i kraft af ovennævnte beslutninger. Ifølge punkt 1 i denne meddelelse, er det fast praksis fra Kommissionens side at anvende de sektorrestriktioner, der gælder for EF's medfinansiering af investeringer i forarbejdnings- og afsætningsleddet »analogt [...] ved vurdering af statsstøtte til sådanne investeringer«. Meddelelsen er ikke en foranstaltning efter traktatens artikel 93, stk. 1, andet punktum, da udvidelsen af begrænsningen til at omfatte statsstøtte ikke blev foretaget analogt på grundlag af den procedure, der er fastsat i traktatens artikel 93, stk. 1, andet punktum (forslag om en foranstaltning). Med hensyn til de juridiske former, der er fastsat i traktatens artikel 189, er den pågældende meddelelse hverken en forordning, et direktiv eller en beslutning; den kan kun betragtes som en henstilling, som ikke er bindende ifølge artikel 189.

- (15) Den tyske regering anfører endvidere, at den analogi, der er lagt til grund i meddelelsen, giver anledning til væsentlige retlige indvendinger med hensyn til den grundlæggende forordning (EØF) nr. 866/90. Det er hensigten med lovgivningen, som det fremgår af forordningens artikel 16, stk. 5, (nu artikel 16, stk. 5, i forordning (EF) nr. 951/97), at nationale støtteforanstaltninger er udtrykkeligt tilladt, forudsat at de træffes under overholdelse af traktatens artikel 92 og 93. Kommissionens meddelelse indeholder en sektoriel begrænsning af anvendelsesområdet for traktatens artikel 92, stk. 3, der strider imod hensigten med lovgivningen. I henhold til artikel 1, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 866/90, har de foranstaltninger, der er fastsat i forordningen, endvidere til formål at bidrage til gennemførelsen af regionalpolitiske målsætninger. Meddelelsen kan derfor ifølge den tyske regering

ikke medføre en retligt bindende begrænsning af muligheden for at gennemføre statsstøtteforanstaltninger.

- (16) Den tyske regering mener ikke, at muligheden for at gennemføre statsstøtteforanstaltninger med hensyn til forarbejdning og afsætning af produkter i bilag II er udelukket på grundlag af Kommissionens skrivelse, hvori den 23. rammeplan for »Gemeinschaftsaufgabe« (SG/94 D 11038 af 1. august 1994) godkendes. I slutningen af denne skrivelse forekommer en passage, hvor Kommissionen gør den tyske regering opmærksom på behovet for at tage hensyn til de EF-retlige bestemmelser og rammebetingelser og de deraf følgende forpligtelser, når de påtænkte foranstaltninger gennemføres, navnlig med hensyn til den forudgående anmeldelse af individuelle anvendelsestilfælde, som gælder a) for kumulering af støtte med forskellige målsætninger, b) inden for visse erhvervssektorer (herunder bestemmelserne i EKSF-traktaten), landbrug og fiskeri og c) for industrielt organiserede agrofødevarerindustrier.
- (17) Den tyske regering understreger, at ifølge godkendelsesskrivelsen skal de EF-retlige bestemmelser indeholde en forpligtelse til ikke at yde ubegrænset statsstøtte i visse sektorer. Den tyske regering er imidlertid som allerede anført af den opfattelse, at hverken forordning (EØF) nr. 866/90 eller Kommissionens fastlæggelse af udvælgelseskriterier i henhold til denne forordnings artikel 8, stk. 3, eller Kommissionens meddelelse fra 1994 indeholder en forpligtelse til ikke at anvende statsstøtteforanstaltninger i forbindelse med forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter.
- (18) De tyske myndigheder anfører endvidere, at de bestemmelser, som er vedtaget i den nationale lovgivning i forbindelse med »Gemeinschaftsaufgabe«, ikke kan indebære en begrænsning. De erkender, at der i del 1, punkt 10.3 i den 23. rammeplan henvises til, at Kommissionen fastlægger udvælgelseskriterier for investeringer til forbedring af forarbejdnings- og afsætningsvilkårene for land- og skovbrugsprodukter. De understreger dog, at dette ikke betyder, at Kommissionens holdning på daværende tidspunkt var blevet meddelt de tyske myndigheder, eller at den på frivilligt grundlag var blevet accepteret i en eller anden bindende form. De tyske myndigheder påpeger, at der kun henvises til Kommissionens fastlæggelse af udvælgelseskriterierne i del 1 i rammeplanen. Denne del indeholder imidlertid kun ikke-bindende generelle henvisninger til

⁽⁴⁾ EFT L 79 af 23. 3. 1994, s. 29.

⁽⁵⁾ EFT C 189 af 12. 7. 1994, s. 5.

planens struktur og målsætninger og til forskellige mindre væsentlige aspekter, herunder Kommissionens overvågning af støtten. Den tyske regering understreger endvidere, at opremsningen af forskellige retsforskrifter, meddelelser og rambestemmelser ikke automatisk betyder, at støtte udtrykkeligt er udelukket i disse sektorer. Det hedder derimod i del 2, at følgende bestemmelser skal lægges til grund ved afgørelser med hensyn til støtteansøgninger. Listen har derfor kun til formål at gøre de godkendende myndigheder, der er ansvarlige for at gennemføre »Gemeinschaftsaufgabe« i de tyske delstater, opmærksom på de forskellige bestemmelser, der kunne spille en rolle ved afgørelsen med hensyn til en bestemt støtteansøgning. De tyske myndigheder er derfor af den opfattelse, at henvisningen til fastlæggelsen af udvælgelseskriterier kun udgør en ikke-bindende henvisning til samordning med Kommissionens landbrugspolitik.

2. Bemærkninger vedrørende rammebestemmelsernes virkning på regionale støtteordninger

(19) I deres meddelelse af 24. maj 1996 og 31. juli 1996 har de tyske myndigheder i det væsentlige holdt fast ved den position, de tidligere gav udtryk for i deres skrivelse af 11. januar 1996 og 14. februar 1996. Ifølge de tyske myndigheder må EF-bestemmelserne ikke anvendes til at foretage en overdreven begrænsning af den nationale støtte til regioner, idet man hermed ville kunne forringe mulighederne for udvikling i landdistrikterne. »I betragtning af sine tætte bånd til landdistrikterne er de landbrugsrelaterede industrisektorer, de sektorer, der bedst kan medvirke til omstilling af landmænd, som af strukturelle årsager har måttet opgive produktionen. Hvis store områder inden for sektoren for forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter systematisk afskæres fra enhver form for national støtte, begrænses de regionale foranstaltninger i landdistrikter, herunder inden for rammerne af »Gemeinschaftsaufgabe« til forbedring af de regionale økonomiske strukturer, til et omfang, der objektivt set ikke er acceptabelt.

(20) I deres skrivelse af 24. maj 1996 anfører de tyske myndigheder, at der til landmænd, som er tvunget til at opgive deres erhverv som følge af strukturomlægning, i landdistrikterne bedst kan skabes beskæftigelsesmuligheder inden for landbrugsrelaterede industrisektorer. Det nuværende kommissionsforslag vedrørende EF-rammebestemmelser for forarbejdning og afsætning af produkter i bilag II vil efter deres opfattelse resultere i en urimelig nedskæring af regionalstøtten til landdistrikterne. Punkt 3, litra a), nr. iii) og iv) i rammebestemmelserne indeholder meget brede definitioner af forarbejdning og afsætning. Forarbejdning omfatter f.eks. enhver faktisk aktivitet i forbindelse med et landbrugsprodukt, der er omfattet af traktatens

bilag II, og afsætning omfatter f.eks. emballering af produkter i bilag II eller opførelse af omladningsudstyr. Beslutning 94/173/EF og gennemførelsen heraf som foreskrevet i rammebestemmelserne indebærer, at en lang række investeringer er udelukket. Inden for korn- og rissektorerne er alle investeringer vedrørende stivelsesanlæg, møller, malterier og semuljegrønsesmøller samt vedrørende biprodukterne fra denne industri udelukket med undtagelse af nye produkter, der ikke er bestemt til levnedsmiddelbrug. Ifølge listen over udelukkede investeringer kan støtte også kun ydes i nogle regioner under mål 1, hvis det kan påvises, at der er mangel på kapacitet. Spørgsmålene a), hvornår en sådan manglende kapacitet kan antages at foreligge, og b), hvilke beviser der kræves til dokumentation herfor, besvares hverken i rammebestemmelserne eller i ovennævnte kommissionsbeslutning. De bemærkninger til de planlagte rammebestemmelser, der hidtil er modtaget fra delstaterne, som er ansvarlige for at gennemføre »Gemeinschaftsaufgabe«, anmoder alle regeringer om at forkaste forslaget om en foranstaltning vedrørende regionalstøtte. Ifølge alle bemærkninger er ydelsen af regionalstøtte til forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter i erhvervsvirksomheder (industri, tjenesteydelser) et uomgængelig nødvendigt redskab til at støtte landdistrikter med utilstrækkelige strukturer.

(21) I deres skrivelse af 31. juli 1996 anfægter de tyske myndigheder den forudsætning, at indførelsen af EF-rammebestemmelser vil forbedre sammenhængen med de fælles markedsordninger. EF-rammebestemmelserne omfatter ikke produktionen af landbrugsprodukter, men derimod den industrielle forarbejdning og kommercielle afsætning af de nuværende produkter i bilag II. De tyske myndigheder hævder derfor, at den måde, hvorpå pris og kvantitet reguleres som led i den fælles markedsordning, ikke kan påvirkes af begrænsninger for den industrielle forarbejdning eller den kommercielle afsætning. Overskud af landbrugsprodukter opstår ikke som følge af, at der findes konkurrencedygtige forarbejdningskapaciteter, men derimod som følge af produktionsfremmende foranstaltninger som led i de pågældende markedsordninger. Beskæftigelsespolitiske overvejelser udgør en berettiget interesse i forbindelse med en konkurrencedygtig industri, der forarbejder landbrugsprodukter i ugunstigt stillede landdistrikter, uanset om de primære landbrugsprodukter, der anvendes, er produceret af den lokale landbrugssektor eller er importeret.

(22) I denne forbindelse henviser de tyske myndigheder til teksten i fællesskabsstøtterammerne for 1994-1999 vedrørende strukturfondsintervention i regioner, der er omfattet af mål nr. 1, og nævner bl.a., at en konkurrencedygtig forarbejdningsindustri er af afgørende betydning for i økonomisk

henseende at fremme landbrugssektoren og landdistrikterne som helhed, hvorfor EUGFL, Udviklingssektionen, skal bidrage til investeringsstøtte, som er til fordel for virksomheder i sektoren for forarbejdning og afsætning på grundlag af forordning (EØF) nr. 866/90 og (EØF) nr. 867/90 (nr. 198, s. 2 og 3).

De nævner endvidere, at for så vidt angår forarbejdning og afsætning af animalske produkter, skal fonden frem for alt supplere de kæder, hvor der finder en værditilvækst sted. Formålet med denne strategi er at producere kvalitetsprodukter af høj værdi. Ifølge de omtalte fællesskabsstøtterammer er Kommissionen af den opfattelse, at dette er den eneste måde, hvorpå landbrugssektoren i Østtyskland kan sikres på lang sigt (nr. 199, slutningen).

- (23) Da det ovenfor anførte understreger behovet for medfinansiering på fællesskabsplan i konkurrencedygtige industrivirksomheder, der beskæftiger sig med forarbejdning og kommerciel afsætning af landbrugsprodukter, er det ifølge de tyske myndigheder uforståeligt, hvorfor nationale foranstaltninger, der fremmer konkurrencedygtige forarbejdningsindustrier, skulle være fuldstændig forbudt i nogle tilfælde. Endvidere forbyder den gældende tyske lovgivning, at der ydes støtte til virksomheder, som ikke er konkurrencedygtige på lang sigt.
- (24) På anmodning af Kommissionen fremlagde den tyske regering en række eksempler på den specifikke virkning, som foranstaltningerne havde i sektoren for forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter:

- i Schleswig-Holstein vil to projekter, der er under forberedelse, sikre i alt næsten 500 varige arbejdspladser i landdistrikterne i Bockling og Großenbrode
- i Sachsen vil der snart blive gennemført en støtteordning i forarbejdningssektoren, som omfatter ca. 40 arbejdspladser i landdistrikterne. Siden 1990 er der blevet skabt eller sikret ca. 300 varige arbejdspladser ved hjælp af 20 projekter i landdistrikterne
- i Niedersachsen er der siden 1993 blevet investeret over 560 mio. DEM i sektoren for forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter med finansiell støtte på ca. 62 mio. DEM. Niedersachsen tegner sig derfor for ca. 12 % af de samlede investeringer, der har modtaget finansiell støtte. Disse foranstaltninger har skabt mere end 1 240 nye varige arbejdspladser og bevaret 606 arbejdspladser
- i Nordrhein-Westfalen skal 86 investeringsprojekter i sektoren for forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter skabe 2 474 varige

arbejdspladser og sikre 599 varige arbejdspladser. Yderligere tre projekter modtager på nuværende tidspunkt støtte; disse skal skabe 168 varige arbejdspladser

- i Rheinland-Pfalz er der siden 1994 alene blevet skabt ca. 200 varige arbejdspladser gennem regional støtte til i alt syv virksomheder
- i Sachsen-Anhalt er der i forbindelse med 28 ansøgninger om tilskud under »Gemeinschaftsaufgabe« med investeringer på ca. 220 mio. DEM planer om at bevare og skabe i alt ca. 1 150 arbejdspladser. Der er en klar tendens til, at investeringerne ikke længere i så høj grad foretages i store koncerner, men snarere i små og mellemstore virksomheder, som generelt koncentrerer sig om investeringer i forarbejdning af produkter, der er typiske eller specifikke for regionen
- i Mecklenburg-Vorpommern er levnedsmiddelindustrien hovedkilden til beskæftigelse. Den beskæftiger 21,8 % af alle ansatte i forarbejdningsvirksomheder og tegner sig for 23,8 % af forarbejdningsvirksomhederne. Levnedsmiddelindustriens fortsatte betydning i Mecklenburg-Vorpommern i fremtiden kan ses af antallet af ansøgninger om støtte som led i »Gemeinschaftsaufgabe«. I juli 1995 var der indgivet 55 ansøgninger med samlede investeringer på 354 mio. DEM, som skal skabe eller sikre i alt ca. 2 400 varige arbejdspladser. Det er også i denne forbindelse af særlig betydning ud fra et regionalpolitisk aspekt, at mange af de planlagte investeringer skal gennemføres i særdeles ugunstigt stillede landdistrikter med fokus på skabelse af beskæftigelsesmuligheder for kvinder. Investeringerne kunne derfor også bidrage til at afhjælpe kvalitative strukturelle mangler.

- (25) Afslutningsvis understreger de tyske myndigheder, at muligheden for at yde ren national støtte til fremme af en konkurrencedygtig forarbejdningsindustri og en konkurrencedygtig afsætningssektor må bibeholdes både af retlige og regionalpolitiske grunde.

III. VURDERING AF DE MODTAGNE BEMÆRKNINGER

1. Generelt

- (26) I henhold til EF-traktatens artikel 93, stk. 1, foretager Kommissionen sammen med medlemsstaterne en løbende undersøgelse af de støtteordninger, som findes i disse stater. Den foreslår dem sådanne foranstaltninger, som fællesmarkedets funktion eller gradvise udvikling kræver.

(27) Ved skrivelse nr. SG(95) D/13086 af 20. oktober 1995 foreslog Kommissionen i overensstemmelse med traktatens artikel 93, stk. 1, de tyske myndigheder rammebestemmelser og foranstaltninger vedrørende statsstøtte til investeringer i sektoren for forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter. I samme skrivelse meddelte Kommissionen de tyske myndigheder, at den for så vidt angår investeringer i nævnte sektor ikke længere ville godkende støtte, som ikke var i overensstemmelse med disse rammebestemmelser og foranstaltninger, både hvad angik støtte, der opretholdtes efter den 1. januar 1996, og støtte, der skulle iværksættes efter denne dato. Den opfordrede endvidere de tyske myndigheder og de øvrige medlemsstater til inden for en frist på to måneder regnet fra datoen for den nævnte skrivelse at bekræfte, at de senest fra den 1. januar 1996 ville efterkomme rammebestemmelserne og foranstaltningerne og med henblik herpå ændre deres eksisterende støtteforanstaltninger.

(28) De tyske myndigheder har på intet tidspunkt af proceduren anfægtet Kommissionens ret til at fremsætte et sådant forslag. De har til gengæld tilkendegivet over for Kommissionen, at de er rede til at acceptere forslaget om sektorielle støtteordninger samtidig med, at de holder fast ved, at der er behov for en større fleksibilitet i forbindelse med regionale støtteordninger. Det er den omstændighed, at de tyske myndigheder nægter at godkende anvendelsen af rammebestemmelserne og foranstaltningerne i forbindelse med statsstøtte, der er ydet inden for rammerne af regionale støtteordninger, samt den omstændighed, at de tyske myndigheder nægter at ændre eksisterende regionale støtteordninger, således at de er i overensstemmelse med rammebestemmelserne og foranstaltningerne, der er anledningen til nærværende procedure.

2. Undersøgelse af de juridiske indsigelser, som de tyske myndigheder har rejst

(29) De tyske myndigheder anfører, at bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 866/90 ikke kan anvendes til at begrunde begrænsninger i forbindelse med statsstøtteforanstaltninger, da den pågældende forordning udelukkende drejer sig om, hvordan og på hvilke betingelser EUGFL kan bidrage til foranstaltninger til forbedring af vilkårene for forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter. Endvidere skulle forordningens artikel 16, stk. 5, udtrykkeligt give mulighed for, at der ydes statsstøtte, hvis betingelser eller nærmere bestemmelser for ydelsen afviger fra dem, der er fastsat i forordningen, eller hvis beløb overstiger de lofter, der er fastsat i

forordningen, forudsat at disse foranstaltninger træffes under overholdelse af traktatens artikel 92, 93 og 94. Selv om Kommissionens beslutning 90/342/EØF af 7. juni 1990 om fastlæggelse af udvælgelseskriterier for investeringer vedrørende forbedring af vilkårene for forarbejdning og afsætning af landbrugs- og skovbrugsprodukter⁽⁶⁾ og senere beslutning 94/173/EF således kan begrænse den række af investeringer, hvortil der kan ydes støtte fra Fællesskabets strukturfonde, har de ingen virkning for rækken af investeringer, hvortil der kan ydes regional statsstøtte, der finansieres af medlemsstaterne alene.

(30) Kommissionen kan ikke acceptere dette argument. Det er korrekt, at artikel 16, stk. 5, i forordning (EØF) nr. 866/90 giver mulighed for, at der ydes statsstøtte, hvis betingelser eller nærmere bestemmelser for ydelsen afviger fra dem, der er fastsat i forordningen, eller hvis beløb overstiger de lofter, der er fastsat i forordningen. Det fremgår imidlertid udtrykkeligt, at denne mulighed er betinget af, at støtteforanstaltningerne træffes under overholdelse af traktatens artikel 92, 93 og 94. I henhold til traktatens artikel 42, som er et af retsgrundlagene for forordning (EØF) nr. 866/90, finder bestemmelserne i kapitlet om konkurrenceregler kun anvendelse på produktionen af og handelen med landbrugsvarer i det omfang, Rådet beslutter dette. Rådet har derfor mulighed for at begrænse anvendelsen af statsstøtteregler i sektoren for forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter⁽⁷⁾. Men i stedet for at gøre brug af denne mulighed har Rådet udtrykkeligt anført i forordningens artikel 16, stk. 5, at traktatens artikel 92, 93 og 94 finder anvendelse på sådanne foranstaltninger. Det må derfor konkluderes, at forordning (EØF) nr. 866/90 ikke indeholder nogen udtrykkelig eller underforstået begrænsning af den beføjelse, som traktatens artikel 92, stk. 3, tillægger Kommissionen til at afgøre, om støtte er forenelig med fællesmarkedet. Det spørgsmål, der stadig er uløst, er derfor, om Kommissionen er berettiget til, når den vurderer, om statsstøtte til forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter, der er ydet på grundlag af regionaludviklingsordninger, er forenelig med traktatens artikel 92, at anvende de samme sektorbegrænsninger analogt, som den anvender i forbindelse med EF-finansierede foranstaltninger i overensstemmelse med forordning (EØF) nr. 866/90. Dette spørgsmål behandles i betragtning 35-56.

(31) For det andet anfører de tyske myndigheder, at Kommissionens meddelelse til medlemsstaterne fra 1994 om statsstøtte til investeringer i forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter ikke er til

⁽⁶⁾ EFT L 163 af 29. 6. 1990, s. 71.

⁽⁷⁾ Jf. navnlig forordning nr. 26 af 4. april 1962 om anvendelse af visse konkurrenceregler inden for produktion og handel med landbrugsvarer, EFT 30 af 20. 4. 1962, s. 993/62.

hinder for, at der ydes statsstøtte til sektorer, som er udelukket fra EF-medfinansiering, eftersom meddelelsen ikke overholder de formkrav, jf. traktatens artikel 93, stk. 1.

- (32) Kommissionen mener ikke, at dette argument er relevant i henseende til nærværende beslutning, som udelukkende vedrører de tyske myndigheders nægtelse af at gennemføre det forslag om foranstaltninger, som blev tilsendt dem ved skrivelse nr. SG (95) D/13086 af 20. oktober 1995. På intet tidspunkt under proceduren har de tyske myndigheder tilkendegivet, at Kommissionen ikke overholdt de i traktaten fastsatte procedurer, da den forelagde det pågældende forslag.
- (33) For det tredje anfører de tyske myndigheder, at muligheden for at gennemføre statsstøtteforanstaltninger vedrørende forarbejdning og afsætning af produkter i bilag II ikke er udelukket på grundlag af Kommissionens skrivelse, hvori den 23. rammeplan for »Gemeinschaftsaufgabe« (SG/94 D/11038 af 1. august 1994) godkendes. De tyske myndigheder fremfører navnlig, at passagen i slutningen af skrivelsen, hvor Kommissionen gør den tyske regering opmærksom på behovet for at tage hensyn til fællesskabsrettens bestemmelser vedrørende visse erhvervssektorer (herunder landbruget) og industrielt organiserede agrofødevarerindustrier, når rammeplanen gennemføres, ingen retlig virkning har, da fællesskabsretten på det pågældende tidspunkt ikke indeholdt en forpligtelse til ikke at anvende statsstøtteforanstaltninger i forbindelse med forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter.
- (34) Kommissionen skal imidlertid gøre opmærksom på, at heller ikke dette argument er relevant i henseende til nærværende beslutning, da de omtalte forhold forelå inden datoen for Kommissionens forslag om foranstaltninger. Kommissionen forbeholder sig ret til at indlede proceduren i traktatens artikel 93, stk. 2, såfremt det viser sig, at der er udbetalt støtte til forarbejdning og afsætning af produkter i bilag II i strid med fællesskabsretten som led i den 23. rammeplan for »Gemeinschaftsaufgabe« eller som led i andre regionale støtteordninger i Tyskland.

3. Udviklingen af Kommissionens politik vedrørende statsstøtte til investeringer i sektoren for forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter

- (35) I rammebestemmelserne og foranstaltningerne for statsstøtte til investeringer i sektoren for forarbejd-

ning og afsætning af landbrugsprodukter redegjorde Kommissionen på følgende måde for filosofien bag sin statsstøttepolitik i denne sektor:

»Hvis statsstøtte, der ydes til investeringer i sektoren for forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter, fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner, er den uforenelig med fællesmarkedet ifølge EF-traktatens artikel 92, stk. 1, i det omfang, den påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne.

Det er naturligvis ikke udelukket, at statsstøtte til investeringer i sektoren for forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter kan omfattes af en af undtagelserne i artikel 92, stk. 3. Dog er det Kommissionens faste praksis, at statsstøtte i bestemte sektorer af landbrugsproduktionen ikke kan henføres under en af disse undtagelser, eller at dette kun kan ske på strenge betingelser.

Sådanne sektorbegrænsninger, der indføres efter analyse af de repræsentative markeder på EF-plan, anvendes af Kommissionen ved vurderingen af, hvorvidt det er af EF-interesse, at der ydes offentlig støtte til investeringer på det pågældende område, det være sig EF-støtte eller national støtte. Således bestræber Kommissionen sig for at sikre, at der er overensstemmelse mellem EF-landbrugspolitikken og statsstøttepolitikken, så der ikke tilskyndes til investeringer, der af strukturelle årsager strider mod Fællesskabets interesser.

Denne grundlæggende filosofi er fortsat gyldig, og den anvendes derfor i forbindelse med nærværende rammebestemmelser og foranstaltninger.«

- (36) De nye rammebestemmelser og foranstaltninger, som blev meddelt medlemsstaterne ved Kommissionens skrivelse af 20. oktober 1995, udgør ikke en væsentlig ændring i forhold til Kommissionens tidligere praksis, idet der snarere er tale om en justering af en eksisterende politik til ændrede markedsvilkår. Det har da også i mange år været Kommissionens faste praksis at udelukke eller begrænse statsstøtte til investeringer i forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter inden for

sektorer, som lider under overkapacitet. Grunden til denne praksis er, at statsstøtte til investeringer i sådanne sektorer med stor sandsynlighed har en ugunstig virkning på økonomiske aktører, som ikke modtager en sådan støtte. Endvidere resulterer sådanne støtteforanstaltninger sædvanligvis ikke i en varig strukturel forbedring af den pågældende sektor, men har som regel en skadelig virkning på samhandelen og opvejer hinanden ved at modvirke de bestræbelser, som både de nationale myndigheder og EF-myndighederne udfolder med henblik på at afhjælpe de strukturelle vanskeligheder i de pågældende sektorer. Disse støtteforanstaltninger vil således ændre samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse. De kan derfor ikke anses for at være forenelige med fællesmarkedet, hverken i medfør af artikel 92, stk. 3, litra a), eller i medfør af artikel 92, stk. 3, litra c).

Kommissionen gør i denne forbindelse også opmærksom på Domstolens dom af 14. januar 1997 i sag C-169/95, Spanien mod Kommissionen⁽⁸⁾. Efter at have set nærmere på forskellen i formuleringen af artikel 92, stk. 3, litra a), og artikel 92 stk. 3, litra c), udtalte Domstolen i forbindelse med denne dom, at »den anførte forskel i formuleringen kan dog ikke føre til den antagelse, at Kommissionen overhovedet ikke må tage hensyn til Fællesskabets interesse, når den anvender artikel 92, stk. 3, litra a), og at den skal begrænse sig til at efterprøve, om de pågældende foranstaltninger har en særlig regional karakter uden at vurdere deres virkning på det eller de relevante markeder inden for Fællesskabet som helhed. Ifølge fast retspraksis tillægger artikel 92, stk. 3, Kommissionen en skønsmæssig beføjelse, hvis udøvelse indebærer økonomiske og sociale vurderinger, som må foretages i en fællesskabssammenhæng (...). Kommissionen har ved flere lejligheder underrettet medlemsstaterne om de retningslinjer er, som den påtænkte at anvende over for regionalstøtteordninger i medfør af de beføjelser, som den er tillagt ved traktatens artikel 92 ff.. Dette var bl.a. formålet med dens meddelelse fra 1988 vedrørende metoden for anvendelse af artikel 92, stk. 3, litra a) og c), på regionalstøtte (...). Det fremgår af disse retningslinjer, at anvendelsen af artikel 92, stk. 3, litra a), ligesom litra c) forudsætter, at der ikke blot tages hensyn til de regionale virkninger af de støtteforanstaltninger, som er omfattet af disse traktatbestemmelser, men at der efter artikel 92, stk. 1, også tages hensyn til virkningen af disse støtteforanstaltninger for samhandelen mellem medlemsstaterne og dermed til de sektorbestemte virkninger, som de kan fremkalde på fællesskabsplan« (præmis 17-20).

forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter, mener Kommissionen, at de samme sektorbegrænsninger, som gælder for ydelsen af en sådan støtte, skal gælde for såvel investeringsstøtte, der finansieres af Fællesskabet, som foranstaltninger, som udelukkende finansieres af medlemsstaterne. Således bestræber Kommissionen sig på at sikre, at der er overensstemmelse mellem EF-landbrugspolitikken og statsstøttepolitikken, så der ikke tilskyndes til investeringer, der af strukturelle årsager strider mod den fælles interesse. Bestræbelser på fællesskabsplan på at nedbringe eller eliminere strukturelle overskud vil klart blive undermineret, såfremt medlemsstaterne frit kunne yde støtte på nationalt plan.

(38) I begyndelsen anvendte Kommissionen sådanne sektorbegrænsninger på grundlag af specifikke foranstaltninger, der var truffet i forbindelse med de enkelte sektorer (sukker, isoglukose, mejeriprodukter). Efter vedtagelsen af beslutning 90/342/EØF begyndte Kommissionen imidlertid at anvende beslutningen analogt på nye statsstøtteforanstaltninger, således at de investeringskategorier, der var udelukket fra fællesskabsmedfinansiering, også var udelukket fra statsstøtte.

(39) Denne udvikling af Kommissionens politik med hensyn til anvendelsen af sektorbegrænsninger på støtte til investeringer i sektoren for forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter fremgår klart af Kommissionens årlige beretninger om konkurrencepolitikken. Både XX beretning (1990)⁽⁹⁾ og XXI beretning (1991)⁽¹⁰⁾ henviser til anvendelsen af sektorbegrænsninger for individuelle produkter. Det hedder udtrykkeligt i XXII beretning (1992)⁽¹¹⁾:

»Med hensyn til strukturpolitikken for investeringer på forarbejdnings- og afsætningsniveau har medlemsstaterne i princippet i medfør af Rådets forordning (EØF) nr. 866/90 mulighed for at indføre ensidige foranstaltninger i henhold til artikel 92 og 93 på alle de af forordningen omfattede områder.

I praksis er denne mulighed begrænset af Kommissionens politik, der går ud på at udelukke statsstøtte til de samme investeringer, som er udelukket fra Fællesskabets samfinansiering under punkt 2 i bilaget til Kommissionens beslutning 90/342/EØF af 7. juni 1990.«

Denne holdning blev gentaget i lignende vendinger i XXIII beretning (1993)⁽¹²⁾ og i XXIV beretning (1994)⁽¹³⁾.

(37) For at sikre sammenhæng i de foranstaltninger, der træffes til at støtte udviklingen af sektoren for

⁽⁸⁾ Sml. 1997, s. I-135.

⁽⁹⁾ Nr. 337.

⁽¹⁰⁾ Nr. 317.

⁽¹¹⁾ Nr. 506.

⁽¹²⁾ Nr. 550.

⁽¹³⁾ Nr. 371.

- (40) Endvidere blev denne praksis udtrykkeligt meddelt den tyske regering i forbindelse med de specifikke beslutninger om individuelle støtteordninger, som var blevet anmeldt til Kommissionen. Ved skrivelse af 30. marts 1993 (SG(93) D/5076) underrettede Kommissionen eksempelvis den tyske regering om sin beslutning om at indlede proceduren i medfør af traktatens artikel 93, stk. 2, angående den støtte, Tyskland havde besluttet at yde til modernisering af en kornmølle i Dresden (C 6/93). I den pågældende skrivelse anførte Kommissionen, at det ved vurdering af statsstøtte til investeringer i forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter er Kommissionens faste praksis at anvende de sektor-specifikke udvælgelseskriterier i punkt 2 i bilaget til Kommissionens beslutning (90/342/EØF) (*sektorbegrænsninger*) analogt i betragtning af, at de har til formål at tage hensyn til situationen på markedet i Fællesskabet.

Et lignende udsagn var indeholdt i Kommissionens skrivelse af 28. juni 1993 (SG(93) D/10681) som indledning til proceduren i forbindelse med støtte til modernisering af kornmøller i Sachsen (C 15/93).

- (41) Efter vedtagelsen af Kommissionens beslutning 94/173/EF, som tilpassede udvælgelseskriterierne og de investeringskategorier, der var udelukket fra EF-medfinansiering, til de aktuelle markedsvilkår, navnlig som et resultat af reformen af den fælles landbrugspolitik, var det klart, at Kommissionen var nødt til at ændre sin statsstøttepolitik. I en meddelelse til medlemsstaterne af 1. juli 1994 bebudede Kommissionen, at den agtede at ændre sin praksis på dette område, så snart det indledende arbejde, der involverede medlemsstaterne, var afsluttet. Men for at udelukke tvivl om retsstillingen ville Kommissionen fortsat anvende de sektorrestriktioner, der var fastsat i beslutning 90/342/EØF, indtil det forberedende arbejde var afsluttet. I samme meddelelse gentog Kommissionen sin grundlæggende filosofi, der går ud på at anvende de samme sektorbegrænsninger på foranstaltninger, der finansieres af Fællesskabet, og foranstaltninger, som udelukkende finansieres af statsstøtte.

- (42) Kommissionen indledte denne ændring ved den 30. november 1994 at vedtage et første udkast til rammebestemmelser og foranstaltninger for denne type støtte, som tilsendtes medlemsstaterne ved skrivelse af 13. februar 1995. Efter at Kommissionen havde hørt medlemsstaterne på mødet den 3. maj 1995 for arbejdsgruppen vedrørende land-

brugets konkurrencevilkår, godkendte den med sin beslutning af 19. juli 1995 rammebestemmelserne og foranstaltningerne.

- (43) Samtidig med at Kommissionen bekræftede sin faste praksis med analog anvendelse af sektorbegrænsningerne på EF's medfinansiering af denne type investeringer inden for rammerne af forordning (EØF) nr. 866/90, blev der foretaget følgende ændringer i forhold til de bestemmelser, der anvendtes indtil den 31. december 1995:

- anvendelse af de sektorbegrænsninger, der er fastsat i punkt 1.2 (andet og tredje led) og punkt 2 i bilaget til Kommissionens beslutning 94/173/EF i stedet for dem, der var fastsat i punkt 2 i bilaget til beslutning 90/342/EØF
- automatisk tilpasning af rammebestemmelserne og foranstaltningerne for at tage hensyn til fremtidige ændringer af beslutning 94/173/EF
- fastsættelse af bruttomaksimumssatser for offentlig støtte
- ligeledes anvendelse af rammebestemmelserne og foranstaltningerne på støtte til investering i forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter i landbrugsbedrifter
- hvis statsstøtte, der er underlagt de særlige betingelser i punkt 2 i bilaget til beslutning 94/173/EF, ydes under en generel, regional eller sektorspecifik støtteordning, som Kommissionen ikke har gjort indsigelse imod efter EF-traktatens artikel 92 og 93 — eventuel fremlæggelse af en årsrapport for Kommissionen, der gør det muligt for denne at kontrollere, om alle de støttebetingelser, der er anført i punkt 2 i bilaget til beslutning 94/173/EF, faktisk er opfyldt
- ophævelse af visse retsforskrifter, hvis bestemmelser er blevet indarbejdet i de pågældende rammebestemmelser og foranstaltninger.

4. Anvendelse af rammebestemmelserne og foranstaltningerne på regionale støtteordninger

- (44) Under hele proceduren har de tyske myndigheder i realiteten anfægtet anvendelsen af rammebestemmelserne på regionale støtteordninger. De anfører først og fremmest, at hvis store områder inden for sektoren for forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter systematisk skulle afskæres fra national støtte, kunne de regionale foranstaltninger

til forbedring af de regionale økonomiske strukturer blive begrænset til et omfang, der ikke er acceptabelt. De tyske myndigheder mener med andre ord, at anvendelsen af nationale regionale støtteordninger bør prioriteres højere end de særlige krav i forbindelse med den fælles landbrugspolitik.

Kommissionen kan ikke acceptere denne holdning. Den fælles landbrugspolitik, hvis indførelse er foreskrevet i EF-traktatens artikel 3, litra e), er baseret på, at der gennem de fælles markedsordninger og strukturforanstaltninger udvikles særlige støttemekanismer, som tager højde for de særlige behov i pågældende sektorer, og som derfor er meget forskellige sektorerne imellem. Denne politik er blevet udviklet på fællesskabsplan i overensstemmelse med de procedurer, der er fastsat i traktatens artikel 43, og den forvaltes og gennemføres på fællesskabsplan. Heraf følger, at når medlemsstaterne udformer og gennemfører deres nationale støtteordninger, skal de tage hensyn til målsætningerne for den fælles landbrugspolitik og navnlig de særlige begrænsninger, der er indført for ydelsen af finansiel støtte til visse sektorer, hvad enten støtten ydes i det primære produktionsled eller i forarbejdnings- og afsætningsledet. Dette er grunden til, at Kommissionen altid har insisteret på, at nationale støtteordninger skal tage hensyn til de særlige regler, der gælder for landbrugssektoren.

(45) Kommissionen kan endvidere ikke acceptere den sondring, som de tyske myndigheder foretager mellem sektorielle og regionale støtteordninger. Ved vurderingen af, om nationale støtteforanstaltninger er forenelige med traktatens artikel 92, stk. 3, er Kommissionen nødt til at undersøge foranstaltningernes økonomiske virkninger, og navnlig i hvilket omfang de i givet fald vil påvirke samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse. Den måde, hvorpå medlemsstaten har klassificeret støtten, er i bedste fald af underordnet betydning. I modsat fald ville det være alt for let for en medlemsstat at omgå en restriktiv politik i forbindelse med visse former for støtte ved at omklassificere en foranstaltning fra »sektorstøtte« til »regionalstøtte« eller ved at flytte en investering fra et område, som ikke er berettiget til støtte, til et støtteberettiget område. Under disse omstændigheder ville eventuelle begrænsninger i forbindelse med ydelsen af støtte til sektorer, hvor der er konstateret overkapacitet, forfejle deres formål.

(46) Kommissionen erkender, at sektoren for forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter er en vigtig sektor for Fællesskabets økonomi. Investeringer i denne sektor vil navnlig fremme den økonomiske udvikling af landdistrikter og jobska-

belse. Investeringer i forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter vil formentlig også være en hjælp for landmændene til at finde nye afsætningsmuligheder for deres produkter. Af denne grund yder Fællesskabet en betydelig finansiel støtte til sådanne investeringer i henhold til forordning (EØF) nr. 866/90. Kommissionen har altid set positivt på statsstøtte i denne sektor og tillader på nuværende tidspunkt støtteforanstaltninger på indtil 55 % eller 75 % i regioner, der er omfattet af mål nr. 1⁽¹⁴⁾.

(47) Det bør desuden bemærkes, at rammebestemmelserne tager højde for de særlige behov i forbindelse med støtteordninger med regionalt sigte, for så vidt som de giver mulighed for en højere sats end de ovennævnte, hvis denne sats gælder for den pågældende støtteordning med regionalt sigte. I punkt 4, litra b), nr. ii), i rammebestemmelserne og foranstaltningerne hedder det:

»Støtteordninger med regionalt sigte, der blandt andet omfatter støtte til investeringer i sektoren for forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter, er undergivet betingelserne i nærværende rammebestemmelser og foranstaltninger, for så vidt angår disse investeringer. Når der iværksættes en støtteordning med regionalt sigte, gælder den støtteintensitet, der er godkendt i forbindelse med ordningen.«

(48) De tyske myndigheder anfører, at beslutning 94/173/EF udelukker et stort antal investeringer i forarbejdning og forædling af landbrugsprodukter. Det er ganske vist rigtigt, at et betydeligt antal investeringer ubetinget udelukkes ved nævnte beslutning. Det bør imidlertid understreges, at Kommissionen faktisk har taget hensyn til regionale forskelle i forbindelse med sektorbegrænsningerne, både i 1990- og 1994-udgaven, ved at fastlægge en lang række undtagelser fra de forbud, der er fastsat i disse begrænsninger med henblik på at støtte områder, der er bagefter i udvikling, navnlig regioner, der er omfattet af mål nr. 1. Sektorbegrænsningerne tillader f.eks. i visse tilfælde investeringer, som ellers ville være udelukket, i regioner under mål nr. 1, hvor der er konstateret mangel på produktionskapacitet, eller forudsat at det ikke medfører en generel forøgelse af produktionskapaciteten. Selv i sektorer, hvor der ikke er nogen undtagelser til fordel for ugunstigt stillede områder, er der mange tilfælde, hvor det ikke er alle investeringer, der er forbudt. Der er navnlig ofte mulighed for investeringer til modernisering af produktionsanlæg, således at de opfylder hygiejne-, dyrevelfærds- eller miljøkrav, under forudsætning af, at det ikke medfører en generel forøgelse af produktionskapaciteten, eller at der foretages en nedskæring af produktionskapaciteten.

⁽¹⁴⁾ Bilag til rammebestemmelserne for statsstøtte til investeringer i sektoren for forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter.

- (49) De tyske myndigheder fremfører ligeledes, at beslutning 94/173/EF ikke indeholder retningslinjer for, hvornår en sådan manglende produktionskapacitet kan antages at foreligge, eller hvilke beviser der kræves til dokumentation herfor. I rammebestemmelsernes punkt 3, litra b), andet afsnit, hedder det imidlertid, at »hvis statsstøtte, der er underkastet de særlige betingelser i punkt 2 i bilaget til beslutning 94/173/EF, ydes som led i en generel, regional eller sektorspecifik støtteordning, som Kommissionen ikke har gjort indsigelse imod (...) skal der årligt forelægges Kommissionen en rapport, der indeholder oplysninger om enhver sådan støtteydelse i det pågældende regnskabsår, og som navnlig indeholder oplysninger, der gør det muligt for Kommissionen uden yderligere undersøgelse at konstatere, at alle de støttebetingelser, der er anført under punkt 2 i bilaget til beslutning 94/173/EF, er opfyldt.« Det følger heraf, at hovedansvaret for at afgøre, om betingelserne i beslutning 94/173/EF rent faktisk er opfyldt, ligger hos medlemsstaternes kompetente myndigheder. Hvis de kompetente myndigheder er i tvivl om anvendelsen af de pågældende kriterier, har de altid mulighed for at anmode Kommissionen om at få spørgsmålet afklaret i overensstemmelse med traktatens artikel 5.
- (50) Endvidere har de tyske myndigheder ikke forelagt nærmere oplysninger om, hvordan anvendelsen af de i beslutning 94/173/EF indeholdte sektorbegrænsninger griber ind i deres regionale støttepolitik. I deres skrivelse af 31. juli 1996 forelagde de tyske myndigheder kun Kommissionen en generel beskrivelse af betydningen af statsstøtte for sektoren for forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter, men de specificerede ikke i detaljer de pågældende investeringers art eller det omfang, hvori de pågældende foranstaltninger er omfattet af de i beslutning 94/173/EF indeholdte sektorbegrænsninger.
- (51) I betragtning af, at 14 medlemsstater har accepteret anvendelsen af sektorbegrænsningerne på regionale støtteordninger, og i betragtning af, at de tyske myndigheder ikke er fremkommet med en udførlig redegørelse for grundene til, at de mener, at anvendelsen af disse sektorbegrænsninger vil medføre en uacceptabel begrænsning af den regionale støttepolitik, må Kommissionen konstatere, at de tyske myndigheders holdning ikke er berettiget.
- (52) Såfremt de tyske myndigheder mener, at en eller flere af de sektorbegrænsninger, der er fastsat i beslutning 94/173/EF, er for restriktive, har de altid mulighed for at anmode Kommissionen om at se nærmere på og om nødvendigt ændre de pågældende bestemmelser i beslutningen. Dette vil muliggøre, at der ikke blot ydes statsstøtte, men også EF-medfinansiering via strukturfondene til de pågældende aktiviteter, og vil også gøre det muligt for Kommissionen at sikre, at der er sammenhæng mellem den fælles landbrugspolitik og statsstøttepolitikken.
- (53) For det andet anfægter de tyske myndigheder den forudsætning, at indførelsen af EF-rammebestemmelser forbedrer sammenhængen med de fælles markedsordninger. De hævder, at de pågældende rammebestemmelser ikke omfatter produktionen af landbrugsprodukter, men derimod den industrielle forarbejdning og kommercielle afsætning af de nuværende produkter i bilag II. De tyske myndigheder hævder derfor, at den måde, hvorpå pris og kvantitet reguleres som led i den fælles markedsordning, ikke kan påvirkes af begrænsninger med hensyn til den industrielle forarbejdning eller den kommercielle afsætning. Landbrugsoverskud skulle ikke opstå som følge af, at der findes konkurrencedygtige forarbejdningskapaciteter, men som følge af produktionsfremmende foranstaltninger som led i de pågældende markedsordninger.
- (54) Kommissionen kan ikke acceptere den stive sondring, som de tyske myndigheder søger at foretage mellem de primære produktionssektorer, som er omfattet af de fælles markedsordninger, og sektoren for forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter. De erfaringer, der er gjort i forbindelse med den fælles landbrugspolitik, viser, at oprettelsen af ny kapacitet til forarbejdning og afsætning af visse former for landbrugsprodukter har en tendens til at tilskynde landmændene til at producere flere af de pågældende produkter. Omvendt kan foranstaltninger, som træffes for at nedbringe den primære landbrugsproduktion i visse sektorer, medføre overkapacitet i forarbejdnings- og afsætningsindustrierne for de pågældende produkter, medmindre der samtidig foretages nedskæringer af kapaciteten i disse industrier. Forordning (EØF) nr. 866/90 er netop baseret på denne snævre økonomiske forbindelse mellem den primære landbrugsproduktion og forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter. Forordningen er navnlig baseret på princippet om, at investeringerne bør gøres betinget af, at investeringerne indgår i sektorplaner, der indebærer en gennemgribende analyse af situationen i sektoren og af de foreslåede forbedringsforanstaltninger. Endvidere er det nødvendigt at sikre, at investeringerne er bæredygtige, og at landbrugerne får en rimelig andel af de økonomiske fordele af aktionerne. Kommissionen mener, at den også er berettiget til at tage hensyn til den snævre økonomiske forbindelse mellem den primære produktion og forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter, når den vurderer, om statsstøtte kan anses for at være forenelig med fællesmarkedet efter traktatens artikel 92, stk. 3.

(55) Kommissionen skal dernæst understrege, at den ved fastlæggelsen af sin politik for statsstøtte til investeringer i sektoren for forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter tager sigte på at sikre, at der er sammenhæng mellem konkurrencepolitikken og den fælles landbrugspolitik som helhed. For at sikre denne sammenhæng bestræber Kommissionen sig på at sikre, at de samme sektorbegrænsninger gælder for alle offentlige investeringer i denne sektor, hvad enten de er finansieret af medlemsstaterne eller af Fællesskabet. Det er dog vigtigt at understrege, at de sektorbegrænsninger, der var fastsat i beslutning 90/342/EØF, og de ændringer, der blev foretaget i forbindelse med beslutning 94/173/EF, først blev indført efter en indgående analyse af de repræsentative markeder i selve forarbejdnings- og afsætningsleddet og ikke i det primære produktionsled. Udelukkelsen af investeringer vedrørende produktion af stivelse er f.eks. baseret på, at der fortsat er overproduktion inden for produktionen af stivelse, og ikke på en eventuel overproduktion af kartofler eller korn, der anvendes som råmaterialer i forbindelse med produktionen af stivelse. Ligeledes er begrænsningerne med hensyn til investeringer vedrørende slagtning af kvæg, svin, får og fjerkræ baseret på en overkapacitet i slagterisektoren og ikke på omfanget af den primære produktion. De øvrige sektorbegrænsninger er også baseret på, at der er en bestående overkapacitet i sektoren for forarbejdning og forædling.

(56) Endelig anfører de tyske myndigheder, at det bør være muligt at yde statsstøtte, uanset om de primære landbrugsprodukter, der anvendes, produceres af den nationale landbrugssektor eller importeres. Artikel 13 i forordning (EF) nr. 951/97⁽¹⁵⁾ udelukker fællesskabsfinansiering af investeringer til fremme af afsætning eller forarbejdning af produkter fra tredjelande. EF-rammebestemmelserne og foranstaltningerne vedrørende statsstøtte til investeringer i sektoren for forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter udelukker imidlertid ikke udtrykkeligt statsstøtte til investeringer til fremme af forarbejdning og afsætning af produkter, der importeres fra tredjelande, og Kommissionen ville ikke gøre indsigelse mod sådanne støtteforanstaltninger, forudsat at alle de øvrige betingelser, der er fastsat i rammebestemmelserne og foranstaltningerne er opfyldt, navnlig de i beslutning 94/173/EF fastsatte sektorbegrænsninger. Grunden til denne forskellige behandling er, at Kommissionen mener, at det er nødvendigt at sikre, at EF-finansieringen anvendes til at sikre udviklingen af forarbejdnings- og afsætningskapaciteten for produkter med oprindelse i Fællesskabet. På den anden side mener Kommissionen, at medlemsstaterne bør have en skønsmæssig beføjelse til at afgøre, om der skal ydes statsstøtte til

forarbejdning og afsætning af importerede landbrugsprodukter, naturligvis under overholdelse af traktatens artikel 92 og 93, for at tage hensyn til den særlige situation på nationalt plan. Af disse årsager er dette argument ikke korrekt.

IV. KONKLUSION

- (57) På baggrund af det ovenfor anførte kan de argumenter og bemærkninger, som de tyske myndigheder har forelagt, ikke berettiger til, at de nægter at anvende EF-rammebestemmelserne og foranstaltningerne på regionale støtteordninger som foreslået af Kommissionen.
- (58) Alle de øvrige medlemsstater har ubetinget godkendt rammebestemmelsernes og foranstaltningernes indførelse. Tyskland er den eneste medlemsstat, som ikke har gjort dette. Da den pågældende medlemsstat ikke har givet en holdbar begrundelse herfor, kan Kommissionen ikke acceptere, at rammebestemmelserne og foranstaltningerne ikke anvendes i én enkelt medlemsstat.
- (59) I betragtning af, at Tyskland nægter at anvende rammebestemmelserne og foranstaltningerne, er Kommissionen, efter at den har indledt og gennemført proceduren i artikel 93, stk. 2, berettiget til ved en beslutning, der er truffet i overensstemmelse med nævnte bestemmelse og på grundlag af betragtningerne i afsnit III, at pålægge Tyskland at anvende rammebestemmelserne for statsstøtte til investeringer i sektoren for forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter og bringe de bestående støtteordninger i overensstemmelse med beslutning 94/173/EF —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Tysklands nationale regionale støtteordninger er uforenelige med fællesmarkedet efter EF-traktatens artikel 92, stk. 1, for så vidt som de ikke er i overensstemmelse med EF-rammebestemmelserne og foranstaltningerne for statsstøtte til investeringer i sektoren for forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter, der blev meddelt de tyske myndigheder ved skrivelse nr. SG (95) D/13086 af 20. oktober 1995.

⁽¹⁵⁾ Se fodnote 3.

Artikel 2

Senest to måneder efter datoen for meddelelsen af denne beslutning skal Tyskland ændre og om nødvendigt ophæve bestående støtteordninger for at sikre, at de er forenelige med fællesmarkedet. I overensstemmelse med punkt 3, litra b), i de i artikel 1 nævnte rammebestemmelser sikrer Tyskland navnlig, at:

- 1) der ikke ydes statsstøtte til investeringer i sektoren for forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter i forbindelse med de investeringer, der er nævnt i punkt 1.2, andet og tredje led, i bilaget til beslutning 94/173/EF, eller som er ubetinget udelukket under punkt 2 i nævnte bilag
- 2) der ikke ydes statsstøtte til investeringer i sektoren for forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter i forbindelse med de øvrige investeringer, der er nævnt i punkt 2 i bilaget til beslutning 94/173/EF, hvis de ikke opfylder de særlige betingelser, der er fastsat i nævnte bilag.

Artikel 3

Tyskland underretter senest to måneder efter dagen for meddelelsen af denne beslutning Kommissionen om de foranstaltninger, Tyskland har truffet for at efterkomme beslutningen.

Artikel 4

Denne beslutning er rettet til Forbundsrepublikken Tyskland.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. maj 1998.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 29. juli 1998

om Tysklands støtte til Sophia Jacoba GmbH og Preussag Anthrazit GmbH for 1996 og 1997

(meddelt under nummer K(1998) 2476)

(Kun den tyske udgave er autentisk)

(1999/184/EKSF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Kul- og Stålfællesskab, særlig artikel 88,under henvisning til Kommissionens beslutning nr.
3632/93/EKSF af 28. december 1993 om fællesskabsord-
ningen for statsstøtte til kulindustrien⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

I

Den 23. oktober 1996 og den 5. november 1996 indgav den britiske virksomhed Celtic Energy Ltd. gennem Det Forenede Kongeriges faste repræsentation ved Den Europæiske Union to officielle klager til Kommissionen. Klagerne er rettet mod de tyske kulminevirksomheder Sophia Jacoba GmbH og Preussag Anthrazit GmbH.

I sine breve af henholdsvis 5. oktober 1995 og 30. september 1996 anmeldte Tyskland i overensstemmelse med artikel 9, stk. 1, i beslutning nr. 3632/93/EKSF de finansielle foranstaltninger, det havde til hensigt at iværksætte for 1996 og 1997.

I forbindelse med klagerne sendte Kommissionen, efter at have foretaget en undersøgelse, den 2. august 1997 Tyskland en åbningsskrivelse, hvori den officielt underrettede det om klagernes indhold og anmodede om oplysninger om de nævnte virksomheders og de tyske myndigheders handlemåde. Kommissionen har i sin skrivelse gjort rede for, hvilke lovbestemmelser Tyskland og Sophia Jacoba GmbH og Preussag Anthrazit GmbH kan have overtrådt.

Tyskland besvarede åbningsskrivelsen den 6. oktober 1997.

Kommissionen har desuden ved en meddelelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*⁽²⁾ opfordret de øvrige medlemsstater og andre interesserede parter til at tage

stilling til spørgsmålet. I forbindelse med denne høring har Det Forenede Kongerige (brev af 23. september 1997) samt en række konkurrerende virksomheder og de tyske kulproducenter fremsat deres bemærkninger. Disse er i overensstemmelse med reglerne blevet videregivet til Tyskland.

Den 13. marts 1998, den 15. maj 1998 og den 12. juni 1998 indgav Consolidated Coal Plc., Evans & Reid Coal Co. Ltd. og Betws Anthracite Ltd. ligeledes klage over den pågældende afsætning af tyske antracitnøddekul på Fællesskabets marked, især i Det Forenede Kongerige. Virksomheden Preussag Anthrazit GmbH sendte gennem et advokatfirma Kommissionen sin argumentation mod åbningsskrivelsen.

Da disse klager og den pågældende argumentation indløb efter den fastsatte frist i åbningsskrivelsen, og Kommissionen derfor ikke længere kunne give Tyskland ret til at udtale sig, har det ikke været muligt at tage hensyn til dem i denne beslutning.

I klagerne rejses der indvendinger mod Sophia Jacoba GmbH's og Preussag Anthrazit GmbH's afsætning i årene 1996 og 1997 af antracitnøddekul, som får støtte i Fællesskabet. Disse virksomheders priser på Fællesskabets marked, især i Det Forenede Kongerige, er yderst fordelagtige i forhold til produktionsomkostningerne, og det kan, hævdes det, kun lade sig gøre ved hjælp af den statsstøtte, som Tyskland giver på grundlag af beslutning nr. 3632/93/EKSF. Støtten, der ifølge klagen dækker en betydelig del af de nævnte virksomheders produktionsomkostninger, påstås for en dels vedkommende at være blevet benyttet til andre formål end det fastsatte.

Ifølge klageren fører en sådan praksis til konkurrenceforvridning på det fælles marked for antracitkul. Klageren henviser desuden til, at den pågældende virksomhed sælger det samme produkt i andre medlemsstater til højere priser end i Det Forenede Kongerige.

⁽¹⁾ EFT L 329 af 30. 12. 1993, s. 12.

⁽²⁾ EFT C 258 af 23. 8. 1997, s. 2.

Efter at Kommissionen havde gennemgået Tysklands svar på sit brev og de øvrige berørte parter bemærkninger, mente den, at Tysklands svar, af grunde, som forklares udførligt i denne beslutning, ikke var tilstrækkeligt til, at viderebehandling af klagen kunne undlades.

I mellemtiden har Kommissionen haft talrige møder og kontakter med repræsentanter for de pågældende virksomheder og medlemsstater for at nå frem til en mere nøjagtig bedømmelse af den samlede problematik. Desuden har Kommissionen sendt sine egne repræsentanter til Det Forenede Kongerige (26./30. januar 1998) og Tyskland (10./11. februar 1998), hvor de traf de vigtigste forretningsdrivende på antracitkulmarkedet i Tyskland, Wales, England og Nordirland. Formålet med disse møder var dels at klarlægge sagens kendsgerninger, ikke mindst at vurdere situationen på de stærkest berørte geografiske markeder og den pågældende støttes anvendelse, dels at analysere den benyttede prispolitik og de juridiske argumenter, så den tyske støttes forenelighed med fællesmarkedet kunne bedømmes.

II

Fællesskabets marked for antracitkul afspejler forholdsvis tydeligt de vanskeligheder, Fællesskabets kulindustri befinder sig i; faldende efterspørgsel, især på husholdningsbrændsel, voksende konkurrence i form af import fra tredjelande og høje produktionsomkostninger i bestemte produktionsområder, samtidig med at der er betydelige omkostningsforskelle mellem de enkelte produktionsområder.

På grundlag af oplysningerne fra Tyskland og Det Forenede Kongerige kan det konstateres, at den største tyske antracitkulproducent, Preussag Anthrazit GmbH's gennemsnitlige produktionsomkostninger ligger på 300 DEM eller 152 ECU pr. ton, mens de gennemsnitlige produktionsomkostninger for Det Forenede Kongeriges vigtigste antracitkulproducent, Celtic Energy Ltd., er på ca. 30 GBP eller 43 ECU. Denne forskel skyldes hovedsagelig, at den sidstnævnte virksomheds produktion begyndtes af fordelagtige geologiske forhold, mens virksomheden Preussag Anthrazit GmbH må foretage brydningen i 1 500 m dybde. Sophia Jacobs GmbH's produktionsomkostninger var i 1996 på 373 DEM, men er ikke repræsentative, da denne virksomhed indstillede produktionen i marts 1997. I 1995 beløb dens produktionsomkostninger sig til 307 DEM pr. ton.

Antracitkul er den kultype, der har størst kulstofindhold. Det drejer sig om en kultype af høj kvalitet, som kun afgiver lidt røg ved forbrændinger og har et ringe indhold af flygtige bestanddele. Den er forholdsvis svært antændelig, men afgiver en stærk og konstant varme. På grund af disse karakteristika blev den tidligere i stort omfang benyttet som nøddekul i industrien og frem for alt til husholdningsbrændsel.

Når Råantraciten har forladt minen, underkastes den forskellige bearbejdningsprocesser, hvorved småkullene, et produkt af ringe handelsværdi (60-70 DEM pr. ton) og en kornstørrelse på 0-5mm — ca. 60 % af mineproduktionen — der for størstedelens vedkommende afsættes til varmekraftsektoren, adskilles fra nøddekullene, som udgør 20-30 % af mineproduktionen og med sin høje handelsværdi (190 DEM pr. ton) er bestemt for industrien og til anvendelse som husholdningsbrændsel.

Afsætningen af antracitkul har således traditionelt først og fremmest drejet sig om antracitnøddekul.

Markedet for antracitnøddekul er geografisk begrænset til Fællesskabets traditionelt kulproducerende områder — i Belgien, Spanien, Tyskland, Frankrig og Det Forenede Kongerige.

På grund af de regelmæssige leverancer, kvaliteten og de konkurrencedygtige priser har tyske antracitkul et godt ry på Fællesskabets marked. Leverancerne til Det Forenede Kongerige begyndte for Sophia Jacobs GmbH's vedkommende omkring 1971 og for Preussag Anthrazit GmbH's i midten af 70'erne.

I Det Forenede Kongerige var afsætningsmarkedet for de tyske leverancer et geografisk område, der strækker sig fra den midt- til den sydengelske østkyst, dvs. fra Humberbugten til sydkysten, samt — i Sophia Jacoba GmbH's tilfælde — Nordirland.

De tyske virksomheder kunne åbne et marked her, da statsforetagendet National Coal Board (senere British Coal) kun i ringe omfang har drevet efterforskningsarbejde i disse områder, og fordi deres priser var særdeles fordelagtige.

I forbindelse med privatiseringen af British Coal i 1994 overtog den private virksomhed Celtic Energy Ltd. flere miner i Wales, hvoraf de fleste producerer antracitkul. Efter overtagelsen af disse åbne miner ændrede Celtic Energy Ltd. fuldstændig politik, idet det besluttede at udvide sin virksomhed i England og åbnede et center i den britiske havneby Hull, som er den vigtigste importhavn for tysk antracitkul, for at kunne afsætte sine produkter i landets østlige del, der som allerede nævnt hørte under Sophia Jacoba GmbH's og Preussag Anthrazit GmbH's forretningsfære.

For at få del i det engelske marked besluttede Celtic Energy Ltd. i 1995 at udbyde sine produkter i England til samme pris som i Wales, hvad der kunne lade sig gøre ved at overtage transportomkostningerne.

Over for denne situation besluttede Sophia Jacoba GmbH og Preussag Anthrazit GmbH at sætte deres priser ned, og hermed indledtes en gensidig underbyden, som varede indtil slutningen af 1997.

På grundlag af sine undersøgelser konstaterer Kommissionen, at virksomheden Preussag Anthrazit GmbH's priser på antracitnøddekul i Det Forenede Kongerige i hvert fald i tidsrummet 1996-1997 systematisk lå under de priser, som blev taget af de virksomheder, der har efterfulgt National Coal Board som referenceproducenter som omhandlet i artikel 2 i Kommissionens beslutning 72/443/EKSF af 22. december 1972 om pristilpasning ved salg af kul på det fælles marked⁽¹⁾, senest ændret ved akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse. I januar 1996 kunne sorten »beans« (nøddekul IV) på den britiske østkyst fås hos Preussag Anthrazit GmbH til 93 GBP pr. ton og hos Celtic Energy Ltd. til 101 GBP pr. ton. I oktober 1997 lå priserne for den samme sort på henholdsvis 94 GBP og 103,40 GBP pr. ton. Til sammenligning anføres priserne på antracitkul i Folkerepublikken Kina, hvor de i januar 1996 androg 94 GBP og i oktober 1997 102,7 GBP. I 1995 solgte Preussag Anthrazit GmbH nøddekul til 105 GBP, mens de hos Celtic Energy Ltd. ligeledes kostede 105 GBP og i Folkerepublikken Kina 94 GBP.

Hvad angår Preussag Anthrazit GmbH's priser i de forskellige medlemsstater, kan der noteres store prisnedsættelser i forhold til listepriiserne. På grundlag af en undersøgelse, der blev foretaget af en uafhængig ekspert, kan det konstateres, at de laveste priser, som denne virksomhed forlangte i sommeren 1996 (ab mine) ved afsætning i Det Forenede Kongerige, lå mellem 153 DEM pr. ton (nøddekul IV) og 183 DEM pr. ton (nøddekul II) over for en listepris (ab mine) på 400 DEM for nøddekul af sorterne nøddekul IV (14/23) og nøddekul II (37/55). I sammenligning hermed lå priserne (ab mine) på nøddekul IV ved levering til Frankrig omkring 248 DEM, ved levering til Belgien på 265 DEM og ved levering til Spanien på 95 DEM.

I Sophia Jacoba GmbH's tilfælde blev sorten nøddekul V (6/14), hvis listepris ab mine var på 361 DEM pr. ton, i vinteren 1995/96 ved levering til Det Forenede Kongerige solgt til en pris (ab mine) af 160 DEM pr. ton, mens den samme sort i Frankrig måtte købes til en pris af 202 DEM ab mine⁽²⁾.

Preussag Anthrazit GmbH's bekymring over konkurrencen fra de waliske producenter fremgår af virksomhedens årsberetning for 1995, hvori det hedder, at »Antracit fra Wales — som igen var styrket på markedet efter privatiseringen af British Coal — skabte uro«⁽³⁾. Situati-

onen bliver bedømt på samme måde i Sophia Jacoba GmbH's årsberetning for 1995⁽⁴⁾.

I årsberetningen for regnskabsåret 1996 henvises der desuden til, at Preussag Anthrazit GmbH i kraft af en elastisk prispolitik har kunnet udvide sine markedsandele på det indenlandske såvel som en række udenlandske markeder for husholdningsbrændsel⁽⁵⁾.

Denne politik har faktisk vist sig at være virkningsfuld, da virksomhedens eksport ifølge de foreliggende oplysninger voksede fra 279 000 tons til 358 000 tons mellem 1995 og 1996, dvs. en forøgelse på 20 %. I Det Forenede Kongerige skal afsætningen mellem 1995 og 1996 være vokset med 49 % fra 66 000 tons til 98 000 tons. I Frankrig og Belgien skulle der ligeledes kunne noteres en vækst på henholdsvis 13 % og 8 %. I 1997 skal mængderne være faldet til 68 000 tons og i begyndelsen af 1998 til 0.

For Sophia Jacoba GmbH's vedkommende voksede afsætningen i Det Forenede Kongerige i 1996 fra 25 700 tons til 37 500 tons. Ifølge virksomhedens opgivelser blev der i 1997, det år, hvor dens eneste mine blev lukket, ikke foretaget nogen leverancer.

Disse eksportforøgelser er så meget mere bemærkelsesværdige, som de er sket under meget vanskelige markedsforhold. På den ene side vokser konkurrencen fra tredjelande som Vietnam, Folkerepublikken Kina og Rusland, hvis produkters kvalitet er fuldt ud acceptabel på Fællesskabets marked.

På den anden side stiller det vigtigste marked for afsætning af antracitkul, nemlig markedet for husholdningsbrændsel, store krav. Selv om den private forbruger er trofast over for sin leverandør, er andre energiformer som naturgas eller fyringsolie, der koster mindre og er lettere at bruge, absolut attraktive for ham.

Det kan derfor konkluderes, at udsigterne på Fællesskabets marked for antracitnøddekul ikke er særlig lovende, og at markedet af strukturelle årsager er i stærk tilbagegang.

III

I sin åbningsskrivelse til Tyskland har Kommissionen fremsat den formodning, at Sophia Jacoba GmbH og Preussag Anthrazit GmbH førte virksomhedspolitik på Fællesskabets marked for antracitnøddekul, frem for alt i Det Forenede Kongerige, ved hjælp af støtte, der indirekte blev benyttet til formål, som ikke er fastsat i beslutning nr. 3632/93/EKSF og Kommissionens beslutning 96/560/EKSF af 30. april 1996 om Tysklands finansielle støtte til kulindustrien i 1995 og 1996⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ Sophia Jacoba GmbH, årsberetning 1995, s. 5.

⁽²⁾ Preussag Anthrazit GmbH's årsberetning oktober 1995/september 1996, s. 13.

⁽³⁾ EFT L 244 af 25. 9. 1996, s. 15.

⁽¹⁾ EFT L 297 af 30. 12. 1972, s. 45.

⁽²⁾ Klassificeringen af antracitnøddekul går fra en kornstørrelse på 5/12 mm (nøddekul V, »grains«) til en kornstørrelse på 45/74 mm (»large nuts«). Kategorien nøddekul IV svarer til en kornstørrelse mellem 10/15 og 14/22 mm. Betegnelsen nøddekul II gælder en kornstørrelse mellem 30/50 mm og 35/55 mm.

⁽³⁾ Preussag Anthrazit, årsberetning oktober 1994/september 1995, s. 13.

Det blev i åbningsskrivelsen påpeget, at Celtic Energy Ltd., hvis produktion tydeligvis er konkurrencedygtig, muligvis kunne have fået sine interesser skadet af Sophia Jacoba GmbH's og Preussag Anthrazit GmbH's konkurrence. De to virksomheders adfærd kunne betragtes som stridende mod EKSF-traktatens artikel 2, stk. 2, hvori det hedder, at »Fællesskabet skal efterhånden skabe de forudsætninger, som i sig selv sikrer den mest rationelle fordeling af produktionen på det højeste produktivitetsniveau«. Den kunne desuden anses for at være i strid med EKSF-traktatens artikel 3, litra b) og g). Endvidere fremhæves det i EKSF-traktatens artikel 4, litra b), at den samme sælgers anvendelse af ulige vilkår for forretninger af samme art ifølge EKSF-traktatens artikel 60, stk. 1, andet led, er forbudt, især når køberne forskelsbehandles på grundlag af nationalitet.

Kommissionen begrundede denne formodning med, at støtten, der ifølge Tyskland er støtte til afsætning af kraftværkskul, i virkeligheden er en støtte, som sikrer de pågældende virksomheders eksistens ved at dække en betydelig del af deres faste produktionsomkostninger. Det var endvidere dens opfattelse, at støtten de facto kom den samlede produktion til gode. Hvis støtten blev indstillet, ville produktionen som sådan ikke længere være konkurrencedygtig, uanset hvilket marked den blev afsat på.

Kommissionen var af den anskuelse, at Tysklands skelnen mellem støttet og ikke-støttet produktion afhængigt af antracitkullenes afsætningsmarked var kunstig og ubegrundet, og at den med statsstøttens hjælp gjorde det lettere at fastsætte priser, som ikke dækkede produktionsomkostningerne.

I sit svar på åbningsskrivelsen anfører Tyskland med hensyn til krydssubsidieringsargumentet, at støtten blev ydet som støtte til afsætning af kul til varmekraftværker og til stålindustrien, og præciserer, at leverancerne til andre forbrugssektorer ikke fik nogen form for støtte.

Tyskland fremhæver, at støtten i overensstemmelse med den femte elektricitetslov⁽¹⁾ har til formål at udligne forskellen mellem produktionsomkostningerne og prisen på kul fra tredjelande.

Tyskland forsvarer de pågældende virksomheders fremgangsmåde, uden dog at begrunde den, med, at det økonomisk set kan være ganske hensigtsmæssigt midlertidigt at øge eller opretholde produktionen ud over den mængde, et omkostningsdækkende udbytte kræver. Tyskland henviser til, at produktionsforøgelsen fører til et fald i den samlede produktions gennemsnitsomkostninger, og at formålet derfor kan være at opnå en større forbedring af gennemsnitsomkostningerne. Endvidere hævder Tyskland, at en sammenligning mellem den samlede produk-

tions gennemsnitsomkostninger og salgsudbyttet på det britiske marked fører på vildspor, hvis dette grundlag ikke tages i betragtning.

På grundlag af Tysklands oplysninger konstaterer Kommissionen, at der i Fællesskabet i 1996 blev solgt 1,1 mio. tons nøddekul og i 1997 770 000 tons nøddekul til priser, der ikke dækker de gennemsnitlige produktionsomkostninger. Gennemsnitsprisen på de antracitnøddekul, som Sophia Jacoba GmbH og Preussag Anthrazit GmbH har solgt i Fællesskabet, ligger faktisk ca. 100 DEM pr. ton under den samlede produktions gennemsnitsomkostninger.

Med hensyn til det argument, at det skulle være i en virksomheds interesse at producere, så længe priserne dækker de variable omkostninger og eventuelt også en omend nok så lille del af de faste omkostninger, mener Kommissionen, at Tyskland med dette princip direkte indrømmer, at afsætning til grænseomkostninger finder sted, da størstedelen af de faste omkostninger, om ikke næsten dem alle, dækkes ved produktionen af »den mængde, der kræves til et omkostningsdækkende udbytte«, dvs. de antracitsmåkul, (2,3 mio. tons i 1996 og 1,4 mio. tons i 1997), der ifølge Tyskland er det eneste produktionsområde, som får støtte.

Kommissionen er af den opfattelse, at hvis det ikke var for støtten, ville den samlede afsætning, uanset om det drejer sig om småkul eller nøddekul, ikke være i stand til at opnå noget omkostningsdækkende udbytte. I forhold til de pågældende virksomheders høje produktionsomkostninger har den samlede afsætning i adskillige år været fuldstændig tabsgivende. Den dækning af produktionsomkostningerne ved hjælp af det opnåede udbytte, som Tyskland henviser til, kan forklares ved, at de pågældende virksomheder i deres resultatopgørelse ikke skelner klart mellem driftsudbytte og statsstøtte. Det betyder med andre ord, at virksomhederne betragter støtten som en del af deres omsætning, og at der desuden heller ikke skelnes mellem forbrugssektorerne, uanset om de får støtte eller — som det ifølge Tyskland er tilfældet med industri- og husholdningsbrændselssektoren — ikke får støtte.

Preussag Anthrazit GmbH's driftsregnskab for regnskabsåret 1997 viser et omsætningsudbytte på 530,27 mio. DEM⁽²⁾, hvoraf mere end 270 mio. DEM skyldes støtte. I årsberetningen for regnskabsåret 1996 nævnes en omsætning på 473,74 mio. DEM, men i opdelingen af omsætningsudbyttet under punkt 12 i driftsregnskabet bilag er der ingen omtale af den støtte på 278 mio. DEM, som Kommissionen havde godkendt for 1996 — hvad der heller ikke er tilfældet for regnskabsåret 1997. Preussag

⁽¹⁾ BGBl. 1995 I, s. 1638.

⁽²⁾ Jahresabschlüsse und Hinterlegungsbekanntmachungen, Beilage zum Bundesanzeiger Nr. 85 af 8. 5. 1998.

Anthrazit GmbH's udbytte af den faktiske omsætning for 1996 og 1997 udgør derfor kun henholdsvis 200 og 260 mio. DEM. Kommissionen henviser i denne forbindelse til artikel 2, stk. 3, i beslutning nr. 3632/93/EKSF, hvori det hedder, at enhver støtte skal være angivet sammen med resultatopgørelsen som særskilt indtægt i forhold til omsætningen. Tyskland har ikke overholdt denne bestemmelse og har dermed krænket gennemsigtighedsprincippet og den forskriftsmæssige anvendelse af støtten.

Argumentet med afsætning til grænseomkostninger kan forekomme logisk for en virksomhed, der arbejder på konkurrencevilkår. Men det er ikke længere holdbart, når virksomheden dækker over 50 % af sine samlede produktionsomkostninger ved hjælp af statsstøtte, og næsten alle faste omkostninger bæres af den produktion, som ifølge Tyskland modtager støtte. Hvis der, som Tyskland påstår, skulle være tale om stordriftsfordele, så er de kun mulige på grund af støtten. I øvrigt er støtten så stor, at virksomheden, hvis den udeblev, straks måtte lukke.

Tysklands argument om, at de faste omkostninger i forbindelse med den del af Preussag Anthrazit GmbH's produktion, der angiveligt ikke modtager støtte, dækkes af andre midler, som volder virksomheden tab af kapital, er derfor grundløs og vanskeligt foreneligt med udbyttet for 1996 og 1997. Desuden er det vanskeligt at se, hvilken interesse virksomheden skulle have i at drive sin samlede produktion med tab.

Da den tabsgivende afsætning af antracitkul, som ifølge Tyskland ikke modtager støtte, udgør en forholdsvis stor del af produktionen og har fundet sted i adskillige år, og da man ikke kan gå ud fra, at forholdet mellem markedspriser og produktionsomkostninger bliver bedre i den nærmeste fremtid, er det Kommissionens opfattelse, at denne praksis kun er mulig, fordi Tyskland sikrer virksomheden Preussag Anthrazit GmbH's levedygtighed med statsstøtte.

Det bekræftes også af, at Tyskland har anmeldt støtten til Preussag Anthrazit GmbH under henvisning til artikel 3 i beslutning nr. 3632/93/EKSF. Heri er der i modsætning til beslutningens artikel 4, som drejer sig om støtte til aktivitetsindskrænkning, tale om videreførelse af produktionen på ubestemt tid på grundlag af en forbedret rentabilitet i forhold til betingelserne på verdensmarkedet. At

virksomheden, som Tyskland anfører, har givet afkald på at udnytte alle tilladelige foranstaltninger for at opnå kapital, hvad der ifølge de foregående redegørelser ville betyde en politik, som førte til lukning af virksomheden, modsiges af, at Tyskland har anmeldt støtten til Preussag Anthrazit GmbH for 1996 og 1997 som driftsstøtte i henhold til artikel 3 i beslutning nr. 3632/93/EKSF.

Som allerede nævnt har Kommissionen ved sin undersøgelse af Preussag Anthrazit GmbH's driftsregnskab for regnskabsårene 1996 og 1997 konstateret, at der blev opnået et overskud på henholdsvis 12,59 mio. DEM og 39,72 mio. DEM, selv om der af den afsætning, der angiveligt ikke modtog støtte, måtte noteres tab på 65 mio. DEM i 1997 og 56,6 mio. DEM i 1996.

Tyskland hævder endvidere, at støtten er i overensstemmelse med beslutning nr. 3632/93/EKSF, da den nærmere betegnet indgår som led i et nationalt program til sikring af energiforsyningen, og dette bidrager til forbedring af forsyningssikkerheden både i Tyskland og Fællesskabet, og at beslutningen udtrykkelig tillader sådanne foranstaltninger. Hvad dette angår, må Kommissionen kraftigt understrege, at beslutningen ikke opstiller et sådant formål, og at det derfor ikke kan anføres som kriterium for tilladelse af støtten. At benytte til et sådant kriterium strider desuden mod bestemmelserne i EKSF-traktatens artikel 2, stk. 2.

På grundlag af det foregående må det fastslås, at den statsstøtte, som er blevet ydet i henhold til beslutning nr. 3632/93/EKSF og beslutning 96/560/EKSF, har gjort det muligt for modtagervirksomhederne at sælge antracitnøddekul til priser, der ikke dækker produktionsomkostningerne, og at det pågældende salg til dels strider mod bestemmelserne i EKSF-traktatens artikel 2 og dens artikel 4, litra b).

Med hensyn til støttens beregningsgrundlag meddeler Tyskland, at den er blevet beregnet på grundlag af den samlede produktions gennemsnitsomkostninger, således som de er blevet opgivet efter retningslinjerne for driftsregnskab i kulindustrien (Rechnungswesen im Steinkohlenbergbau, RBS) (¹). Tyskland begrundet denne beregningsmetode med, at de forskellige kularter og kulsorter kun kan produceres sammen (parallelproduktion), og at omkostningerne derfor ikke kan beregnes efter afsætningsområde (elektricitetsmarkedet og opvarmningsmarkedet), således at enhver omkostningsfordeling (f.eks. efter tekniske kriterier eller rentabilitetskriterier) i sidste instans bliver vilkårlig. Ifølge Tyskland er en forskydning af omkostningselementerne mellem de forskellige afsætningsområder ikke mulig inden for dette system. Udgangspunkt for beregning af støtten er den samlede produktions gennemsnitsomkostninger.

(¹) Udgivet af Gestamtverband des deutschen Steinkohlenbergbaus.

Kommissionen er også af den opfattelse, at både antracit-småkul og antracitnøddekul på grund af råmaterialets homogene karakter og de uspecificerede produktionsomkostninger er parallelprodukter. Men den store forskel på disse to produkters handelsværdi, der kan være på helt op til 500 %, må i princippet tale for en omkostningsfordeling, som tager hensyn ikke blot til de producerede mængder, men også til markedsværdien af produkter, af en så forskellig kvalitet som antracit-småkul og antracitnøddekul. Faktisk ligger de pågældende tyske virksomheders fakturerede gennemsnitspriser af mine på 60-70 DEM pr. ton antracit-småkul og 190 DEM pr. ton antracitnøddekul.

Kommissionen mener, at en ren kvantitativ omkostningsfordeling, hvis resultat bliver gennemsnitsomkostninger på over 300 DEM pr. ton — idet der med disse omkostninger ikke skelnes mellem de to produkter — medfører, at de bogførte omkostninger for antracitkul af ringe værdi får uforholdsmæssig stor vægt, fordi der ikke tages hensyn til disse produkters markedsværdi, som betinges af deres fysiske egenskaber, hvorfor støttens størrelse sættes for højt.

Det kan heraf sluttes, at en omkostningsfordeling, der bygger på produkternes bidrag til omsætningen, vurderet efter markedspriser — et princip, der ikke blot tager hensyn til mængderne, men også til deres værdi pr. enhed — ville give en mere logisk sammenhæng mellem omkostningerne pr. enhed, produkternes markedspris og den nødvendige støtte.

Med hensyn til Tysklands henvisning til fortrolighedsprincippet må det slås fast, at dette ikke kan gøres gældende, da Kommissionens beslutninger forpligter medlemsstaterne til at sørge for, at de forpligtelser, de har indgået, bliver opfyldt. Beslutningerne indeholder dog ingen angivelser af, med hvilke midler dette skal ske. Hvad reglerne for omkostningsberegning angår, har Kommissionen aldrig sagt, at det gældende system i Tyskland giver tilstrækkeligt bevis for, at støtten anvendes korrekt. Derfor kan hverken Tyskland eller de pågældende virksomheder henvise til fortrolighedsprincippet, fordi Kommissionen ikke har grebet ind, eller når det gælder kravet om en tilbagebetaling af støtten i tilfælde af misbrug.

IV

I åbningsskrivelsen har Kommissionen fremhævet, at den samme sælgers anvendelse af ulige vilkår for forretninger af samme art, især når køberne forskelsbehandles på grundlag af deres nationalitet, er forbudt ifølge EKSF-

traktatens artikel 60, stk. 1, andet led, og derfor også strider mod artikel 4, litra b).

Med hensyn til prisjusteringsmekanismen i EKSF-traktatens artikel 60, stk. 2, fastslår Kommissionen i åbnings-skrivelsen, at direkte eller indirekte anvendelse af statsstøtte for systematisk at bringe prisen på et givet produkt på linje med de priser, som tages af producenter, der ikke modtager en sådan støtte, ikke kan anses for at være i overensstemmelse med EKSF-traktaten.

Som det er blevet påvist i det foregående, ville Sophia Jacoba GmbH og Preussag Anthrazit GmbH ikke på længere sigt have kunnet opretholde deres prispolitik, som gik ud på at sælge antracitnøddekul i Det Forenede Kongerige til andre priser end i de øvrige medlemsstater, dvs. til priser, som lå under de britiske antracitnøddekul-producenters, hvis det ikke havde været for den støtte, de modtog i henhold til beslutning nr. 3632/93/EKSF.

Tyskland anfører, at Den Høje Myndigheds beslutning nr. 30/53 af 2. maj 1953 om de fremgangsmåder, som i henhold til traktatens artikel 60, stk. 1, er forbudt inden for det fælles marked for kul og stål⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens beslutning 1834/81/EKSF⁽²⁾, og beslutning 72/443/EKSF ikke gør tilladelsen til at foretage prisjustering afhængig af, at virksomhederne generelt set ikke får støtte. Endvidere gør Tyskland gældende, at et generelt forbud mod, at virksomheder, der modtager statsstøtte, foretager prisjusteringer, skulle have været udtrykt i de nævnte beslutninger.

Kommissionen mener ikke, at støtte, der ydes i henhold til beslutning nr. 3632/93/EKSF, med hjemmel i samme beslutning kan benyttes til prisjustering på grundlag af de konkurrerende priser i den betydning, der anvendes i EKSF-traktatens artikel 60, stk. 2, og heller ikke, at dette bidrager til virkeliggørelse af nogen af målsætningerne i denne traktats artikel 2, stk. 1.

I beslutning nr. 3632/93/EKSF hedder det i betragtningernes afsnit III, at beslutningens mål skal virkeliggøres under streng overholdelse af konkurrencereglerne, så støtten ikke medfører konkurrencefordrejninger eller forskelsbehandling mellem Fællesskabets kulproducenter, købere eller forbrugere. På samme måde fremhæves det i begrundelsernes afsnit I, stk. 4, som væsentligt træk ved støtteordningen, at støtten skal være i overensstemmelse med Fællesskabets interesser og ikke må gribe forstyrrende ind i det fælles markeds funktion.

⁽¹⁾ EFT 6 af 4. 5. 1953, s. 109/53.

⁽²⁾ EFT L 184 af 4. 7. 1981, s. 7.

Det må påpeges, at EKSF-traktatens grundprincip, når det gælder statsstøtte, er et totalforbud mod støtte, men at prisjusteringer dog kan tillades (artikel 60 ff.). Det er i nøje overensstemmelse hermed, at Kommissionens beslutninger om statsstøtte til kulindustrien udelukkende henviser til det princip, at køberne ikke må forskelsbehandles (artikel 4, litra b)), og ikke til artikel 60 ff. eller prisjusteringsreglerne. Det er i det hele taget normalt, at Kommissionen i sine beslutninger om statsstøtte fastsætter betingelser for støttemodtagerens adfærd for at begrænse de konkurrenceforvridninger, som kan blive resultatet.

Endelig mener Tyskland i modsætning til Kommissionen, at EKSF-traktatens artikel 4, litra b), ikke kan anvendes samtidig med dens artikel 60, stk. 2. Tyskland henviser i denne forbindelse til Den Europæiske Domstols dom af 13. april 1994 i sagen C-128/92 (Banks/ British Coal) ⁽¹⁾.

Det er ganske vist rigtigt, at artikel 4, litra b), ifølge Domstolens retspraksis kun kan bruges selvstændigt i mangel af mere specifikke regler. Indgår disse bestemmelser i andre af traktatens forskrifter, eller bliver de nærmere fastsat dér, så skal de tekster, der bygger på en og samme bestemmelse, vurderes i deres helhed og anvendes samtidig.

I det foreliggende tilfælde er der med »mere specifikke regler« tale om beslutninger om statsstøtte til kulindustrien, som kun henviser til artikel 4, litra b), og nærmere betegnet udelukker forskelsbehandling af købere og forbrugere for at gøre den konkurrenceforvridning, støtten kan medføre, mindst mulig, men som logisk følge heraf ikke tillader, at støtten anvendes til prisjustering.

Desuden er prisjusteringsmekanismen nøje forbundet med produktionens afsætning på Fællesskabets marked. Da beslutning nr. 3632/93/EKSF ikke fastsætter afsætningsstøtte, kan der ikke foretages en prisjustering på grundlag af konkurrenternes priser under henvisning til denne beslutning.

Endelig bør en bestemmelse, der blev indført for at sikre markedets gennemsigtighed og overholdelsen af EKSF-traktatens forskrifter, ikke udnyttes for at krænke netop de principper, denne bestemmelse skal sikre.

Endelig er det ikke blot af de her fremførte juridiske årsager, at Kommissionen er af den opfattelse, at støttemodtagerne ikke kan påberåbe sig prisjusteringsreglerne. Den konstaterer også, at i hvert fald virksomheden

Preussag Anthrazit GmbH, når det gælder hovedklagepunktet, ikke har overholdt dem. Selv om denne virksomhed under visse omstændigheder teoretisk set ville kunne påberåbe sig dem, er dens handlemåde i praksis på grund af dens faktiske anvendelse af statsstøtten ikke forenelig med fællesmarkedet.

I sin åbningsskrivelse til Tyskland gjorde Kommissionen rede for, hvorfor der er grund til at antage, at Sophia Jacoba GmbH's og Preussag Anthrazit GmbH's virksomhedspolitik kan føre til anvendelse af ulige vilkår for forretninger af samme art.

Tyskland svarede hertil, at markeds- og konkurrencevilkårene på det fælles marked skifter efter tidspunkt og region. Desuden gjaldt udbudene produkter af forskellig kvalitet. Tyskland er derfor af den opfattelse, at Sophia Jacoba GmbH's og Preussag Anthrazit GmbH's salg af antracitkul i de forskellige medlemsstater ikke kan sammenlignes.

I artikel 2, stk. 1, i beslutning nr. 30/53 hedder det, at en sælgers anvendelse på det fælles marked af ulige betingelser på sammenlignelige transaktioner udgør en fremgangsmåde, som er forbudt i henhold til artikel 60, stk. 1, i traktaten. I betragtningerne til beslutning nr. 3632/93/EKSF fastslås det ligeledes, at statsstøtte ikke må føre til forskelsbehandling af Fællesskabets kulkøbere eller kulforbrugere.

På grundlag af sine undersøgelser har Kommissionen konstateret, at Sophia Jacoba GmbH's og Preussag Anthrazit GmbH's produkter af samme kvalitet og med samme leveringstider opviser store prisforskelle i de forskellige medlemsstater. Disse prisforskelle omfang kan ikke udelukkende forklares med forskel i transportpriser.

Ifølge artikel 3 i beslutning nr. 30/53 er der tale om sammenlignelige transaktioner i henhold til artikel 60, stk. 1, når de er aftalt med købere, som opfylder samme handelsmæssige funktioner, eller forretningerne vedrører ens eller ensartede varer, hvis andre væsentlige handelsmæssige kendetegn ikke adskiller sig mærkbart fra hinanden.

Tyskland fremfører desuden, at Sophia Jacoba GmbH's og Preussag Anthrazit GmbH's sælgere af antracitnøddekul i årevis har benyttet sig af prisjustering i forbindelse med deres eksport til det britiske marked, men at de aldrig har tilbudt priser, der lå under konkurrenternes, og at der derfor aldrig er opstået markedsforstyrrelser.

⁽¹⁾ Sml. 1994, s. I-1209.

Kommissionen henviser til, at virksomheder, der vil benytte denne prisjusteringsmekanisme, ifølge EKSF-traktatens artikel 60, stk. 2, og den deraf afledte ret, skal underrette Kommissionen, hvad den ene af de to virksomheder, nemlig Preussag Anthrazit GmbH, ikke har gjort.

Med hensyn til den fremgangsmåde, som er blevet benyttet af Preussag Anthrazit GmbH's sælger af antracitnøddekul, og som Tyskland henviser til, hedder det i artikel 7, stk. 2, i beslutning nr. 30/53, at (producent-)virksomhederne er ansvarlige for overtrædelser, som begås af deres repræsentanter, salgsorganisationer eller kommissionærer. Det følger heraf, at ansvaret for den prisjustering, Tyskland henviser til i forbindelse med Preussag Anthrazit GmbH's salg, udelukkende ligger hos denne virksomhed.

Som allerede nævnt fremgår det af de oplysninger, Kommissionen har fået, at den pågældende virksomhed har underbudt sine konkurrenters priser.

Da den prisjustering, virksomheden henviser til, oven i købet ikke blev anmeldt, har Kommissionen ikke kunnet træffe de foranstaltninger, som er fastsat i artikel 60, stk. 2, andet led.

Kommissionen er af den opfattelse, at en forskelsbehandling som den, der i alt væsentligt er blevet påvist, hører under EKSF-traktatens artikel 4, og at den ikke kan retfærdiggøres ved hjælp af prisjusteringsreglerne. Da virksomhederne har benyttet støtten som beskrevet, har de overtrådt de særlige betingelser i beslutning nr. 3632/93/EKSF og beslutning 96/560/EKSF, og støtten kan derfor ikke betragtes som forenelig med fællesmarkedet.

V

I EF-Domstolens dom af 28. april 1993 i sag C-364/90 (Italien/Kommissionen) ⁽¹⁾ fastslås det princip, at bevisbyrden for støttens forenelighed ligger hos den medlemsstat, der ansøger om fravigelse.

Det har ikke været muligt for Kommissionen på grundlag af Tysklands og modtagervirksomhedernes argumenter, på grund af sin egen konstatering af, at der ikke foreligger bevis for, at virksomhederne har anvendt støtten korrekt, og på grund af virksomhedernes prispolitik, at fjerne den tvivl, der i åbningsskrivelsen fremsættes om støttens forenelighed og nå frem til den konklusion, at støtten er forenelig med fællesmarkedet, og at der ikke foreligger forkert anvendelse af den.

På baggrund af det foregående mener Kommissionen, at den støtte på 99,5 mio. DEM, som den med beslutning 96/560/EKSF godkendte for 1996, og hvoraf virksomheden Sophia Jacoba GmbH fik 42,9 mio. DEM og virksomheden Preussag Anthrazit GmbH 56,6 mio. DEM, er kommet både produktion og afsætning af antracitkul til industri- og husholdningsbrændselssektoren til gode og har medført afsætning til priser, der ikke dækker produktionsomkostningerne.

På grundlag af Kommissionens undersøgelser, de solgte antracitmængder og de benyttede priser står det fast, at en del af støtten — 13,55 mio. DEM, dvs. 3,75 mio. DEM til Sophia Jacoba GmbH og 9,8 mio. DEM til Preussag Anthrazit GmbH — har ført til konkurrencefordrejning, som er uforenelig med fællesmarkedet, på Fællesskabets marked for antracitnøddekul til industriformål og husholdningsbrændsel, og at den derfor strider mod beslutning nr. 3632/93/EKSF. De pågældende virksomheder må derfor betale disse beløb tilbage til Tyskland.

Ifølge artikel 1 i Kommissionens beslutning 98/687/EKSF af 10. juni 1998 om Tysklands finansielle støtte til kulindustrien i 1997 ⁽²⁾ har Kommissionen stillet sin beslutning om en driftsstøtte i henhold til artikel 3 i beslutning nr. 3632/93/EKSF på 65 mio. DEM til virksomheden Preussag Anthrazit GmbH og om en aktivitetsindskrænkingsstøtte i henhold til artikel 4 i beslutning nr. 3632/93/EKSF på 12 mio. DEM til virksomheden Sophia Jacoba GmbH, dvs. i alt 77 mio. DEM i bero. Kommissionen har samtidig med, at den forbeholder sig sin beslutning om disse beløb, givet udtryk for den opfattelse, at beløbene begunstiger produktionen af antracitkul til industriformål og husholdningsbrændsel i Fællesskabet og afsætningen af disse kul til priser, der ikke dækker produktionsomkostningerne.

Det er ved Kommissionens undersøgelser blevet godtgjort, at en del af den pågældende støtte til virksomheden Preussag Anthrazit GmbH, nemlig 6,8 mio. DEM, har ført til konkurrencefordrejning, som er uforenelig med fællesmarkedet, på Fællesskabets marked for antracitnøddekul til industriformål og husholdningsbrændsel, og at den derfor strider mod bestemmelserne i beslutning nr. 3632/93/EKSF. Da støtten for 1997 allerede er blevet udbetalt i forventning om Kommissionens beslutning, må Tyskland kræve beløbet på 6,8 mio. DEM tilbagebetalt af den pågældende virksomhed i henhold til beslutningens artikel 9, stk. 5.

⁽¹⁾ Sml. 1993, s. I-2097

⁽²⁾ EFT L 324 af 2. 12. 1998, s. 30.

Resten af støttebeløbet til virksomhederne Sophia Jacoba GmbH og Preussag Anthrazit GmbH for 1997 — 70,2 mio. DEM — kan anses for at være i overensstemmelse med målene i beslutning nr. 3632/93/EKSF — især med artikel 3 og 4 i kraft af begrundelsen i de årlige, positive beslutninger om Tysklands foranstaltninger for kulindustrien i henhold til disse artikler.

Da Tyskland har tilsluttet sig de principper, ifølge hvilke støtte til Fællesskabets elproduktion og stålindustri skal begrænses til den dertil bestemte kulproduktion, er Tyskland forpligtet til at sørge for, at den antracitnøddekulproduktion, der afsættes til industriformål og husholdningsbrændsel, sælges til priser, som dækker produktionsomkostningerne —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Den støtte på 3,75 mio. DEM til Sophia Jacoba GmbH og på 9,8 mio. DEM til Preussag Anthrazit GmbH, som Tyskland har udbetalt i henhold til beslutning 96/560/EKSF, er blevet anvendt i strid med beslutning 96/560/EKSF.

Artikel 2

Den støtte på 70,2 mio. DEM, som Tyskland har udbetalt til kulindustrien for 1997 i henhold til artikel 3 og 4 i beslutning nr. 3632/93/EKSF i forventning om en beslutning fra Kommissionen, det vil nærmere betegnet sige en driftsstøtte på 58,2 mio. DEM i henhold til artikel 3 til Preussag Anthrazit GmbH og en støtte på 12 mio. DEM i henhold til beslutningens artikel 4 til Sophia Jacoba GmbH, godkendes.

En støtte på 6,8 mio. DEM, som Tyskland har givet virksomheden Preussag Anthrazit GmbH i forventning

om en beslutning fra Kommissionen, er blevet anvendt i strid med beslutning nr. 3632/93/EKSF.

Artikel 3

Tyskland må kræve de i artikel 1 og artikel 2, stk. 2, nævnte beløb tilbagebetalt af modtagervirksomhederne,

Tilbagebetalingen følger tyske lovgivningsprocedurer og forskrifter for forpligtelser over for staten, herunder renter efter den referencesats, der gælder for bedømmelsen af regionalstøtte, fra støttens udbetalingstidspunkt til dens fuldstændige tilbagebetalingstidspunkt.

Artikel 4

Tyskland meddeler Kommissionen inden to måneder efter denne beslutnings bekendtgørelse, hvilke foranstaltninger, det har truffet for at efterkomme den.

Artikel 5

Ved den årlige opgørelse over den i henhold til denne beslutning faktisk udbetalte støtte giver Tyskland i overensstemmelse med artikel 9, stk. 3, i beslutning nr. 3632/93/EKSF alle de oplysninger, der er nødvendige for at kontrollere såvel overholdelsen af kriterierne i artikel 3 og 4 i beslutning nr. 3632/93/EKSF som overholdelsen af den foreliggende beslutning.

Artikel 6

Denne beslutning er rettet til Forbundsrepublikken Tyskland.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. juli 1998.

På Kommissionens vegne

Monika WULF-MATHIES

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS AFGØRELSE

af 5. februar 1999

om tilpasning af de justeringskoefficienter, der fra 1. februar, 1. marts, 1. april, 1. maj og 1. juni 1998 finder anvendelse på lønninger til tjenestemænd ved De Europæiske Fællesskaber, som gør tjeneste i tredjelande

(meddelt under nummer K(1999) 458)

(1999/185/EF, EKSF, Euratom)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af et fælles Råd og en fælles Kommission for De Europæiske Fællesskaber,

under henvisning til vedtægten for tjenestemænd ved De Europæiske Fællesskaber og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i disse Fællesskaber, fastsat ved forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68 ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF, EKSF Euratom,) nr. 2762/98 ⁽²⁾, særlig artikel 13, andet afsnit, i bilag X, og

ud fra følgende betragtninger:

I Rådets forordning (EF, EKSF, Euratom), nr. 1945/98 ⁽³⁾ fastsattes i medfør af artikel 13, første afsnit, i bilag X til vedtægten de justeringskoefficienter, hvormed de lønninger korrigeres fra 1. januar 1998, der i tjenestestedets valuta udbetales til tjenestemænd ansat i tredjelande;

Kommissionen har i de seneste måneder foretaget forskellige tilpasninger af disse justeringskoefficienter ⁽⁴⁾ i overensstemmelse med artikel 13, andet afsnit, i bilag X til vedtægten;

fra 1. februar, 1. marts, 1. april, 1. maj og 1. juni 1998 bør visse af disse justeringskoefficienter tilpasses, idet de statistiske oplysninger, som Kommissionen råder over, har vist, at ændringerne i leveomkostningerne, målt efter

justeringskoefficienten og den tilsvarende vekselkurs, for nogle tredjelands vedkommende har oversteg 5 % siden den sidste fastsættelse eller tilpasning af koefficienterne —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Eneste artikel

Med virkning fra 1. februar, 1. marts, 1. april, 1. maj og 1. juni 1998 tilpasses de justeringskoefficienter, der finder anvendelse på lønninger, som i tjenestestedets valuta udbetales til tjenestemænd ansat i tredjelande, som anført i bilaget.

Til beregning af disse vederlag anvendes de vekselkurser, der blev brugt ved gennemførelsen af De Europæiske Fællesskabers almindelige budget for den måned, der gik forud for den i foregående afsnit omhandlede dato.

Udfærdiget i Bruxelles, den 5. februar 1999.

På Kommissionens vegne

Hans VAN DEN BROEK

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 56 af 4. 3. 1968, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 346 af 22. 12. 1998, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 253 af 15. 9. 1998, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 194 af 10. 7. 1998, s. 47.

BILAG

Tjenestested	Justeringskoefficienter marts 1998
Indonesien	18,67
Kasakhstan	102,79
Rumænien	66,19
Tyrkiet	78,26
Zimbabwe	35,69

Tjenestested	Justeringskoefficienter april 1998
Albanien	96,54
Colombia	79,55
Ghana	40,71
Indonesien	34,93
Venezuela	87,59

Tjenestested	Justeringskoefficienter maj 1998
Indonesien	42,46
Malawi	33,53
Rumænien	69,40
Surinam	76,97
Tyrkiet	77,47
Zambia	68,24
Zimbabwe	46,65

Tjenestested	Justeringskoefficienter juni 1998
Angola	110,43
Benin	81,94
Fiji	62,59
Guinea-Bissau	87,70
Indien	47,99
Indonesien	52,37
Papa Ny Guinea	78,43
Tchad	94,01
Tyrkiet	77,59
Venezuela	89,28